

07H
A
PRZEMYSŁOWY INSTYTUT AUTOMATYKI I POMIARÓW
MERA-PIAP
Al. Jerozolimskie 202 02-222 Warszawa Telefon 23-70-81

Ośrodek Automatykacji Procesów Produkcji
przy współpracy Warszawskiego Centrum Studenckiego Ruchu Naukowego

~~Wykonawca~~ wykonawca mgr inż. A. Aderek

Wykonawcy mgr inż. W. Hernik, mgr inż. J. Korytkowski,
mgr inż. S. Skoneczny, mgr inż. M. Stodolski

Konsultant

6
Nr zlecenia RP-27.3

Opracowanie oprogramowania dla
modułowych robotów PR-02E.

Wykonanie projektu oprogramowania.

Zleceniodawca CPBR 7.1

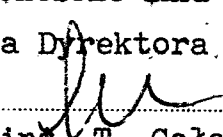
Pracę rozpoczęto dnia

Kierownik Ośrodka

mgr inż. A. Aderek

zakończono dnia 88.11.30

Z-ca Dyrektora d/s Automatyki

dr inż. T. Gałazka

Praca zawiera:

Rozdzielnik - ilość egz:

stron

Egz. 1 B0INTE

rysunków

Egz. 2 OAP

fotografii

Egz. 3

tabel

Egz. 4

tablic

Egz. 5

załączników

Egz. 6

Nr rejestr. 6203

1

Analiza deskryptorowa Robot przemysłowy, oprogramowanie, język programowania.

Analiza dokumentacyjna

W pracy przedstawiono definicję języka programowania i zasady programowania robotów PR-02E oraz projekt oprogramowania realizującego ten język w układzie sterowania opartym o pakiety MM-86.

Tytuły poprzednich sprawozdań

Opracowanie oprogramowania dla modułowych robotów PR-02E. Opracowanie założeń na oprogramowanie.

338.45:62/69].002.1/2 Roboty przemysłowe
681.3.06 oprogramowanie

UKD

PIAP 21/88 10000

SPIS TRESCI

1. WSTEP.....	1
1.1. Opisy konwencji stosowanych w tekście.....	1
2. PANEL PROGRAMOWANIA I PANEL OPERACYJNY.....	2
2.1. Panel programowania.....	2
2.2. Panel operacyjny.....	5
3. OGOLNE ZASADY POSLUGIWANIA SIE PANELEM PROGRAMOWANIA....	6
3.1. Wprowadzanie parametrow numerycznych.....	6
3.1.1. Obligatoryjne wprowadzanie wartosci numerycznej.....	6
3.1.2. Opcjonalne wprowadzanie wartosci numerycznej.....	7
3.2. Podglad tekstow instrukcji.....	8
3.3. Przeglądanie menu.....	9
3.4. Stany pracy panelu programowania.....	9
4. ROZPOCZECIE PRACY.....	13
4.1. Restart systemu po wlaczeniu zasilania.....	13
4.2. Okreslanie konfiguracji robota.....	14
4.3. Synchronizacja robota.....	16
5. TWORZENIE PROGRAMU.....	19
5.1. Instrukcja.....	19
5.1.1. Numer instrukcji.....	20
5.1.2. Typ instrukcji.....	20
5.1.3. Parametry instrukcji.....	20
5.2. Programowanie.....	20
5.2.1. Programowanie innych instrukcji.....	21
5.2.1.1. Instrukcja zmiany predkosci liniowej maksymalnej i podstawowej.....	21
5.2.1.2. Instrukcja zmiany predkosci katowej maksymalnej i podstawowej.....	23
5.2.1.3. Instrukcja skoku bezwarunkowego i warunkowego....	24
5.2.1.4. Instrukcja czekanie bezwarunkowego i warunkowego.	27

5.2.1.5. Instrukcja początku petli programowej.....	29
5.2.1.6. Instrukcja końca petli programowej.....	30
5.2.1.7. Instrukcja ustawiania wyjścia lub flagi.....	31
5.2.1.8. Instrukcja deklarowania początku wzorca.....	32
5.2.1.9. Instrukcja odwołania do wzorca.....	33
5.2.2. Programowanie instrukcji pozycjonowania.....	35
5.2.2.1. Pozycjonowanie modułów pneumatycznych.....	35
5.2.2.2. Pozycjonowanie modułów elektrycznych.....	36
6. EDYCJA PROGRAMU.....	41
6.1. Wyświetlenie następnej instrukcji.....	42
6.2. Wyświetlenie poprzedniej instrukcji.....	43
6.3. Usunięcie instrukcji.....	43
6.4. Wstawienie instrukcji między dwie inne.....	44
6.5. Wyświetlenie pierwszej instrukcji programu.....	45
6.6. Wyświetlenie ostatniej instrukcji programu.....	45
6.7. Zmiana parametrów numerycznych instrukcji.....	46
6.8. Ustawienie numeru instrukcji.....	47
7. PRACA AUTOMATYCZNA.....	48
7.1. Start programu od pierwszej instrukcji.....	49
7.2. Start programu od instrukcji aktualnie pokazanej na wyświetlaczu.....	49
7.3. Wykonanie aktualnie wyświetlonej instrukcji.....	49
7.4. Cykliczne wykonywanie programu.....	49
8. RECZNE OPEROWANIE SYSTEMEM.....	50
8.1. Przepisywanie programu z pamięci kasetowej do pamięci użytkowej.....	51
8.2. Przepisywanie programu z pamięci użytkowej do pamięci kasetowej.....	51
8.3. Odczyt i zmiana współrzędnych wewnętrznych punktu synchronizacji.....	52
8.4. Odczyt wielkości wolnego obszaru pamięci użytkowej...	53
8.5. Testowanie panelu programowania.....	54
9. RECZNE OPEROWANIE MANIPULATOREM ROBOTA.....	55

10. BŁĄD.....	57
10.1. Lista błędów.....	58
11. OPEROWANIE ROBOTEM PRZY UŻYCIU PANELU OPERACYJNEGO....	60
12. OGÓLNY SCHEMAT OPROGRAMOWANIA ROBOTA PR-02E.....	63
12.1. Struktura programu głównego.....	63
12.2. Oprogramowanie panelu programowania.....	67
12.3. Programy bezpośredniego styku z modułami robota.....	69
12.3.1. Obsługa panelu operacyjnego.....	70
12.3.2. Sterowanie modułami pneumatycznymi.....	72
12.3.3. Sterowanie modułami elektrycznymi.....	74
12.3.4. Praca ręczna.....	76
12.3.5. Wprowadzanie konfiguracji robota.....	77
12.4. Opis procedury system.....	77
12.5. Projekt programu interpretera.....	79
12.5.1. Procedury obsługujące poszczególne instrukcje.....	82
12.5.1.1. Procedury obsługi petli.....	82
12.5.1.2. Procedury obsługi wzoru i modyfikacji.....	84
12.5.1.3. Instrukcje skoków.....	86
12.5.1.4. Instrukcje czekania.....	88
12.5.1.5. Instrukcja ustawiania flag lub wyjść.....	89
12.5.1.6. Instrukcja kończąca program.....	90
12.5.1.7. Instrukcje ustawiania prędkości.....	91
12.5.1.8. Instrukcje pozycjonowania.....	92
DODATEK A.....	93
A.1. Protokół komunikacji między panelem programowania a sterownikiem.....	93
A.1.1. Zestawienie formatów przesyłek z panelu programowania do sterownika.....	93
A.1.2. Zestawienie formatów przesyłek ze sterownika do panelu programowania.....	96
A.1.3. Zestawienie kodów i długości przesyłek.....	99
DODATEK B.....	102
B.1. Postać obszaru programów użytkowych.....	102

DODATEK C.....	105
C.1. Kody i dlugosci instrukcji.....	105
C.2. Forma przechowywania instrukcji.....	105
C.2.1. Instrukcja pozycjonowania / jednego modulu elektrycznego.....	105
C.2.2. Instrukcja pozycjonowania jednego modulu pneumatycznego.....	106
C.2.3. Instrukcja jednoczesnego pozycjonowania wszystkich modulow.....	106
C.2.4. Instrukcja deklaracji predkosci liniowej ruchu modulu elektrycznego.....	107
C.2.5. Instrukcja deklaracji predkosci katowej ruchu modulu elektrycznego.....	107
C.2.6. Instrukcja ustawiania flagi lub wyjscia.....	108
C.2.7. Instrukcja czekania bezwarunkowego.....	108
C.2.8. Instrukcja czekania warunkowego.....	108
C.2.9. Instrukcja skoku bezwarunkowego.....	108
C.2.10. Instrukcja skoku warunkowego.....	108
C.2.11. Instrukcja programowania poczatku petli.....	109
C.2.12. Instrukcja programowania konca petli.....	109
C.2.13. Instrukcja programowania wzoru.....	109
C.2.14. Instrukcja programowania modyfikacji.....	109
DODATEK D.....	110
D.1. Kody przyciskow na panelu programowania.....	110
D.2. Zestawienie znakow wyswietlanych na panelu programowania.....	112
D.3. Wzorcowe znakow i odpowiadajace im sekwencje kodow....	113

WPROWADZENIE.

Niniejsze opracowanie zawiera projekt oprogramowania robota przemysłowego PR-02E. Został on podzielony na trzy części. W pierwszej z nich omówiono zasadę działania programu użytkowego robota z punktu widzenia użytkownika. Został opisany w nim język programowania robota oraz zasady posługiwania się panelem programowania i panelem operacyjnym. Opisane zostały wszystkie dozwolone stany panelu, opis funkcyjny klawiszy oraz sposoby zgłaszania sytuacji błędnych przez program sterownika robota. Każda instrukcja programu sterowania została opisana zarówno pod względem funkcjonalnym jak i sposobu jej programowania. Na końcu pierwszej części zamieszczono spis błędów sygnalizowanych przez program sterujący robota.

W części drugiej sprawozdania został przedstawiony schemat programu robota. Wyszczególnione zostały w nim zmienne i struktury dostępne dla wszystkich podprogramów takie jak :

- deskryptory opisujące silowniki elektryczne i pneumatyczne,
- struktury zawierające opisy błędów,
- struktury zawierające opis programu użytkowego i sposób dostępu do niego.

W dalszej części została wyjaśniona koncepcja budowy programu, jego podział na niezależne moduły i komunikacja między nimi. Niektóre z proponowanych modułów zostały przedstawione bardzo dokładnie, łącznie z fragmentami opisanymi w użytym języku programowania (języku C). Ponieważ do stworzenia oprogramowania zostanie użyta część istniejących procedur dla robotów IRb-6/60 przedstawione zostały sposoby wykorzystania tych procedur i komunikacja z nimi.

Ostatnia część opracowania tworzą cztery załączniki. Zawierają one dokładny opis komunikacji między panelem programowania i sterownikiem robota na poziomie programów obsługi panelu. Wyszczególnione zostały w nich formaty przechowywania instrukcji w pamięci operacyjnej, symbole znaków itd.

Przedstawione opracowanie stanowi według autorów podstawę do rozpoczęcia pracy nad tworzeniem programu sterującego dla robota przemysłowego PR-02E oraz dokonania podziału pracy między poszczególnymi programistami.

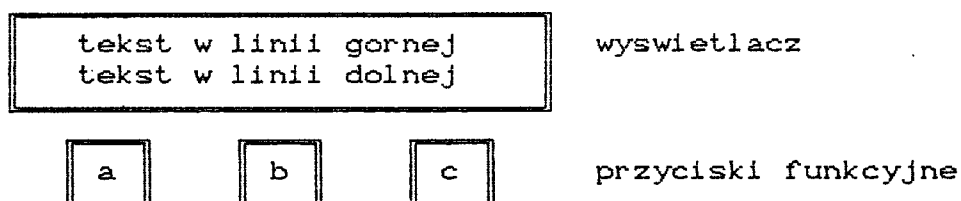
1. WSTEP.

W ponizszej czesci projektu przedstawiono zwiezly opis panelu programowania i panelu operacyjnego oraz przedstawiono sposob poslugiwania sie nimi. Przedstawiono skladnie jezyka robota PR-02E z punktu widzenia uzytkownika oraz zasady tworzenia, poprawiania i wykonywania programow uzytkowych. Przedstawiono rowniez spis sytuacji sygnalizowanych jako bledne.

1.1. Opisy konwencji stosowanych w tekscie.

Przy opisie procesu wykonywania jakiejjs operacji na panelu programowania przyjeta nastepujaca konwencje:

1. W ramach opisu realizacji jednej funkcji wybranej z menu glownego wprowadzono numeracje stanow wyswietlaczy, tzn. kazdy stan wyswietlaczy, z ktorym operator moze sie spotkac w trakcie realizacji tej funkcji ma swoj numer (za wyjatkiem sytuacji zwiazanych z sygnalizacja bledow, ktorych opis jest w rozdziale dotyczacym sygnalizacji bledow).
2. Dla stanow wyswietlacza, w ktorych moglyby pojawic sie watpliwosci co do sposobu dalszego operowania, dolaczono odpowiedni komentarz.
3. Stan wyswietlacza ilustrowany jest nastepujacym rysunkiem:

gdzie:

- "tekst w linii gornej" i "tekst w linii dolnej" symbolizuja tekst max. 24-znakowy, wyswietlany w linii gornej/dolnej,
- "a", "b", "c" oznaczaja numery stanow, do ktorych nastapi przejscie po naciśnięciu przycisku funkcyjnego oznaczonego tym numerem. Jezeli przycisk nie jest oznaczony zadnym numerem, to jest on nieaktywny (jego naciśnięcie nie powoduje zadnej reakcji). Jezeli na przycisku jest litera "X", to oznacza to przejscie do realizacji innej funkcji menu glownego.

2. PANEL PROGRAMOWANIA I PANEL OPERACYJNY

Panel programowania i panel operacyjny sa urzadzeniami umozliwiajacymi komunikacje miedzy operatorem a robotem. Za ich posrednictwem mozliwe jest programowanie robota oraz uruchamianie napisanych poprzednio programow.

Idea programowania robota PR-02E za posrednictwem panelu jest podobna jak dla robotow typu IRp. W przypadku robota PR-02E zmienilo sie znaczenie funkcjonalne przyciskow oraz zakres i skala ruchow wynikajaca z kinematyki manipulatora. Zgodnie z przyjetymi zalozeniami manipulator skladac sie bedzie z maksymalnie trzech modulow elektrycznych wystepujacych w roznych kombinacjach z modulami pneumatycznymi (dwustanowymi lub trzystanowymi). Maksymalna liczba modulow pneumatycznych dwustanowych wynosi 10. Jeden modul trzystanowy od strony programowej traktowany bedzie jako dwa dwustanowe. Wynika z tego, ze maksymalna liczba modulow trzystanowych wynosi 5.

2.1. Panel programowania.

Panel programowania (rys. 1) jest wydzielonym, przenosnym urzadzeniem umozliwiajacym obsluge robota przy ustawieniu sie operatora w pozycji i miejscu najdogodniejszym z punktu widzenia efektywnosci dzialania. Panel programowania, jak to sugeruje nazwa, najbardziej intensywnie wykorzystywany jest w trakcie programowania robota. W odroznieniu od robotow typu IRp wykorzystywany jest on rowniez podczas deklarowania konfiguracji manipulatora oraz sluzzy do synchronizacji robota. Schemat rozmieszczenia poszczegolnych elementow panelu podany jest na rysunku 1.

W sklad panelu programowania wchodzi nastepujace elementy:

- kilka grup przyciskow,
- wyswietlacze alfanumeryczne,
- pokretlo zmiany predkosci oraz pracy skokowej
- przycisk stopu awaryjnego.

Ze wzgledu na spelniane funkcje mozna wyroznic kilka grup przyciskow (na rysunku 1 zaznaczone linia i odpowiednim numerem). Oznaczenia stosowane w niniejszym podreczniku (skrot podany miedzy znakami "") wraz z krotkim opisem spelnianych funkcji zestawiono ponizej. Jezeli przy przycisku znajduje sie dioda swiecaca, to w opisie umieszczono znak (D).

Grupa 1.

MEN (przeглядanie menu) - wyswietlenie na dolnym wyswietlaczu kolejnego fragmentu menu (D),

AUT (start programu) - wyswietlenie na dolnym wyswietlaczu mozliwych opcji uruchomienia programu,

PRZ (przelacz) - umozliwienie poruszania ^{poszczegolnymi} ~~wszystkimi~~ modulami przy wykorzystaniu odpowiadajacych im grup przyciskow.

Prędkosc ruchu oraz tryb poruszania manipulatorem ustawiany jest za pomoca pokrętki zmiany predkosci i pracy skokowej,

OPE (reczne operowanie systemem) - odczytywanie, zapisywanie, deklarowanie i modyfikowanie parametrow pracy robota (D),

SYM (symulacja) - symulowanie sygnalow wejścia,

STP (stop) - bezwarunkowe zatrzymanie robota w cyklu pracy automatycznej, krokowej lub w czasie synchronizacji,

SYN (synchronizacja) - synchronizacja robota

Grupa 2.

POZ (instrukcja pozycjonowania) - programowanie instrukcji pozycjonowania,

INS (instrukcje inne) - programowanie innych instrukcji niz instrukcja pozycjonowania. Wyboru tych instrukcji dokonujemy "przewijajac" menu wlasciwe dla tego przycisku.

EDY (edycja) - przeглядanie i modyfikowanie programow uzytkowych (D).

Grupa 3.

1 - cyfra 1,

2 - cyfra 2,

.

.

9 - cyfra 9,

. - kropka dziesietna,

0 - cyfra 0.

Przyciski z tej grupy sluza do wpisywania wartosci numerycznych podczas tworzenia lub poprawiania programu uzytkowego.

Grupa 4

A - litera A (D),

B - litera B (D),

C - litera C (D),

D - litera D (D),

E - litera E (D),

- F - litera F (D),
- G - litera G (D),
- H - litera H (D),
- K - litera K (D),
- L - litera L (D).

Grupa przyciskow okreslana nazwa MODULY PNEUMATYCZNE sluzy do deklarowania i poruszania modulami pneumatycznymi oraz do tworzenia instrukcji pozycjonowania tych modulow. Diody luminescencyjne umieszczone obok kazdego z tych przyciskow informuja, ktory przycisk jest aktywny. Kolejne litery okreslaja kolejne moduly w przypadku modulow dwustanowych. Natomiast w przypadku modulow trzystanowych jednemu modulowi odpowiada para kolejnych przyciskow (np.: "A"--"B", "C"--"D").

Grupa 5.

- I+ - modul elektryczny nr 1, przesuniecie w gore (prawo),
- I- - modul elektryczny nr 1, przesuniecie w dol (lewo),
- II+ - modul elektryczny nr 2, przesuniecie w gore (prawo),
- II- - modul elektryczny nr 2, przesuniecie w dol (lewo),
- III+ - modul elektryczny nr 3, przesuniecie w gore (prawo),
- III- - modul elektryczny nr 3, przesuniecie w dol (lewo),

Grupa przyciskow pod nazwa MODULY ELEKTRYCZNE sluzy do poruszenia czescia manipulatora z silnikami elektrycznymi oraz do tworzenia instrukcji pozycjonowania. Przyciskow jest szesc, gdyz kazdy z modulow moze poruszac sie w dwie strony (gora-dol lub prawo-lewo).

Grupa 6.

- LEW (przesun tekst w lewo) - przesuwanie tekstu o jedna pozycje w lewo.
- PRA (przesun tekst w prawo) - przesuwanie tekstu o jedna pozycje w prawo.
- WPI (wpisz) - zakonczenie wprowadzania parametru numerycznego lub zakonczenie konstruowania instrukcji,
- KAS (kasuj) - skasowanie omylkowo wpisanego znaku numerycznego lub potwierdzenie przyjscia komunikatu o bledzie,

Grupa 7.

- PF1 - przycisk funkcyjny 1,
- PF2 - przycisk funkcyjny 2,
- PF3 - przycisk funkcyjny 3.

Grupa przyciskow pod nazwa PRZYCISKI ZMIENNE sluzy do wyboru

funkcji opisanych na dolnym wyswietlaczu.

Grupy przyciskow wraz z wyswietlaczami alfanumerycznymi wykorzystywane sa do komunikowania sie z robotem na zasadzie dialogu. Wcisniecie jednego z przyciskow powoduje ukazanie sie na dolnym wyswietlaczu menu funkcji zwiazanych z tym przyciskiem. Wybor funkcji dokonywany jest przyciskami zmiennymi znajdujacymi sie pod dolnym wyswietlaczem.

Przyciski w grupach 4, 5, 7 sa wykorzystywane do recznego operowania manipulatorem, a takze spelniaja funkcje pomocnicze. Przyciski z grupy 3 stanowią klawiature numeryczna i sa wykorzystywane podczas dialogu do wprowadzania wartosci liczbowych.

2.2. Panel operacyjny.

Panel operacyjny jest integralna czescia szafy sterowniczej robota wyposazona w szereg przyciskow i lampek pozwalajacych operatorowi na wykonanie podstawowych czynnosci zwiazanych z obsluga robota. Oznaczenia odnosnie poszczegolnych przyciskow i lampek stosowane tekscie (zawarte miedzy znakami "") oraz krotki opis realizowanych przez nie funkcji zamieszczono ponizej.

ZAS (zasilanie) - lampka sygnalizujaca podlaczenie zasilania do szafy sterowniczej,

GOT (gotowosc, jest lampka-przycisk) - swiecenie sie sygnalizuje, ze tylko czesc cyfrowa sterownika jest podlaczona do zasilania, wcisniecie powoduje podlaczenie do zasilania tylko czesci cyfrowej sterownika,

PRA (praca, jest to lampka-przycisk) - swiecenie sie sygnalizuje, ze caly sterownik podlaczony jest do zasilania, wcisniecie (jesli swieci sie lampka GOT) powoduje podlaczenie do zasilania wszystkich elementow sterownika,

KAS (lampka-przycisk) - swiecenie sie sygnalizuje wystapienie stopu awaryjnego, a naciśnięcie likwiduje stop awaryjny,

AWA - przycisk stopu awaryjnego,

STR (start, jest to lampka-przycisk) - swiecenie sie swiatlem migajacym sygnalizuje, ze robot jest w trakcie wykonywania instrukcji czekania, swiecenie sie swiatlem ciaglym oznacza, ze robot wykonuje instrukcje inna niz instrukcja czekania, wcisniecie przy zgaszonej lampce powoduje wystartowanie

wykonywania programu od pierwszej instrukcji programu głównego,

STP (stop, jest to przycisk) - wciśnięcie powoduje zatrzymanie synchronizacji lub automatycznego wykonywania programu,

PK3 (ładowanie programu z PK3, jest to lampka-przycisk) - świecenie się sygnalizuje, że trwa przepisywanie programu z pamięci kasetowej PK3 do pamięci programów użytkowych, wciśnięcie inicjuje przepisywanie z PK1 do pamięci sterownika,

UTR (utrata programu, jest to lampka) - świecenie sygnalizuje, że w pamięci programów nie ma żadnego programu,

BLA (błąd, jest to lampka) - świecenie się światłem migającym sygnalizuje wykrycie przez system sytuacji błędnej,

TEM (przegrzanie, jest to lampka) - świecenie oznacza, że nadmiernie wzrosła temperatura w szafie sterowniczej.

3. OGÓLNE ZASADY POSŁUGIWANIA SIĘ PANELEM PROGRAMOWANIA.

3.1. Wprowadzanie parametrów numerycznych.

W trakcie komunikacji operatora z układem sterowania robota często pojawia się konieczność wprowadzania do systemu parametrów numerycznych. Sytuacja taka może mieć miejsce na przykład w trakcie tworzenia programu użytkowego, przy edycji programów użytkowych, podczas definiowania lub zmieniania parametrów pracy robota itp.

Wprowadzenie parametrów numerycznych może być:

- obligatoryjne.
- opcjonalne.

3.1.1. Obligatoryjne wprowadzanie wartości numerycznej.

Obligatoryjne wprowadzanie wartości numerycznej oznacza, że jedynie poprawne wykonanie tej czynności pozwala na przejście do dalszych operacji. Konieczność obligatoryjnego wprowadzenia wartości numerycznej sygnalizowana jest operatorowi wyświetleniem na dolnym wyświetlaczu pewnego tekstu zakończonego znakiem "=" (rownosc) np:

DOWOLNY TEXT
TEXT =

W tym momencie wykorzystując przyciski numeryczne (grupa 3) należy wpisać do dolnej linii wyświetlacza zadana wartość. Liczba będzie wpisywana za znakiem "=" (rownosc). Jeżeli w trakcie wpisywania operator uzna, że ostatnio wprowadzony znak lub cała liczba jest błędna, może wymazać wszystkie wprowadzone przez niego znaki przez naciśnięcie przycisku KAS (kasuj). Po skasowaniu zleń liczby, operator może przystąpić do wprowadzania nowej wartości parametru. Koniec wprowadzania następuje po wciśnięciu przycisku WPI (wpisz). W trakcie wprowadzania i po wprowadzeniu liczby dokonywany jest szereg sprawdzeń. Po wykryciu nieprawidłowości sygnalizowany jest błąd. Część sprawdzeń dotyczy przestrzegania zasad obowiązujących przy wprowadzaniu wszystkich parametrów numerycznych. Jako błędne sygnalizowane są sytuacje, gdy:

- znak minus "-" nie jest pierwszym znakiem wprowadzanej liczby,
- wprowadzany jest znak minusa "-" lub kropki "." do liczby, do której odpowiednio znak minusa "-" lub kropki "." już uprzednio wprowadzono,
- znak kropki "." jest pierwszym wprowadzonym znakiem.

Pozostałe sprawdzenia dotyczą przestrzegania reguł wprowadzania określonego parametru numerycznego. Sygnalizacja sytuacji błędnych będzie zależała od typu tego parametru i pojawi się w następujących okolicznościach:

- wprowadzenie większej niż dopuszczalna liczby znaków,
- próba wprowadzenia zbyt dużej liczby cyfr po kropce dziesiętnej,
- próba wprowadzenia kropki "." lub minusa "-" dla liczby, która takich znaków nie może zawierać,
- próba wprowadzenia zbyt małej lub zbyt dużej wartości.

3.1.2. Opcjonalne wprowadzanie wartości numerycznej.

Opcjonalne wprowadzenie wartości numerycznej oznacza pozostawienie operatorowi wyboru co do konieczności wprowadzenia wartości numerycznej. Sytuacja taka sygnalizowana jest wyświetleniem

następującego tekstu:

TEXT liczba TEXT	DALEJ
------------------	-------

"TEKST" oznacza tekst wynikający z danej sytuacji. "liczba" jest domniemana wartością numeryczną, np. wprowadzona uprzednio, wyróżniająca się z pozostałych znaków tekstu mruganiem. Jeśli wyświetlona (mrugająca) wartość numeryczna odpowiada operatorowi, to naciska on przycisk DALEJ, co powoduje przejście do realizacji kolejnych operacji. Jeśli operator chce zmienić tę wartość, to naciska dowolny przycisk klawiatury numerycznej (grupa 3), co powoduje wyświetlenie się:

TEXT liczba TEXT
NOWA WARTOSC =

Dalsze wprowadzanie wartości numerycznej odbywa się na takich samych zasadach jak dla wprowadzania obowiązkowego. Jedyną różnicę stanowi naciśnięcie przycisku KAS (kasuj), po którym nie wraca się już do w/w postaci wyświetlacza, domniemuje się, że operator zrezygnował z wprowadzania nowej wartości numerycznej.

3.2. Podgląd tekstów instrukcji.

Panel programowania wyposażony jest w dwa alfanumeryczne wyświetlacze o długości 24 znaków każdy. Wyświetlacz górny przeznaczony jest głównie do wyświetlania tekstów instrukcji i komunikatów dla operatora. Teksty instrukcji różnią się między sobą długością i zawierają od kilku do max. 72 znaków. Oznacza to, że teksty niektórych instrukcji nie mieszczą się w okienku wyświetlacza. Istnieje jednak możliwość przesuwania okienka po tekście instrukcji. Jeżeli z lewej strony wyświetlanego tekstu znajduje się strzałka w lewo "<-", to znaczy, że można przesunąć okienko w lewo (na lewo od strzałki znajdują się znaki). Jeżeli strzałka w prawo "->" znajduje się z prawej strony wyświetlanego tekstu, to znaczy, że okienko można przesunąć w prawo (na prawo od strzałki znajdują się znaki).

Przesunięcia okienka w lewo dokonujemy przyciskiem LEW (przesun w lewo), a w prawo przyciskiem PRA (przesun w prawo). Przycisnięcie i puszczanie przycisku powoduje przesunięcie okienka o jeden znak w lewo/prawo (z nieznacznym opóźnieniem). Przy ciągłym naciśnięciu przycisku okienko przesuwa się po jednym znaku w lewo/prawo z niewielką szybkością, dopóki przycisk nie zostanie zwolniony lub okienko nie osiągnie lewego/prawego końca tekstu.

UWAGA:

Strzałki w tekście pokazują kierunek, w którym można przesunąć okienko nad tekstem, a nie kierunek przesuwania tekstu pod okienkiem. Okienko może być przesuwane nad tekstem tylko wtedy, gdy na 1-szym lub 24-tym znaku znajduje się strzałka i tylko w kierunku wskazanym przez strzałkę(i).

3.3. Przeglądanie menu.

Dolny wyświetlacz panelu programowania przeznaczony jest między innymi do wyświetlania opisów znajdujących się pod nim przycisków funkcyjnych. Opisy te tworzą tak zwane menu. Menu może zawierać więcej niż trzy elementy. Musi więc istnieć możliwość "dostania się" do pozostałych jego elementów, tzn. tych niewidocznych aktualnie na wyświetlaczu. Do tego celu służy przycisk MEN (menu). Przycisk ten jest aktywny, gdy menu ma więcej niż 3 elementy, a jest to sygnalizowane świeceniem się diody znajdującej się obok przycisku. Tak więc tylko gdy dioda jest zapalona możliwe jest przeglądanie menu. Każde naciśnięcie przycisku powoduje wyświetlenie kolejnej trojki opisów. Ostatnia trojka może zawierać mniej niż trzy opisy. Po wyświetleniu ostatniej trojki następne naciśnięcie przycisku powoduje wyświetlenie pierwszej trojki, tzn. przeglądanie jest cykliczne.

Po znalezieniu odpowiedniego opisu operator dla zrealizowania funkcji związanej z tym opisem powinien nacisnąć znajdujący się pod nim przycisk funkcyjny.

3.4. Stany pracy panelu programowania.

Panel programowania może znajdować się (z punktu widzenia operatora) w dziewięciu stanach pracy:

1. Programowanie innych instrukcji
2. Programowanie instrukcji pozycjonowania
3. Synchronizacja robota

4. Edycja programu
5. Ręczne operowanie systemem
6. Praca automatyczna
7. Błąd
8. Ręczne operowanie manipulatorem

Szczegółowe zestawienie stanów pracy panelu programowania z informacjami jak rozpoznać dany stan i jak do niego przejść podano w tablicy stanów panelu programowania zamieszczonej poniżej.

Tablica stanów panelu programowania.

Numer stanu	Po czym można rozpoznać, że panel programowania jest w tym stanie	Jak przejść do tego stanu:	
		z panelu programowania	z panelu operacyjnego
1	Odpowiednie menu na wyświetlaczach	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nacisnięcie przycisku INS 2. Po skasowaniu błędu (1) 3. Nacisnięcie przycisku PRZ (2) 	Nieosiągalne
2	Odpowiednie menu na wyświetlaczach	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nacisnięcie przycisku POZ 2. Po skasowaniu błędu (1) 3. Nacisnięcie przycisku PRZ (2) 	Nieosiągalne
3	Zapalona dioda przy przycisku EDI	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nacisnięcie przycisku EDI 2. Po skasowaniu błędu (1) 3. Nacisnięcie przycisku PRZ (2) 	Nieosiągalne
4	Odpowiednie menu na wyświetlaczach	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nacisnięcie przycisku SYN 2. Po skasowaniu błędu (1) 3. Nacisnięcie przycisku PRZ (2) 	Nieosiągalne

Tablica stanów panelu programowania cd.

Numer stanu	Po czym można rozpoznać, że panel programowania jest w tym stanie	Jak przejść do tego stanu:	
		z panelu programowania	z panelu operacyjnego
5	Zapalona dioda przy przycisku OPE	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nacisnięcie przycisku OPE 2. Po skasowaniu błędu (1) 3. Nacisnięcie przycisku PRZ (2) 	Niemożliwe
6	Odpowiednie menu na wyświetlaczach oraz świecąca się lampka STR na panelu operacyjnym	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nacisnięcie przycisku AUT 2. Po skasowaniu błędu (1) 3. Nacisnięcie przycisku PRZ (2) 	Niemożliwe
7	Zapalona lampka BLA na panelu operacyjnym i tekst informujący o błędzie na wyświetlaczu	Wykrycie błędnej sytuacji przy operowaniu z panelu programowania	Wykrycie błędnej sytuacji przy operowaniu z panelu operacyjnego lub przy pracy automatycznej
8	Odpowiednie menu na wyświetlaczach	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nacisnięcie przycisku PRZ 2. Po skasowaniu błędu (1) 	Niemożliwe

UWAGI:

(1) Przejście do tego stanu po skasowaniu błędu następuje tylko wtedy, gdy przed wystąpieniem błędu panel programowania był w tym stanie i błąd nie był spowodowany błędami w komunikacji.

(2) Przejście do tego stanu po naciśnięciu przycisku PRZ możliwe jest tylko wtedy, gdy panel znajdował się w tym stanie.

W trakcie operowania robotem istnieje konieczność przechodzenia z jednego stanu pracy do drugiego. Nie wszystkie przejścia są jednak dozwolone. Wszystkie możliwe przejścia zestawiono poniżej.

Tablica mozliwych przelaczen stanow panelu programowania:

- + oznacza przejście możliwe do zrealizowania
- oznacza przejście nie dające się zrealizować

		STAN PO PRZELACZENIU							
		1	2	3	4	5	6	7	8
STAN PRZED PRZELACZENIEM	1	+	+	-	+	+	+	+	+
	2	+	+	-	+	+	+	+	+
	3	+	+	+	-	+	+	+	+
	4	+	+	+	+	+	+	+	+
	5	+	+	+	+	+	+	+	+
	6	-	-	-	-	-	-	+	+
	7	+	+	+	+	+	-	+	-
	8	+	+	+	+	+	-	+	+

UWAGI:

(1) Przejście do tego stanu jest tylko możliwe wtedy, gdy panel znajdował się w nim przed wystąpieniem błędu (przejście w stan 7) i jeśli błąd nie był spowodowany błędami w komunikacji między panelem a sterownikiem.

(2) Przejście do tego stanu jest tylko możliwe po naciśnięciu przycisku PRZ o ile przed naciśnięciem tego przycisku panel był w tym stanie.

Po wejściu do któregoś z w/w stanów w dolnym wyświetlaczu pojawia się pierwszy fragment menu. Zawartość górnego wyświetlacza zależy od numeru stanu. Teraz operator przez naciśnięcie wybranego przycisku funkcyjnego, zgodnie z opisem znajdującym się nad tym przyciskiem, może zainicjować jakąś akcję.

W stanach związanych z programowaniem instrukcji obowiązują następujące zasady automatycznej zmiany numeru aktualnie programowanej instrukcji, przy przejściu do programowania nowej instrukcji:

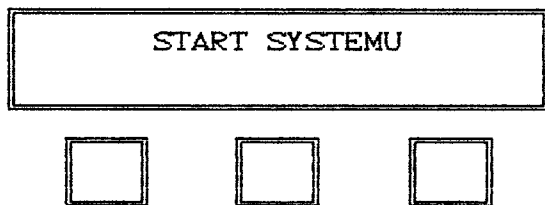
- numer instrukcji nie ulega zmianie, tzn. jest taki jak przed realizacją funkcji wybranej z menu głównego, gdy instrukcja opatrzona tym numerem nie była poprzednio zaprogramowana,

- numer instrukcji ulegnie zmianie na następny, jeśli wyświetlona w górnym rzędzie instrukcja była poprzednio zaprogramowana, tzn. bezpośrednio po jej zaprogramowaniu zaczęto programować następną instrukcję (nie było przejścia do innego stanu). Zmiana numeru na następny oznacza wypisanie numeru instrukcji o numerze większym od wyświetlonego i podzielonym przez 10, jeśli poprzednio zaprogramowana instrukcja miała największy numer w programie. W przeciwnym przypadku nowa instrukcja otrzymuje numer pośredni pomiędzy poprzednim, a następnym podzielonym przez 10.

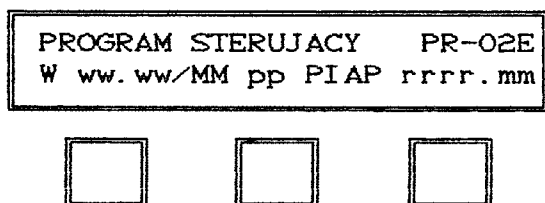
4. ROZPOCZECIE PRACY

4.1. Restart systemu po włączeniu zasilania.

Dolaczenie do szafy sterowniczej zasilania następuje po wciśnięciu i przekreśnieniu w prawo kluczyka w stacyjce znajdującej się po prawej stronie wneki na panel programowania. Będzie to zasygnalizowane zaswieceniem się żółtej lampki nad stacyjką. Zasilenie układów elektronicznych systemu sterowania uzyskuje się po włączeniu przycisku GOT (gotowosc) na panelu operacyjnym. Wtedy też zostaje zasilony panel programowania. Na wyświetlaczach panelu programowania ukaze się tekst:

Po około 2 sekundach, jeżeli istnieje komunikacja między panelem programowania a sterownikiem, zostanie wyświetlona informacja o programie sterującym:

gdzie:

- ww.ww - numer wersji programu sterującego,
- pp - typ pakietu mikroprocesora (16,86),
- rrrr.mm - rok (rrrr) i miesiąc (mm) utworzenia wersji programu sterującego.

4.2. Okreslanie konfiguracji robota.

Poniewaz robot PR-02 bedzie mial rozne konfiguracje modulow pneumatycznych program sterujacy bedzie umozliwial zmiane konfiguracji robota przez uzytkownika. Z tego powodu po okolo 2 sekundach pojawi sie na wyswietlaczach nastepujacy napis:

PODAJ KONFIGURACJE ROBOTA
Z PK Z EPROM Z PANELU

1

2

3

Wybranie wariantu nastepuje po wcisnieciu jednego z trzech przyciskow. Po wybraniu przycisku "1" nastepuje uruchomienie pamieci kasetowej i odczyt konfiguracji

1.

TRWA ODCZYTYWANIE Z PK

po zakonczeniu wczytywania konfiguracji nastepuje przejście do synchronizacji robota.

Po wybraniu przycisku "2" nastepuje odczyt konfiguracji z pamieci EPROM oraz pojawia sie komunikat:

2.

TRWA ODCZYTYWANIE Z EPROM

po zakonczeniu wczytywania konfiguracji nastepuje przejście do synchronizacji robota.

Po wybraniu przycisku "3" uaktywniaja sie przyciski modulow pneumatycznych, a na gornym wyswietlaczach pojawia sie napis:

3.

WYBIERZ MODUL

Wcisniecie dowolnego przycisku oznaczonego literami spowoduje wyswietlenie na gornym wyswietlaczach nazwy (liter) wybranego modulu, a na dolnym menu pojawi sie menu w dwoch zestawach (4),

(5):

- a) D Z SPR - dwupolozeniowy ze sprzezeniem
D B SPR - dwupolozeniowy bez sprzezenia
BRAK - brak modulu
- b) TROJ - trojpolozeniowy

4.

MODUL A			
D Z SPR	D B SPR	BRAK	

☒	☒	☒
-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------

5.

MODUL A			
TROJ			

☒	☐	☐
-------------------------------------	--------------------------	--------------------------

Wybierajac jeden z mozliwych czterech wariantow poprzez jednokrotne wcisniecie przycisku okreslamy czy dany modul istnieje i jesli tak, to jakiego rodzaju. Przycisniecie spowoduje rowniez zapalenie sie diody przy deklarowanym module. Nalezy w tym miejscu zaznaczyc, ze przy deklaracji modulu trojpolozeniowego zapalaja sie diody przy dwoch kolejnych przyciskach. Z tego wzgledu moduly trojpolozeniowe moga byc deklarowany jedynie jako: "A", "C", "E", "G", "K". Po deklaracji kazdego modulu nastepuje powrot do punktu (3) i powtarza sie opisana powyzej procedura deklarowania modulow, az do momentu gdy wszystkie moduly beda zadeklarowane. Po zadeklarowaniu modulow pneumatycznych pojawi sie na gornym wyswietlaczu nastepujacy text:

6.

NR KONFIG ELEKTR = ...

☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------

Korzystajac z grupy przyciskow numerycznych nalezy wpisac numer odpowiedni dla aktualnej konfiguracji. Numery konfiguracji modulow elektrycznych odpowiadajace wszystkim mozliwym kombinacjom trzech roznych modulow znajda sie w dokumentacji technicznej. Zadeklarowanie numeru konfiguracji modulow elektrycznych konczy proces deklarowania konfiguracji z panelu programowania. Wówczas pojawi sie na wyswietlaczu nastepujace pytanie:

7.

CZY ZAPISAC KONFIG NA PK?
TAK NIE

Wcisnięcie przycisku "TAK" spowoduje zapisanie do PK informacji (na nowej taśmie lub w miejsce starego zapisu) potwierdzonej napisem na wyświetlaczu:

8.

TRWA ZAPIS DO PAMIECI PK

Po zakończeniu pracy PK lub wciśnięciu przycisku "NIE" można przogram sterujący przechodzi do synchronizacji robota.

4.3. Synchronizacja robota.

Zgłoszenie się napisu:

ZSYNCHRONIZUJ ROBOTA

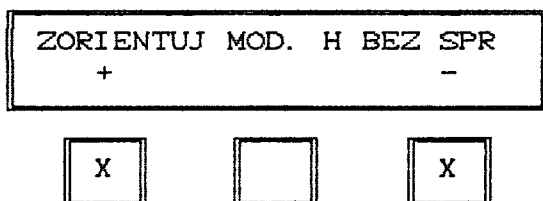
traktować można jako faktyczny restart systemu. W tej chwili uaktywniony zostanie dodatkowo przełącznik prędkości, jak również przyciski MODULY ELEKTRYCZNE, stop - "STP", synchronizacja - "SYN", oraz przełącznik na ręczne operowanie manipulatorem - "PRZ", potrzebne do synchronizacji. Pozostałe przyciski pozostaną nieaktywne, w tym przyciski MODULY PNEUMATYCZNE mimo użycia przycisku "PRZ". Poruszanie ręczne manipulatorem przy pomocy przycisków modułami robota możliwe jest po wcześniejszym wciśnięciu przycisku "PRA" znajdującym się na panelu operacyjnym, czyli proces synchronizacji musi być poprzedzony użyciem tego przycisku.

Synchronizacja informuje program sterujący, w jakiej pozycji znajdują się moduły manipulatora po wznowieniu pracy, czyli praktycznie po ponownym włączeniu zasilania i przed wykonaniem jakiegokolwiek ruchu zdeteminowanego programem roboczym wczytanym z PK. W przypadku robota PR-02E zsynchronizowane muszą być moduły

elektryczne i pneumatyczne. Procesowi synchronizacji podlegają najpierw moduły pneumatyczne, a następnie elektryczne.

Pojęcie synchronizacji w przypadku modułów pneumatycznych ma sens tylko dla tych, które posiadają przyciski sprzężenia zwrotnego. Uruchomienie synchronizacji od strony obsługi polegać będzie na wciśnięciu przycisku "SYN" znajdującym się na panelu programowania. Program natomiast najpierw odczyta stan modułów pneumatycznych. Każde zsynchronizowanie osi pneumatycznej ze sprzężeniem polega na podaniu zasilania na właściwą cewkę elektrozaworów sterujących ruchem tego modułu. Po zakończeniu synchronizacji modułów pneumatycznych ze sprzężeniem użytkownik musi ustalić jeszcze położenia modułów pneumatycznych bez sprzężenia. Załóżmy, że modułowi pneumatycznemu bez sprzężenia przyporządkowano nazwę "H". Wówczas po synchronizacji modułów pneumatycznych ze sprzężeniem na wyświetlaczu pojawi się komunikat:

1.

Użytkownik musi wizualnie sprawdzić, w którym z dwóch stanów znajduje się moduł "H" i wcisnąć właściwy przycisk "+" lub "-". Po zorientowaniu modułu zostanie podane zasilanie elektryczne na właściwą cewkę elektrozaworów sterujących ruchem tego modułu. Procedura synchronizacji modułów bez sprzężenia (1) powtarza się, aż wszystkie zadeklarowane moduły tego typu będą zsynchronizowane. Pozostaje jeszcze do rozważenia sytuacja, gdy moduły pneumatyczne robota w poprzednim seansie pracy z powodu awarii (np. zanik ciśnienia powietrza lub zasilania prądem elektrycznym) zatrzymają się w pozycji nieokreślonej. Wtedy program synchronizacji (zaraz po wciśnięciu przycisku "SYN") wykryje taki stan, gdyż żaden z wyłączników końcowych nie będzie załączony (w modułach ze sprzężeniem zwrotnym). Fakt ten będzie zasygnalizowany pojawieniem się komunikatu informującego o awarii danego modułu. Załóżmy że awaria dotyczy modułu "B". Na wyświetlaczu pojawi się wtedy następujący komunikat:

Potem w podobny sposób synchronizujemy pozostałe moduły nie koniecznie zachowując kolejność numeracji modułów. Synchronizacja kolejnego modułu sygnalizowana jest na panelu programowania zawsze ciągłym świeceniem napisu na górnym wyświetlaczu, zaś konieczność zainicjowania tej czynności miganiem tego napisu. Dolny wyświetlacz informuje o modułach jeszcze niesynchronizowanych. Proces synchronizacji modułu elektrycznego możemy zawsze przerwać wciskając w dowolnej chwili przycisk "STP" (stop). Kontynuacja synchronizacji następuje po ponownym wcisnięciu jednego z przycisków zmiennych (nie koniecznie tego samego).

Proces synchronizacji modułów elektrycznych należy poprzedzić wyprowadzeniem poszczególnych modułów z punktów synchronizacji tak, aby w trakcie jej trwania widoczny był ruch w kierunku tego punktu. W tym celu posługiwać się można pokrętłem zmiany prędkości i przyciskami MODUŁY ELEKTRYCZNE, które są aktywne w fazie synchronizacji po wcisnięciu przycisku "PRZ" (przełącz). Oczywiście chodzi tu o ustawienie modułów w położeniu bliskim punktu synchronizacji.

UWAGA:

Podczas ruchu przed dokonaniem synchronizacji wskazana jest szczególna ostrożność w manipulowaniu robotem, gdyż system nie kontroluje przekroczenia ograniczeń. Przekroczenie ograniczeń może spowodować włączenie się stopu awaryjnego.

Proces synchronizacji kończy etap przygotowywania robota do pracy. Zakonczenie synchronizacji uaktywnia wszystkie przyciski z panelu programowania. Koniec synchronizacji zasygnalizuje pojawienie się napisów dotyczących startu programu. Jeżeli w pamięci użytkowej robota jest program, to zostanie wyświetlona jego pierwsza instrukcja. W przeciwnym wypadku w górnej linii wyświetlacza wyświetli się liczba 10.

5. TWORZENIE PROGRAMU.

5.1. Instrukcja.

Program użytkowy tworzony jest z instrukcji. Każda instrukcja ma swój numer, typ oraz parametry (o ile są potrzebne).

5.1.1. Numer instrukcji.

Każda instrukcja ma swój numer. Numer instrukcji, może być dowolną liczbą całkowitą z przedziału od 1 do 9999. W trakcie programowania kolejnych instrukcji ich numery automatycznie zwiększane są o 10. Na przykład, jeśli po zaprogramowaniu instrukcji o numerze 330 przechodzimy do programowania następnej instrukcji, to będzie ona miała numer 340. Przerwanie programowania instrukcji przez przejście do innego stanu niż 1 lub 2 spowoduje, że po ponownym przejściu do programowania, nowo programowana instrukcja będzie miała numer taki jaki ostatnio był na wyświetlaczu. Dowolny numer możemy nadać instrukcji przez wpisanie go przy użyciu klawiatury numerycznej (patrz stan 3 - edycja).

5.1.2. Typ instrukcji.

Za numerem instrukcji znajduje się mnemonik określający typ instrukcji. Mnemonik oddzielony jest spacją od numeru i od parametrów instrukcji. W trakcie pracy automatycznej wyświetlany jest jedynie numer i mnemonik aktualnie wykonywanej instrukcji.

5.1.3. Parametry instrukcji.

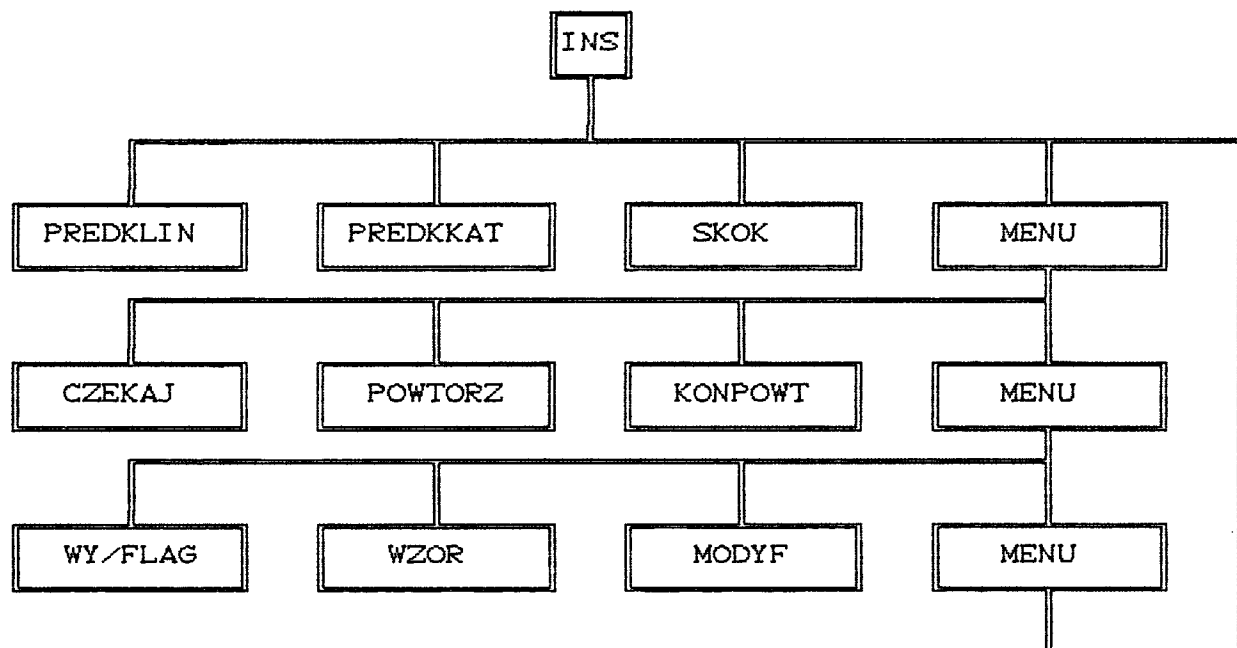
Za mnemonikiem instrukcji znajdują się parametry instrukcji. Nie wszystkie instrukcje mają parametry, a decyduje o tym typ instrukcji. Parametry mogą być numeryczne i nienumeryczne.

5.2. Programowanie.

Programowanie rozpoczyna się od wybrania typu instrukcji. W przypadku programowania instrukcji poycjonowania następuje to przez naciśnięcie przycisku POZ, a w przypadku innych instrukcji, przez wybranie odpowiedniego typu z menu związanego z przyciskiem INS. Wybranie typu powoduje wpisanie na pierwszej pozycji numeru instrukcji a następnie jej typu. Jeśli poprzednio wyświetlony numer instrukcji był numerem "świeżo" zaprogramowanej instrukcji, to numer aktualnie programowanej instrukcji będzie najbliższym, większym numerem podzielonym przez 10. Jeśli programowanie instrukcji rozpoczęło się po przejściu z innych stanów niż 1 lub 2, to instrukcja będzie miała numer taki, jaki był wyświetlony przed wybraniem typu instrukcji.

5.2.1. Programowanie innych instrukcji.

Menu dla stanu nr 1 tzn.: "programowanie innych instrukcji" jest następujące:

Znaczenie poszczególnych pozycji menu jest następujące:

- PREDKLIN - zmiana predkosci liniowej maksymalnej i podstawowej dla modułow elektrycznych,
- PREDKKAT - zmiana predkosci katowej maksymalnej i podstawowej dla modułow elektrycznych,
- SKOK - skok bezwarunkowy i warunkowy,
- CZEKANIE - czekanie bezwarunkowe i warunkowe,
- POWTORZ - poczatek petli programowej,
- KONPOWT - koniec petli programowej,
- WY/FLAG - zmiana stanu wyjsc lub flag,
- WZOR - definicja wzoru,
- MODYF - definicja modyfikacji.

5.2.1.1. Instrukcja zmiany predkosci liniowej maksymalnej i podstawowej.

W przypadku modułow elektrycznych charakteryzujacych sie ruchem liniowym dla instrukcji pozycjonowania nalezy okreslic predkosc katowa. Predkosc w instrukcji pozycjonowania deklaruje sie jako procent predkosci podstawowej. Predkosc liniowa podstawowa i maksymalna moze byc zmieniana w dowolnym miejscu programu instrukcja PREDKLIN. Podczas wykonywania instrukcji pozycjonowania

sprawdzone jest czy predkosc ruchu nie jest wieksza od aktualnie zadeklarowanej predkosci maksymalnej.

Predkosc podstawowa i maksymalna podaje sie w milimetrach na sekunde (mm/s), a zakres zmiennosci jest od 1 do 1000 mm/s.

Predkosc podstawowa musi byc przy tym nie wieksza niz maksymalna.

Zalozmy, ze poprzednio zaprogramowana instrukcja byla instrukcja skoku bezwarunkowego o numerze 10:

1.

10 SKOK DO 1000 PREDKLIN PREDKAT SKOK
--

2	X	X
---	---	---

2.

20 PREDKLIN MAX PREDKLIN MAX MM/S =
--

--	--	--

Po wprowadzeniu predkosci maksymalnej (liczba od 1 do 1000, np. 500) nastepuje przejście do punktu 3.

3.

<N MAX = 500, PREDKLIN = PREDKLIN MM/S =

--	--	--

Po wprowadzeniu predkosci podstawowej (liczba od 1 do predkosci max.) np. 300 nastepuje przejście do punktu 4.

4.

20 PREDKLIN MAX = 500, > PREDKLIN PREDKAT SKOK

X	X	X
---	---	---

Instrukcja zmiany predkosci liniowej zostala zaprogramowana.

W celu poprawnego dzialania programu uzytkowego instrukcja deklarowania predkosci liniowej musi poprzedzic ciag instrukcji pozycjonowania, dla ktorych obowiazac bedzie jej wartosc. Dlatego umieszczenie tej instrukcji na poczatku programu spowoduje, ze uzytkownik uniknie przypadkowych bledow wykonania programu. Ruch modulu elektrycznego manipulatora odbywac sie bedzie z taka predkoscia, jaka otrzymamy po wymnozeniu wartosci

wzietej z instrukcji deklarowania predkosci przez wartosc procentowa umieszczona w instrukcji pozycjonowania.

5.2.1.2. Instrukcja zmiany predkosci katowej maksymalnej i podstawowej.

W przypadku modulow elektrycznych charakteryzujacych sie ruchem obrotowym dla instrukcji pozycjonowania nalezy okreslic predkosc katowa. Postepowanie w tym przypadku jest analogiczne do deklarowania predkosci liniowej dla modulow elektrycznych charakteryzujacych sie ruchem liniowym.

Predkosc katowa podstawowa i maksymalna moze byc zmieniana w dowolnym miejscu programu instrukcja PREDKKAT. Podczas wykonywania instrukcji pozycjonowania sprawdzane jest czy predkosc ruchu nie jest wieksza od aktualnie zadeklarowanej predkosci maksymalnej.

Predkosc podstawowa i maksymalna podaje sie w stopniach na sekunde (deg/s). Predkosc podstawowa musi byc przy tym nie wieksza niz maksymalna.

Zalozmy, ze poprzednio zaprogramowana instrukcja byla instrukcja skoku bezwarunkowego o numerze 10:

1.

10 SKOK DO 1000 PREDKLIN PREDKKAT SKOK

X	2	X
---	---	---

2.

20 PREDKKAT MAX PREDKKAT MAX DEG/S =

--	--	--

Po wprowadzeniu predkosci maksymalnej (np. 60) nastepuje przejście do punktu 3.

3.

<T MAX = 60, PREDKKAT = PREDKKAT DEG/S =

--	--	--

Po wprowadzeniu predkosci podstawowej (np. 40) nastepuje przejście do punktu 4.

4.

20 PREDKKAT MAX = 60, > PREDKLIN PREDKKAT SKOK

X

X

X

Instrukcja zmiany predkosci katowej zostala zaprogramowana.

W celu poprawnego dzialania programu uzytkowego instrukcja deklarowania predkosci liniowej musi poprzedzic ciag instrukcji pozycjonowania, dla ktorych obowiazrywac bedzie jej wartosc. Dlatego umieszczenie tej instrukcji na poczatku programu spowoduje, ze uzytkownik uniknie przypadkowych bledow wykonania programu. Ruch modulu elektrycznego manipulatora odbywac sie bedzie z taka predkoscia, jaka otrzymamy po wymnozeniu wartosci wzietej z instrukcji deklarowania predkosci przez wartosc procentowa umieszczona w instrukcji pozycjonowania.

5.2.1.3. Instrukcja skoku bezwarunkowego i warunkowego.

W trakcie wykonywania programu czesto zachodzi koniecznosc wykonania skoku do innego miejsca programu. Mozna to zrealizowac przez zaprogramowanie instrukcji skoku. Istnieje mozliwosc zaprogramowania dwoch rodzajow instrukcji skoku:

- instrukcji skoku bezwarunkowego,
- instrukcji skoku warunkowego.

Skok bezwarunkowy wykonywany jest do wskazanej instrukcji bez wzgledu na okolicznosci (oczywiscie jesli program zawiera ta instrukcje).

Skok warunkowy wykonuje sie, jesli spelniony jest zaprogramowany warunek. W przeciwnym przypadku wykonywanie programu kontynuowane jest od instrukcji znajdujacej sie bezposrednio za instrukcja skoku. Skok warunkowy moze byc uwarunkowany stanem flagi, wejscia lub wartosci.

Zalozmy, ze poprzednio programowana instrukcja byla instrukcja czekania bezwarunkowego o numerze 10:

1.

10 CZEKAJ 50S PREDKLIN PREDKKAT SKOK

X

X

2

Zalozmy, ze badane bedzie spelnienie rownosci, a wiec wybieramy znak "=" i przechodzimy do punktu 8.

8.

```
<DO 1000 GDY FLAGA[2] =  
FLAGA WEJSCIE WARTOSC
```

Wybierajac FLAGA lub WEJSCIE (np. WEJSCIE) przechodzimy do pkt. 9, a decydujac sie na WARTOSC przechodzimy do pkt. 12.

9.

```
<GDY FLAGA[2] = WEJSCIE[  
NUMER =
```

Po wpisaniu numeru (liczba od 0 do 63, np 8) przechodzimy do punktu 10.

10.

```
20 SKOK DO 1000 GDY FLA  
PREDKLIN PREDKKAT SKOK
```

Zaprogramowana zostala instrukcja skoku warunkowego.

11.

```
20 SKOK DO 1000 GDY  
WARTOSC =
```

Nalezy wprowadzic wartosc, z ktora bedzie porownywana prawa strona warunku (liczba 0 lub 1, np. 1). Dalsze operacje kontynuowane sa od punktu 7, z tym ze zamiast tekstu "FLAGA[2]" bedzie tekst "1".

12.

```
<DO 1000 GDY FLAGA[2] =  
WARTOSC =
```

Po wprowadzeniu wartosci, z ktora porownywana bedzie lewa strona (liczba 0 lub 1, np. 0), dalsze czynnosci beda takie jak w punkcie 10, z tym ze zamiast tekstu "WEJSCIE[8]" bedzie tekst "0".

9.

```
< NA WEJSCIE[2] = FLAGA[
NUMER =
```


Po wpisaniu numeru (liczba od 0 do 63, np. 8) przechodzimy do punktu 10.

10.

```
20 CZEKAJ NA WEJSCIE[2]>
CZEKAJ POWTORZ KONPOWT
```


Zaprogramowana została instrukcja czekania warunkowego.

11.

```
20 CZEKAJ NA
WARTOSC =
```


Należy wprowadzić wartość, z którą będzie porównywana prawa strona warunku (liczba 0 lub 1, np. 0). Dalsze operacje kontynuowane są od punktu 7, z tym że zamiast tekstu "WEJSCIE[2]" będzie tekst "0".

12.

```
<CZEKAJ NA WEJSCIE[2] =
WARTOSC =
```


Po wprowadzeniu wartości, z którą porównywana będzie lewa strona (liczba 0 lub 1, np. 1), dalsze czynności będą takie jak w punkcie 10, z tym że zamiast tekstu "FLAGA[8]" będzie tekst "1".

5.2.1.5. Instrukcja początku petli programowej.

Instrukcja początku petli programowej wraz z opisaną w następnym punkcie instrukcją końca petli umożliwia zaprogramowanie powtarzania wykonywania zamkniętej między tymi instrukcjami sekwencji instrukcji.

Petla programowa może zawierać w sobie inne petle programowe, przy czym instrukcja końca petli wewnętrznej musi znajdować się przed instrukcją końca petli zewnętrznej. Dopuszcza się 8 poziomów

zagnieżdzen. Niedozwolone jest wykonanie instrukcji konca petli bez uprzedniego wykonania instrukcji początku petli (liczba rozpoczęcia petli nie może być mniejsza niż liczba zakończenia).

Pętla powinna być kończona jedynie w sposób naturalny, tzn. przez wykonanie się zaprogramowaną ilość razy. Wyjście z petli przez wyskok poza nią powoduje, że pętla zostaje niezamknięta, co w dalszej konsekwencji może spowodować błędne działanie programu.

Załóżmy, że poprzednio programowana instrukcja była instrukcją czekania bezwarunkowego o numerze 10:

1.

10 CZEKAJ 55S CZEKAJ POWTORZ KONPOWT

X	2	X
---	---	---

2.

20 POWTORZ LICZBA POWT. =

--	--	--

Po wprowadzeniu liczby powtórzeń (liczba od 1 do 999, np. 11) przechodzimy do punktu 3.

3.

20 POWTORZ 11 RAZY CZEKAJ POWTORZ KONPOWT
--

X	X	X
---	---	---

Została zaprogramowana instrukcja początku petli programowej.

5.2.1.6. Instrukcja konca petli programowej.

Jak wspomniano w poprzednim punkcie, instrukcja konca petli zamyka ciąg instrukcji wchodzących w skład petli programowej. Wykonanie instrukcji konca petli powoduje zmniejszenie wewnętrznego licznika obiegów petli. Jeśli licznik ten osiągnął wartość zerową, to pętla jest zamykana (zmniejsza się wewnętrzny licznik poziomów zagnieżdzenia) i wykonywana jest następna instrukcja za instrukcją konca petli.

Załóżmy, że poprzednio programowana instrukcja była instrukcją czekania bezwarunkowego o numerze 10:

1.

10 CZEKAJ 55S		
CZEKAJ	POWTORZ	KONPOWT

X

X

2

2.

20 KONIEC POWTARZANIA		
CZEKAJ	POWTORZ	KONPOWT

X

X

X

Zostala zaprogramowana instrukcja konca petli programowej.

5.2.1.7. Instrukcja ustawiania wyjscia lub flagi.

Dla celow komunikacji z otoczeniem oraz organizacji wykonania programu (czekanie warunkowe, skoki warunkowe) mozliwe jest zaprogramowanie instrukcji ustawiajacej wartosc wyjscia lub flagi na wartosc podana eksplicite lub wartosc reprezentowana przez stan flagi lub wejscia.

Zalozmy, ze poprzednio programowana instrukcja byla instrukcja czekania bezwarunkowego o numerze 10:

1.

10 CZEKAJ 55S		
WY/FLAG	WZOR	MODYF

2

X

X

2.

20 USTAW		
FLAGA		WYJSCIE

3

--

3

Z dwoch rownoprawnych mozliwosci tj. FLAGA, WYJSCIE, wybierzmy WYJSCIE.

3.

20 USTAW WYJSCIEI		
NUMER =		

--

--

--

Po wpisaniu numeru (liczba od 0 do 63, np. 5) przechodzimy do punktu 4.

4.

```
20 USTAW WYJSCIE[5] =  
FLAGA WEJSCIE WARTOSC
```

5

5

7

Wybierając FLAGA lub WEJSCIE (np. WEJSCIE) przechodzimy do pkt. 5, a decydując się na WARTOSC przechodzimy do pkt. 7.

5.

```
<W WYJSCIE[5] = WEJSCIE[  
NUMER =
```

Po wpisaniu numeru (liczba od 0 do 63, np. 20) przechodzimy do punktu 6.

6.

```
20 USTAW WYJSCIE[5] = W>  
WY/FLAG WZOR MODYF
```

Zaprogramowana została instrukcja, ustawienia flagi lub wyjścia.

7.

```
20 USTAW WYJSCIE[5] =  
WARTOSC =
```

Po wprowadzeniu wartości, która będzie wysłana na wyjście lub przypisana fladze (liczba 0 lub 1, np. 0), dalsze czynności będą takie jak w punkcie 6, z tym że zamiast tekstu "WEJSCIE[20]" będzie tekst "0".

5.2.1.8. Instrukcja deklarowania początku wzorca.

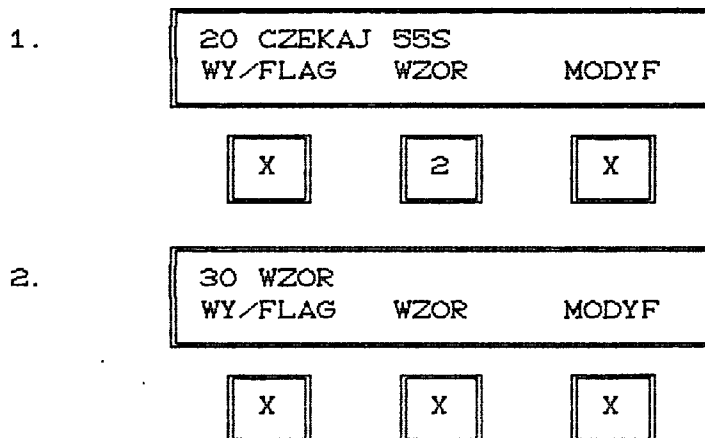
Instrukcje deklarowania położenia początku wzorca WZOR oraz odwołania się do wzorca MODYF umożliwiają realizację funkcji paletyzacji. Obie instrukcje stosowane są w tych programach, w których występują pewne czynności powtarzające się i inne zmieniające się. Typowym przykładem jest zdejmowanie detali z palety i podawanie ich do maszyny.

Ruch robota od palety do maszyny, podawanie detali do maszyny oraz ewentualny powrót do pozycji oczekiwania, są takie same dla

wszystkich detali znajdujących się na palecie. Poszczególne detale leżą w różnych miejscach i ich pobieranie musi być programowane indywidualnie. Podawanie detali odbywa się według pewnego wzoru, który jest modyfikowany dla każdego z nich.

Instrukcja WZOR służy do oznaczania początku programu realizującego działanie według wzoru.

Załóżmy, że poprzednio programowana instrukcja była instrukcją czekania bezwarunkowego o numerze 20:

Zaprogramowana została instrukcja deklarowania początku wzorca.

5.2.1.9. Instrukcja odwołania do wzorca.

Instrukcja odwołania się do wzorca MODYF wraz z opisaną powyżej instrukcją deklarowania początku wzorca WZOR umożliwia, jak już wspomniano realizację paletyzacji. Instrukcja MODYF służy do wydzielania różniących się od siebie części wzoru, jest ona używana przed każdą nową modyfikowaną częścią wzoru, która może składać się z pewnej liczby instrukcji różnych typów.

Instrukcje zawarte między kolejnymi instrukcjami MODYF realizują wykonywanie poszczególnych części wzoru. Liczba tych instrukcji może być dowolna. Numer instrukcji występującej po instrukcji WZOR, jest stosowany jako adres skoku powrotnego, po wykonaniu każdej części wzoru. Przy każdej instrukcji MODYF (poza pierwszą) jest wykonywany skok do tej części wzoru, która nie była jeszcze wykonywana.

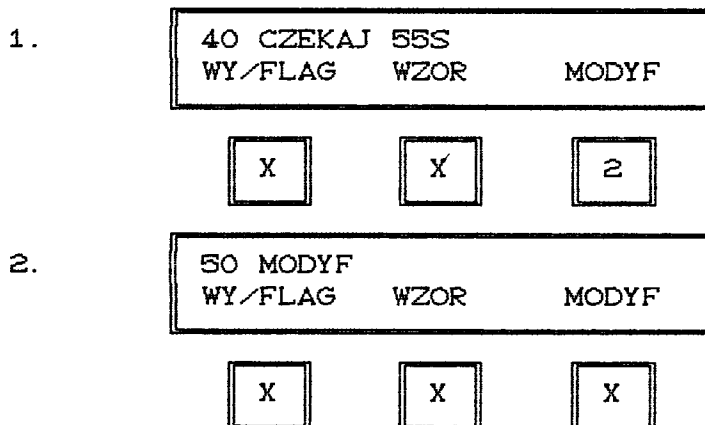
Po każdej części wzoru jest wykonywany skok powrotny do wycinka programu między instrukcją WZOR i pierwszą instrukcją MODYF, który realizuje czynności powtarzające się w pracy. Odbywa się to tak długo, aż wszystkie części wzoru zostaną wykonane, po czym program jest kontynuowany.

Instrukcja WZOR musi byc zawsze zaprogramowana przed instrukcja MODYF. Przy podwojnej pracy, wedlug wzoru (pobieranie detali i odkladanie ich na palete) konieczne jest zastosowanie wskaznikow, ktorzych stan wskazuje, czy ma byc wykonywana kolejna czesc wzoru pobierania, czy tez ukladania detalu.

UWAGA:

Podczas testowania programu krok po kroku, w pracy recznej, podczas wykonywania wycinka programu realizujacego wzor, nie mozna poza wycinkiem dokonac zadnych poprawek programu.

Zalozmy, ze poprzednio programowana instrukcja byla instrukcja czekania bezwarunkowego o numerze 40:

Zaprogramowana zostala instrukcja odwolania sie do wzoru.

Przedstawiamy ponizej przyklad zastosowania instrukcji WZOR i MODYF dla sytuacji, w ktorej trzy przedmioty sa pobierane z jednego miejsca, obrabiane, a nastepnie odkladane na palete.

10 WZOR		
20 ...	}	Pobieranie przedmiotu i obrobka Czesc wspolna wzoru
30 ...		
40 ...		
50 MODYF		
60 ...	}	Instrukcja MODYF poprzedza kazda czesc wzoru rozna dla poszczegolnych przedmiotow
70 ...		
80 ...		
90 MODYF	}	Odkladanie pierwszego przedmiotu
100 ...		
110 ...		
120 ...	}	Odkladanie drugiego przedmiotu
130 MODYF		
140 ...	}	Odkladanie trzeciego przedmiotu
150 ...		
160 ...		
170 ...		Kontynuacja programu lub KONIEC

Instrukcje sa wykonywane w nastepujacej kolejnosci: 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 20, 30, 40, 50, 100, 110, 120, 130, 20, 30, 40, 50, 140, 150, 160, 170.

HA

5.2.2. Programowanie instrukcji pozycjonowania (stan 2).

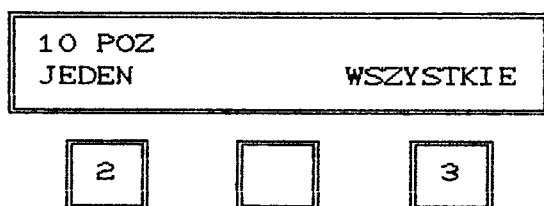
Programowanie instrukcji pozycjonowania, ze wzgledu na swoja wage i czestosc wystepowania w trakcie tworzenia programu uzytkowego, zostalo wyodrebnione w oddzielny stan.

Poniewaz konfiguracja robota PR-02E stanowi dowolna kombinacje modulow elektrycznych i modulow pneumatycznych oddzielnie zostanie przedstawione pozycjonowanie modulow pneumatycznych i elektrycznych. Spowodowane to jest roznicami w sposobie okreslania pozycjonowania dla roznych typow modulow.

5.2.2.1. Pozycjonowanie modulow pneumatycznych.

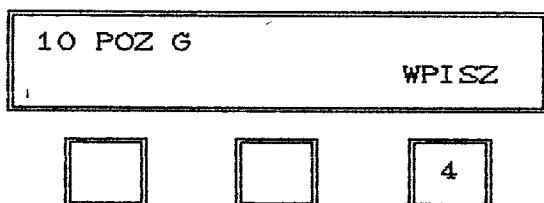
Wcisniecie przycisku "POZ" umieszczonego na panelu programowania powoduje znikniecie uprzednio wyswietlanego tekstu oraz wypisanie na gornym wyswietlaczu nowego numeru instrukcji (w przedstawionym ponizej przykladzie, zakladamy, ze instrukcja pozycjonowania jest pierwsza wprowadzana instrukcja) wraz z mnemonikiem instrukcji pozycjonowania tj. "POZ":

1.

Wyboru jednej osi dokonujemy wciskajac jeden z przyciskow z grupy MODULY PNEUMATYCZNE (oznaczonych literami alfabetu np. "G"). Wówczas przechodzimy do 2:

2.

Jezeli modul "G" znajduje sie w docelowym polozeniu, to potwierdzamy ten fakt przyciskajac przycisk zmienny pod tekstem "WPISZ", a nastepnie program przechodzi do punktu 4 zwiekszajac automatycznie numer instrukcji pozycjonowania (w naszym przykladzie na 20). Pozycja modulu "G" zostala tym samym zapamietana. W przypadku, gdy modul "G" nie jest w polozeniu docelowym nalezy przelaczyc sie na reczne operowanie manipulatorem (przycisk "PRZ" na panelu), ustawic go w zadanym polozeniu (patrz rozdzial "RECZNE OPEROWANIE MANIPULATOREM"), a nastepnie powrocic

do pozycjonowania wciskając ponownie przycisk "PRZ". Wówczas ponownie znajdziemy się w punkcie 2.

3.

10 POZ	WPISZ
--------	-------

W przypadku wybrania przycisku "WSZYSTKIE" system sam dokonuje wyboru modułów. Powyżej przedstawiona jest sytuacja gdy robot posiada jedynie moduły pneumatyczne. Potwierdzenie pozycji docelowej wszystkich obecnych w konfiguracji modułów pneumatycznych osiągamy wciskając przycisk zmienny pod tekstem "WPISZ". Wówczas zapamiętane są pozycje wszystkich zadeklarowanych i obecnych modułów pneumatycznych. Następnie program zwiększa numer instrukcji pozycjonowania i przechodzi do punktu 4. Oczywiście przed potwierdzeniem pozycji możliwe jest przełączenie na ręczne operowanie manipulatorem i odpowiednie ustawienie poszczególnych modułów w taki sam sposób, jak dla jednego modułu.

4.

20 POZ JEDEN	WSZYSTKIE
-----------------	-----------

Instrukcja pozycjonowania modułów (modułu) pneumatycznych została zaprogramowana.

Przejdźcie do programowania innych instrukcji niż pozycjonowania można uzyskać wciskając przycisk "INS" na panelu programowania. Wówczas zniknie mnemonik instrukcji pozycjonowania "POZ", a na dolnym wyświetlaczu pojawi się odpowiednie menu.

5.2.2.2. Pozycjonowanie modułów elektrycznych.

Przy programowaniu instrukcji pozycjonowania modułów elektrycznych konieczne jest określenie sposobu wykonania tej instrukcji. Czyni się to przez podanie następujących parametrów:

- prędkości lub czasu,
- sposobu dojścia do punktu końcowego (dokładnie, zgrubnie).

Prędkość ruchu określa prędkość liniowa lub katowa z jaką będzie poruszał się moduł elektryczny.

W instrukcji pozycjonowania podaje się ją w procentach prędkości

podstawowej (z dokładnością do dziesiątych części procenta). Oznacza to, że przed wykonaniem pozycjonowania brana jest aktualna wartość prędkości podstawowej mnożona przez procent podany w instrukcji i wykonywana jest kontrola, czy otrzymany wynik jest nie większy od aktualnej prędkości maksymalnej. Jeśli tak, to zostaje zasygnalizowany błąd. Aktualne wartości prędkości podstawowej i maksymalnej są to wartości określone przez ostatnio wykonane instrukcje PREDKLIN i PREDKKAT.

Sposób dojścia do położenia końcowego, podany w instrukcji pozycjonowania, określa sposób w jaki zostanie wykonany końcowy fragment zaprogramowanego ruchu. Są dwie możliwości osiągnięcia punktu końcowego:

- dokładnie,
- zgrubnie.

Dojście dokładne oznacza, że dopóki układy wykonawcze nie sygnalizują osiągnięcia wyznaczonego położenia końcowego, dopóty nie będzie rozpoczęte wykonywanie następnej instrukcji pozycjonowania. Oznacza to, że na końcu ruchu zostanie wykonane hamowanie aż do zatrzymania manipulatora w zadanym w instrukcji położeniu.

Dojście zgrubne oznacza, że po wysłaniu do układów wykonawczych ostatniej wartości przyrostu położenia, jeżeli następna instrukcja jest instrukcją pozycjonowania, przechodzi się do jej realizacji bez czekania aż dokładnie zostanie osiągnięte położenie zadane poprzednią instrukcją pozycjonowania. Dzięki takiemu typowi dojścia do punktu końcowego otrzymuje się efekt wygładzenia trajektorii aproksymowanej odcinkami ("obcinanie rogów"). Im większa prędkość ruchu, tym będą większe niedokładności w osiąganiu punktu końcowego. Jeżeli następna instrukcja po instrukcji pozycjonowania ze zgrubnym dojściem do punktu końcowego nie jest instrukcją pozycjonowania, to instrukcja pozycjonowania wykonywana jest tak jak instrukcja z dojściem dokładnym.

Załozmy, że chcemy zaprogramować pozycjonowanie modułów elektrycznych oraz, że ostatnia instrukcja miała numer 50. Wówczas po naciśnięciu przycisku "POZ" na panelu programowania pojawi się następujący tekst:

1.

50 POZ		
JEDNA OS		WIECEJ OSI

2		10
---	--	----

Wyboru jednej osi dokonujemy wciskajac jeden z przyciskow z grupy MODULY ELEKTRYCZNE (oznaczonych cyframi rzymskimi "I+", "I-", "II+", "II-", "III+", "III-", np "I+"). Wówczas przechodzimy do 2:

2.

50 POZ 1		
PREDK		CZAS

3		8
---	--	---

Wciskajac przycisk zmienny po tekstem "PREDK" przechodzimy do punktu 3, natomiast wybierajac "CZAS" do punktu 8.

3.

50 POZ 1 V=100%		
ZMIANA		DALEJ

4		5
---	--	---

Mozna teraz dokonac wyboru predkosci z jaka ma byc wykonane pozycjonowanie. Liczba oznaczajaca predkosc "mruga". Mozna wiec ja zmienic lub pozostawic niezmiennona, tzn. taka jak w ostatnio programowanej instrukcji deklaracji predkosci (PREDKLIN lub PREDKATD).

4.

50 POZ 1 V=		
PREDKOSC RUCHU V =		

--	--	--

Po wpisaniu nowej wartosci (np. 120) przy uzyciu przyciskow z grupy cyfr wciskamy "WPI" i przechodzimy do punktu 5:

5.

50 POZ 1 V=120%		
DOKLAD		ZGRUB

6		7
---	--	---

Wyboru sposobu dojscia do punktu koncowego dokonujemy wciskajac odpowiedni przycisk zmienny.

6.

50 POZ 1 V=120%, DOKLAD
WPISZ

Wciskając przycisk zmienny pod tekstem "WPISZ" zaprogramowaliśmy instrukcje pozycjonowania dla modułu elektrycznego nr 1.

7.

50 POZ 1 V=120%, ZGRUB
WPISZ

Wciskając przycisk zmienny pod tekstem "WPISZ" zaprogramowaliśmy instrukcje pozycjonowania dla modułu elektrycznego nr 1.

8.

50 POZ 1 T=
CZAS RUCHU T =

Należy wprowadzić czas trwania ruchu (od 0.1 do 999.9 sekund), po czym następuje przejście do punktu 5 z tą różnicą, że zamiast tekstu "V=100%" będzie tekst "T=11.1S" (jeśli wybraliśmy czas 11.1 sekundy).

9.

60 POZ
PREDK CZAS

Mozemy teraz przejść do pozycjonowania innych modułów lub innych instrukcji. Oczywiście podczas pozycjonowania modułów elektrycznych, tak jak przy pozycjonowaniu modułów pneumatycznych aktywny jest przycisk "PRZ" (przełącz) dzięki czemu możemy ręcznie nastawiać manipulator w żadaną pozycję.

10.

50 POZ
PREDK CZAS

Decydując się na wariant "WIECEJ OSI" program pozycjonuje

(automatycznie dokonujac wyboru) wszystkie moduly zadeklarowane w konfiguracji. Ponijsza sekwencja pozycjonowania wystepuje jezeli w sklad konfiguracji robota wchodzi zarowno moduly pneumatyczne, jak i elektryczne. Oczywiscie przed potwierdzeniem pozycji dla wszystkich modulow mozliwe jest przelaczenie na reczne operowanie manipulatorem i odpowiednie ustawienie poszczegolnych modulow w taki sam sposob, jak dla jednego modulu.

Wciskajac przycisk zmienny po tekstem "PREDK" przechodzimy do punktu 11, natomiast wybierajac "CZAS" do punktu 16.

11.

50 POZ V=100%	
ZMIANA	DALEJ

12

--

13

Mozna teraz dokonac wyboru predkosci z jaka ma byc wykonane pozycjonowanie. Liczba oznaczajaca predkosc "mruga". Mozna wiec ja zmienic lub pozostawic niezmiennona, tzn. taka jak w ostatnio programowanej instrukcji deklaracji predkosci (PREDKLIN lub PREDKKAT).

12.

50 POZ V=	
PREDKOSC RUCHU V =	

--

--

--

Po wpisaniu nowej wartosci (np. 120) przy uzyciu przyciskow z grupy cyfr wciskamy "WPI" i przechodzimy do punktu 13. Wpisana przez nas wartosc odnosi sie do wszystkich zadeklarowanych modulow elektrycznych.

13.

50 POZ V=120%	
DOKLAD	ZGRUB

14

--

15

Wyboru sposobu dojscia do punktu koncowego dokonujemy wciskajac odpowiedni przycisk zmienny.

14.

50 POZ V=120%, DOKLAD
WPISZ

Wciskając przycisk zmienny pod tekstem "WPISZ" zaprogramowaliśmy instrukcje pozycjonowania dla wszystkich zadeklarowanych modułów.

15.

50 POZ V=120%, ZGRUB
WPISZ

Wciskając przycisk zmienny pod tekstem "WPISZ" zaprogramowaliśmy instrukcje pozycjonowania dla wszystkich zadeklarowanych modułów.

16.

50 POZ T=
CZAS RUCHU T =

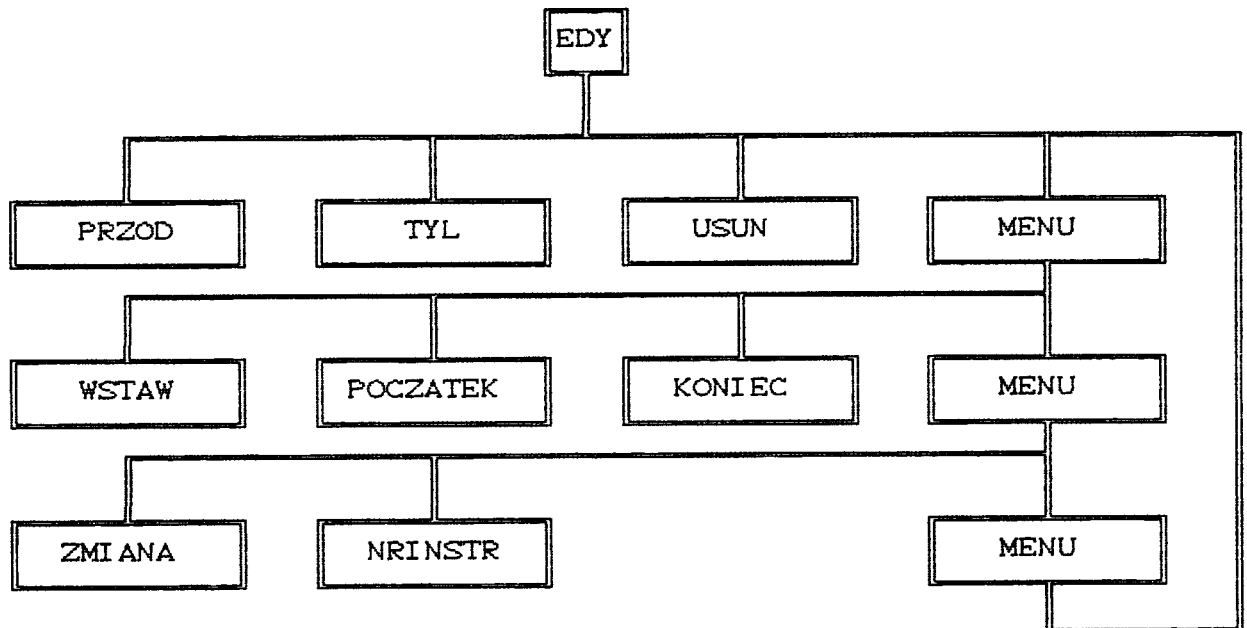
Należy wprowadzić czas trwania ruchu (od 0.1 do 999.9 sekund), po czym następuje przejście do punktu 13 z tą różnicą, że zamiast tekstu "V=100%" będzie tekst "T=11.1S" (jeśli wybraliśmy czas 11.1 sekundy).

6. EDYCJA PROGRAMU.

Znaczenie poszczególnych pozycji menu jest następujące:

- PRZOD - wyświetlenie następnej instrukcji
- TYL - wyświetlenie poprzedniej instrukcji
- USUN - usunięcie instrukcji
- WSTAW - wstawianie między dwie instrukcje
- POCZATEK - wyświetlenie pierwszej instrukcji programu
- KONIEC - wyświetlenie ostatniej instrukcji programu
- ZMIANA - zmiana parametrów numerycznych instrukcji
- NRINSTR - ustawienie numeru instrukcji

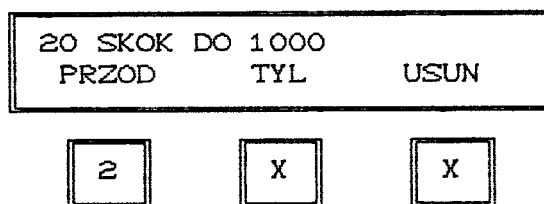
Menu dla stanu "edycja programu" jest następujące:

6.1. Wświetlenie następnej instrukcji (PRZOD).

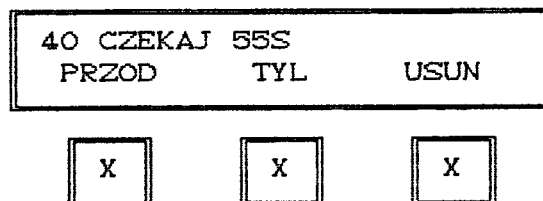
Funkcja PRZOD umożliwia przejście do następnej zaprogramowanej instrukcji programu. Jeżeli istnieje w programie instrukcja o numerze większym od aktualnie wyświetlonego, to jej tekst pojawi się na górnym wyświetlaczu. W przeciwnym wypadku na ok. 1 sekundę w górnym wyświetlaczu pojawi się komunikat KONIEC PROGRAMU.

1. Załóżmy, że przed realizacją funkcji PRZOD stan wyświetlaczy jest:

2. W zależności od położenia w programie instrukcji poprzedzającej realizację funkcji PRZOD mogą wystąpić dwa przypadki:

- instrukcja nie jest ostatnią instrukcją w programie, np. po niej występuje instrukcja o numerze 40:

- instrukcja jest ostatnią instrukcją w programie:

KONIEC PROGRAMU

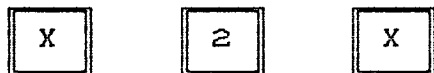
Po okolo 1 sekundzie nastepuje powrot do punktu 1.

6.2. Wswietlenie poprzedniej instrukcji (TYL).

Funkcja TYL umozliwia przejście do instrukcji poprzedzającej aktualnie wswietlana instrukcje. Jezeli jest taka instrukcja, to jej tekst zostaje wswietlony na wswietlaczu. Jesli nie, to na okolo 1 sek na gornym wswietlaczu pojawi sie komunikat: POCZATEK PROGRAMU.

1. Zalozmy, ze przed realizacja funkcji TYL wswietlacz wyglada nastepujaco:

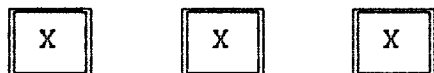
20 SKOK DO 1000
PRZOD TYL USUN

2. W zalezności od polozenia w programie instrukcji poprzedzającej wykonanie funkcji TYL moga wystapic dwa przypadki:

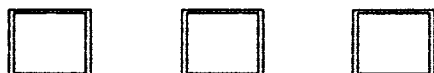
- instrukcja nie jest pierwsza instrukcja w programie np. poprzedza ja instrukcja o numerze 10:

10 CZEKAJ 55S
PRZOD TYL USUN

- instrukcja jest pierwsza instrukcja w programie:

POCZATEK PROGRAMU

Po okolo 1 sek. nastepuje przejście do punktu 1.

6.3. Usuniecie instrukcji (USUN).

Funkcja USUN daje mozliwosc usuniecia instrukcji, ktorej tekst

pokazany jest na wyświetlaczu. Wykonanie tej funkcji powoduje usunięcie wskazanej instrukcji z ciała programu. Na górnym wyświetlaczu pozostaje tylko numer skasowanej instrukcji.

1. Załóżmy, że przed realizacją funkcji USUN stan wyświetlacza jest następujący:

20 SKOK DO 1000		
PRZOD	TYL	USUN

X

X

2

2.

20 SKOK DO 1000		
PRZOD	TYL	USUN

X

X

2

Instrukcja została usunięta.

6.4. Wstawienie instrukcji między dwie inne (WSTAW).

Funkcja WSTAW umożliwia szybkie wstawienie instrukcji między obecnie wyświetloną a następną instrukcją. Wartość numeru instrukcji, który zostanie wyświetlony na górnym wyświetlaczu zależy od wartości numerów instrukcji bieżącej i następną. Numer ten może być:

1. Średnia arytmetyczna (z zaokrągleniem w dół) numerów instrukcji bieżącej i następną,
2. Najbliższym numerowi instrukcji bieżącej numerem podzielonym przez 10.

Przypadek 1 będzie miał miejsce wtedy, gdy:

- różnica między numerem instrukcji bieżącej i następną będzie mniejsza niż 10 i oba numery będą miały taką samą cyfrę dziesiątek, np. B (numer instrukcji bieżącej) = 110, N (numer instrukcji następną) = 119, to W (numer instrukcji wstawianej) = 114,
- ostatnia cyfra numeru instrukcji bieżącej jest 0, a numer instrukcji następną jest o 10 większy, np. B = 110, N = 120, to W = 115.

Przypadek 2 wystąpi wtedy, gdy:

- różnica między numerem instrukcji bieżącej i następną będzie większa niż 10, np. B = 110, N = 121, to W = 120 lub B

1. Załozmy, że przed realizacją funkcji KONIEC stan wyświetlaczy jest:

```
20 SKOK DO 1000
WSTAW   POCZATEK   KONIEC
```

X

X

2

2. Jeżeli ostatnia instrukcja w programie będzie na przykład instrukcją pozycjonowania o numerze 990, to wyświetlacze będą wyglądać następująco:

```
990 POZ A
WSTAW   POCZATEK   KONIEC
```

X

X

X

6.7. Zmiana parametrów numerycznych instrukcji (ZMIANA).

Funkcja ZMIANA pozwala na zmianę parametrów numerycznych instrukcji bez konieczności programowania całej instrukcji. Parametr, którego wartość można w danej chwili zmieniać "mruga". Po zmianie dowolnego parametru nowa wersja instrukcji wpisywana jest do ciała programu w miejsce starej. Przy wprowadzaniu nowej wartości parametru sprawdzane są ograniczenia właściwe dla tego parametru. Na przykład, gdybyśmy zmieniali numer narzędzia w instrukcji zmiany narzędzia, to zostanie sprawdzone, czy nowy numer jest większy od zera i mniejszy od dziesięciu.

1. Załozmy, że chcemy poprawić parametry instrukcji skoku warunkowego, która wygląda następująco: 210 SKOK DO 300 GDY FLAGA[5] = 1. Przed rozpoczęciem realizacji funkcji ZMIANA stan wyświetlaczy jest więc następujący:

```
210 SKOK DO 300 GDY FLA>
ZMIANA NRINSTR
```

2

X

2. Po naciśnięciu ZMIANA liczba 300 (pierwszy numeryczny parametr aktualnie wyświetlonych instrukcji) zaczyna "mrugać". Oznacza to, że jego wartość może być zmieniana.

= 110, N = 1234, to W = 120,

- różnica między numerem instrukcji bieżącej i następnej jest nie większa od 10, ale oba numery mają różne cyfry dziesiątek, np. B = 119, N = 129, to W = 120,

- bieżąca instrukcja jest ostatnią instrukcją w programie, np. B = 110, to W = 120 lub B = 117, to W = 120.

UWAGA:

Nowy numer instrukcji zostanie wyświetlony tylko wtedy, gdy różnica między numerem instrukcji bieżącej i następnej jest większa niż 1. W przeciwnym przypadku będzie sygnalizowany błąd.

6.5. Wyświetlenie pierwszej instrukcji programu (POCZATEK).

Funkcja POCZATEK pozwala na szybkie przejście na początek tworzonego lub edytowanego programu. Jeśli program jest pusty, tzn. nie ma żadnej zaprogramowanej instrukcji, to w górnym wyświetlaczu wyświetlany jest numer 10. W przeciwnym przypadku wyświetlona jest instrukcja o najniższym numerze.

1. Załóżmy, że przed realizacją funkcji POCZATEK stan wyświetlaczy jest:

```
20 SKOK DO 1000
WSTAW POCZATEK KONIEC
```

X

2

X

2. Jeśli pierwszą instrukcją w programie będzie instrukcja nr 5, to wyświetlacze będą wyglądać następująco:

```
5 PREDKLIN MAX = 500, P>
WSTAW POCZATEK KONIEC
```

X

X

X

6.6. Wyświetlanie ostatniej instrukcji programu (KONIEC).

Funkcja KONIEC pozwala na szybkie przejście na koniec tworzonego lub edytowanego programu. Jeżeli program jest pusty tzn. nie ma żadnej zaprogramowanej instrukcji, to w górnym wyświetlaczu wyświetlany jest numer 10. W przeciwnym przypadku wyświetlona jest instrukcja o najwyższym numerze.

210 SKOK DO 300 GDY FLA>
NASTEPNY POPRZEDNI WYJDZ

3

4

1

Nacisnięcie przycisku NASTEPNY spowoduje "udostępnienie" do zmiany następnego parametru (jesli jest). W tym przypadku spowoduje to podświetlenie numeru flagi (pkt 3). Nacisnięcie przycisku POPRZEDNI "udostępni" poprzedni parametr (znajdujący się na lewo od aktualnie podświetlonego). W tym przypadku będzie to podświetlenie liczby z którą porównywana jest wartość flagi (pkt 4). Przeskakiwanie z parametru na parametr odbywa się cyklicznie, tzn po naciśnięciu przycisku NASTEPNY z ostatniego parametru przeskakujemy na pierwszy, a w przypadku przycisku POPRZEDNI - z pierwszego na ostatni. Jeśli następny lub poprzedni parametr nie jest aktualnie wyświetlony, to "okienko" nad tekstem jest tak przesuwane aby stał się on widoczny. Nacisnięcie przycisku WYJDZ zakończy proces zmiany parametrów i spowoduje wyjście do menu głównego (pkt 1).

3.

<KOK DO 300 GDY FLAGA[5]
NASTEPNY POPRZEDNI WYJDZ

X

X

X

Numer flagi (tu: liczba 5) jest teraz parametrem, którego wartość może być zmieniana.

4.

<DO 300 GDY FLAGA[5] = 1
NASTEPNY POPRZEDNI WYJDZ

X

X

X

Wartość, z którą porównywana jest flaga (tu: liczba 1) jest parametrem, który może być modyfikowany.

6.8. Ustawienie numeru instrukcji (NRINSTR).

Często w trakcie tworzenia lub edycji programu zachodzi konieczność zaprogramowania lub obejrzenia instrukcji o wybranym numerze. Do tego celu służy funkcja NRINSTR. Po wpisaniu nowego numeru instrukcji na górnym wyświetlaczu ukazuje się tekst

instrukcji, o ile pod tym numerem jest zaprogramowana jakas instrukcja lub wyswietlany jest tylko numer instrukcji, gdy program nie zawiera instrukcji o tym numerze.

1. Zalozmy, ze przed wykonaniem funkcji NRINSTR stan wyswietlacza byl nastepujacy:

20 SKOK DO 1000
 ZMIANA NRINSTR

X

2

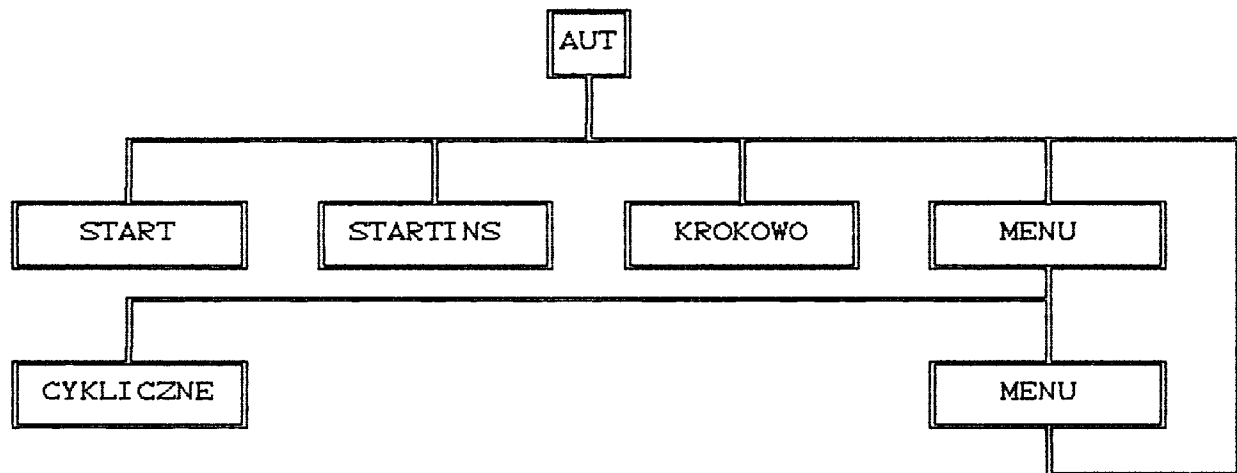
2.

20 SKOK DO 1000
 NR INSTR. =

Nalezy wpisac numer instrukcji, ktora ma zostac wyswietlona w gornym wierszu (liczba od 1 do 9999). Po wpisaniu numeru nastepuje przejscie do punktu 1. W gornym wyswietlaczu wyswietlany jest numer i tekst instrukcji jesli taka jest, lub tylko numer instrukcji w przeciwnym wypadku.

7. PRACA AUTOMATYCZNA (STAN 4).

Menu dla stanu "praca automatyczna" wyglada nastepujaco:

Znaczenie pozycji menu jest nastepujace:

- START - start programu od pierwszej instrukcji programu,
- STARTINS - start programu od instrukcji aktualnie pokazanej na wyswietlaczu,
- KROKOWO - wykonanie aktualnie wyswietlonej instrukcji,
- CYKLICZNE - wykonanie programu okreslona ilosc razy.

7.1. Start programu od pierwszej instrukcji (START).

Po naciśnięciu przycisku START rozpoczyna się automatyczne wykonywanie programu użytkowego począwszy od pierwszej instrukcji (instrukcji o najmniejszym numerze). Po dojsciu i wykonaniu ostatniej instrukcji program sterujący powraca do pierwszej instrukcji i rozpoczyna wykonywanie programu użytkowego w nieskończonej petli.

7.2. Start programu od instrukcji aktualnie pokazanej na wyświetlaczu (STARTINS).

Po naciśnięciu przycisku STARTINS rozpoczyna się automatyczne wykonywanie programu w nieskończonej petli począwszy od instrukcji aktualnie pokazanej na wyświetlaczu.

7.3. Wykonanie aktualnie wyświetlonej instrukcji (KROKOWO).

Naciśnięcie przycisku KROKOWO powoduje wykonanie instrukcji wyświetlonej aktualnie na wyświetlaczu. Po wykonaniu instrukcji na wyświetlaczu ukazuje się następna instrukcja do wykonania (np. jeśli instrukcja wykonana była instrukcja skoku bezwarunkowego, to na wyświetlaczu pojawi się instrukcja do której nastąpił skok). Taki tryb pracy nazywa się pracą krokową, tzn. po wykonaniu każdej instrukcji oczekuje się na decyzję operatora, czy następna instrukcja ma być wykonana.

Krokowe wykonywanie instrukcji jest szczególnie przydatny przy tworzeniu i uruchamianiu programu. Pozwala ono na: sprawdzenie działania pojedynczej instrukcji, dokładne doprowadzenie manipulatora do pozycji zapamiętanej w instrukcji pozycjonowania, kilkakrotne wykonanie tej samej instrukcji dla różnych wartości parametrów itd.

7.4. Cykliczne wykonywanie programu (CYKLICZNIE).

Naciśnięcie przycisku "CYKLICZNIE" powoduje ukazanie się następującego menu:

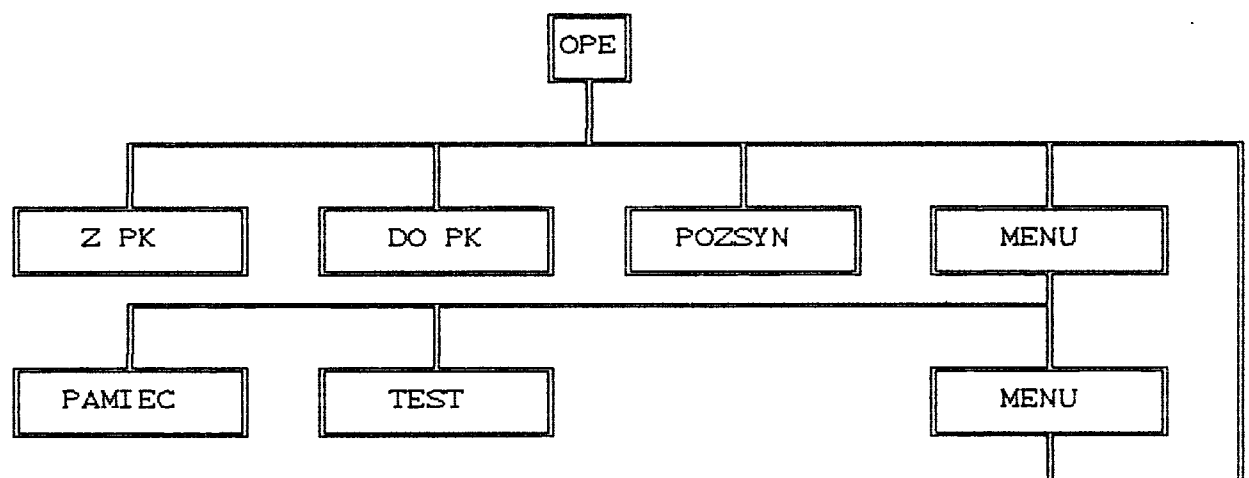
ILOSC CYKLI = 1	
START	WYJDZ

W miejsce migajacej liczby "1" mozemy wpisac nowa okreslajaca liczbe powtorzen calogo programu (przy uzyciu przyciskow z grupy cyfr i "WPI"). Wcisniecie "START" oznaczac bedzie wykonanie programu tyle razy, ile zadeklarowano w gornym wierszu. Po wcisnieciu "WYJDZ" wracamy do glownego menu dla stanu "praca automatyczna" i liczba powtorzen (rozna od 1) zostaje skasowana, gdyz instrukcja ta ma znaczenie dorazne. Inny sposob powtarzania programu moze byc zrealizowany za posrednictwem instrukcji "POWTORZ" tak, ze bedzie to stanowilo wewnetrzna ceche programu, badz za pomoca przerwania pracy programu po zwyklym uzyciu przycisku "START". Po wykonaniu programu z zadeklarowana liczba powtorzen dolny wyswietlacz znnow przyjmie postac jak po wcisnieciu przycisku "CYKLICZNIE".

Program uruchomiony kazdym z czterech powyzej opisanych sposobow mozna przerwac przyciskiem "STP" (stop) i wznowic korzystajac z wszystkich czterech mozliwosci rozpozecia pracy. Podczas pracy automatycznej na panelu programowania aktywny jest tylko przycisk "STP" oraz STOP AWARYJNY. Pozostale przyciski pozostaja nieaktywne. Powyzsza koniecznosc dyktuja wymagania bezpiecznego korzystania z robota. Przerwanie pracy automatycznej przyciskiem "STP" uaktywnia wszystkie przyciski panelu.

8. RECZNE OPEROWANIE SYSTEMEM (STAN 5).

Menu dla stanu "reczne operowanie systemem" wyglada nastepujaco:

Znaczenie poszczegolnych pozycji menu jest nastepujace:

- Z PK - przepisywanie programu z pamieci kasetowej PK-3 do pamieci uzytkowej,
- DO PK - przepisywanie programu z pamieci uzytkowej do

pamięci kasetowej PK-1,

POZSYN - odczyt i zmiana współrzędnych wewnętrznych punktu synchronizacji,

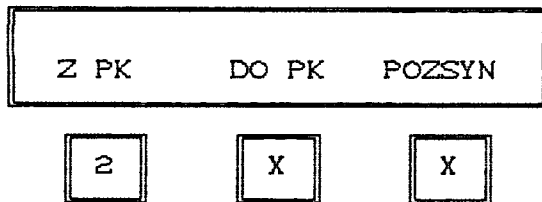
PAMIEC - odczyt wielkości zajetego obszaru pamięci użytkowej,

TEST - testowanie panelu programowania.

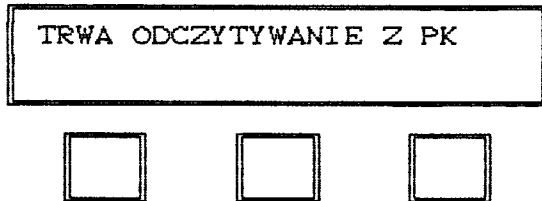
8.1. Przepisywanie programu z pamięci kasetowej do pamięci użytkowej (Z PK).

Funkcja Z PK przeznaczona jest do odtworzenia, uprzednio zapamiętanego na kasecie obrazu pamięci użytkowej, tzn. programu oraz konfiguracji i pozycji synchronizacji robota (oczywiście jeżeli znajdują się na kasecie). Na jednej stronie kasyety może znajdować się jeden obraz pamięci użytkowej.

1.

2.

Komunikat ten wyświetlony jest aż do chwili zakończenia operacji przepisywania z pamięci kasetowej do pamięci użytkowej. Po zakończeniu wczytywania zostaje wyświetlona pierwsza instrukcja programu i sterowanie jest przekazane w stan "praca automatyczna". Dzieje się to w przypadku gdy wczytana konfiguracja oraz pozycja synchronizacji odpowiadają rzeczywistości. W innym przypadku sygnalizowany jest błąd i program sterujący przechodzi do synchronizacji robota (oczywiście po skasowaniu błędu).

Program użytkowy można wczytać dopiero po synchronizacji robota. W trakcie pracy PK nieaktywne są przyciski panelu programowania. Po zakończeniu wczytywania program gotowy jest do natychmiastowego uruchomienia (np. przyciskiem "STA" - start na szafie).

8.2. Przepisywanie programu z pamięci użytkowej do pamięci kasetowej (DO PK).

Funkcja DO PK przeznaczona jest do zapamiętania w pamięci

kasetowej PK obrazu pamieci uzytkowej, tzn. programu i informacji o konfiguracji robota oraz pozycji synchronizacji geometrycznej. Na jednej stronie kasety moze byc zapisany tylko jeden obraz pamieci uzytkowej.

1.

Z PK	DO PK	POZSYN
------	-------	--------

X

2

X

2.

TRWA ZAPISYWANIE DO PK

--

--

--

Powyzszy komunikat wyswietlony jest az do chwili zakonczenia przepisywania do pamieci kasetowej, po czym nastepuje przejście do punktu 1.

8.3. Odczyt i zmiana wspolrzednych wewnetrznych punktu synchronizacji (POZSYN).

Funkcja POZSYN przeznaczona jest do odczytywania i ewentualnej zmiany wspolrzednych punktu synchronizacji geometrycznej. Punkty synchronizacji dla roznych egzemplarzy robota moga sie roznic miedzy soba.

1.

Z PK	DO PK	POZSYN
------	-------	--------

X

X

2

Wcisniecie przycisku "POZSYN" wywola pojawienie sie na nastepujacego napisu:

2.

MODUL 1 = 32744	DALEJ
ZMIANA	

3

--

4

Liczba po znaku "=" oznacza pozycje modulu elektrycznego nr 1 wyrazona w inkrementach, a odczytana z EPROM-ow. Wybranie przycisku "ZMIANA" umozliwia wstawienie nowej pozycji punktu

synchronizacji dla modulu elektrycznego numer 1. Przechodzimy
wówczas do punktu 3:

3.

MODUL 1 =
POZYCJA =

Korzystając z grupy przycisków cyfr należy wpisać nową pozycję
synchronizacji (liczba z zakresu od 0 do 65 535). Przycisk "WPI"
(wpisz) wpisuje nowe dane i wywołuje kolejny napis:

4.

MODUL 2 = 16926
ZMIANA DALEJ

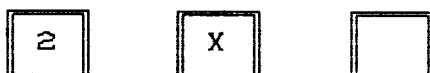
Po zakończeniu zmian pozycji synchronizacji dla modułów
elektrycznych nr 2 i 3 program sterujący przechodzi do punktu 1.
Jeżeli któregoś z modułów nie ma w konfiguracji robota to jest on
pomijany podczas zmiany pozycji synchronizacji. Należy pamiętać,
że jeśli chcemy zmieniać pozycje synchronizacji, to należy to
uczynić przed napisaniem programu użytkowego, a następnie
wykonywać ten program dla tych parametrów synchronizacji
geometrycznej.

8.4. Odczyt wielkości wolnego obszaru pamięci użytkowej (PAMIEC).

Funkcja ta pozwala na odczytanie wielkości pamięci zajmowanej
przez program powstający lub wczytany z PK jaka jest jeszcze do
wykorzystania. Wielkość ta podawana jest jako procentowy stosunek
wielkości pamięci zajętej do całkowitej wielkości pamięci
dostępnej użytkownikowi.

1.

PAMIEC TEST

2.

PAMIĘC ZAJETA = 50%
WYJDZ

X

Wciskając przycisk "WYJDZ" powracamy do menu z punktu 1.

8.5. Testowanie panelu programowania (TEST).

Funkcja TEST pozwala na przetestowanie poprawności pracy panelu programowania. Za jej pomocą można sprawdzić działanie:

- wyświetlaczy alfanumerycznych,
- diod świecących.

1.

PAMIĘC TEST

X

2

2. Po wejściu w funkcję TEST na panelu programowania powinny się zaświecić wszystkie diody, a na wyświetlaczu powinien ukazać się następujący ciąg znaków alfanumerycznych:

%+, -. /: <=> ? [] 01234567>
%+, -. /: <=> ? [] 012345678>

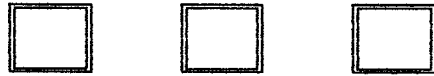
Na wyświetlaczu dolnym wyświetlany jest taki sam ciąg znaków jak na wyświetlaczu górnym, tylko przesunięty o jeden znak w lewo.

3. Co około 0.5 sekundy zawartości obu wyświetlaczy przesuwają się o jeden znak w lewo:

<+, -. /: <=> ? [] 012345678>
<, -. /: <=> ? [] 0123456789>

4. Przesuwanie zawartości w lewo trwa aż do wyczerpania się repertuaru dostępnych znaków:

< JKLLMNNNOOPQRSSTUVWXYZZZ
< KLLMNNNOOPQRSSTUVWXYZZZ

5. Teraz zmienia się kierunek przesuwania zawartości wyświetlacza, tzn. co około 0.5 sekundy następuje przesunięcie wszystkich znaków o jeden znak w prawo aż do osiągnięcia sytuacji z punktu 2.

6. Wyjście z testu następuje po równoczesnym naciśnięciu dwóch dowolnych przycisków i trzymaniu ich w pozycji wciśniętej, aż do momentu pojawienia się na wyświetlaczach następującego tekstu:

KONIEC TESTU

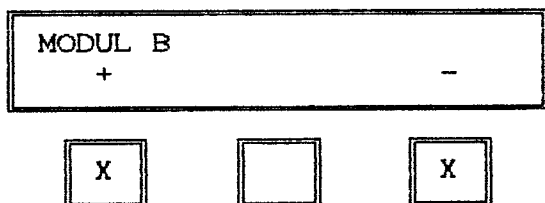
Po szybkim zwolnieniu przycisków nastąpi przejście do punktu 1. Dłuższe przetrzymywanie wciśniętych przycisków spowoduje restart panelu programowania dzięki zadziałaniu układu wewnętrznego budzika panelu.

9. RECZNE OPEROWANIE MANIPULATOREM ROBOTA.

Swobodne, ręczne manipulowanie robotem w zakresie modułów pneumatycznych możliwe jest dopiero po synchronizacji. Do sterowania ręcznego można przejść na każdym etapie budowania programu. W trakcie pracy automatycznej niemożliwe jest posługiwanie się przyciskami ręcznego sterowania modułami elektrycznymi i pneumatycznymi (a także przyciskiem "PRZ" - przelacz). Prace automatyczna możemy przerwać jedynie przyciskiem "STP" (stop) znajdującym się na panelu i na szafie sterownika. Pozostałe przyciski panelu i szafy są w trakcie pracy automatycznej nieaktywne. Po przerwaniu pracy uaktywniają się wszystkie przyciski szafy, w tym przycisk "PRZ" (przelacz), który umożliwia sterowanie ręczne. Użycie tego przycisku uaktywnia przyciski modułów pneumatycznych, elektrycznych i pokretła. Drugie wciśnięcie przycisku oznacza powrót do stanu poprzedniego.

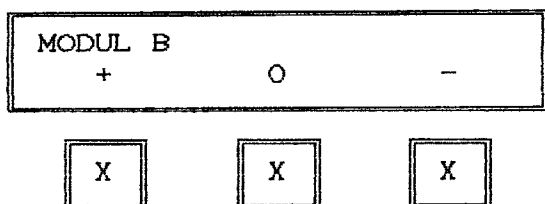
Reczne sterowanie modułami pneumatycznymi polega na wykorzystaniu przycisków oznaczonych literami A,B,C,D,E,F,G,H,K,L. Po użyciu "PRZ" wybieramy modul i wciskamy np. przycisk B. Zapala się dioda

przy tym przycisku, a na gornym wyswietlaczu pojawia sie napis:

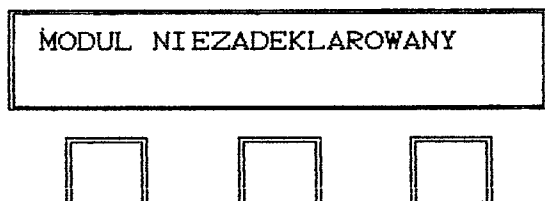
Na dolnym wyswietlaczu w pozycji 1 i 3 przyciskow zmiennych pojawia sie opisy "+" i "-" oznaczajace dwie z mozliwych pozycji, jakie moze przyjac modul dwustanowy. Wcisniecie wybranego przycisku spowoduje ruch modulu do wskazanej pozycji. Wcisniecie niewlasciwego przycisku niczego nie zmieni (zaden ruch nie bedzie wykonany). Zmiane modulu dokonujemy przez wcisniecie przycisku oznaczonego inna litera.

Dla modulow trojstanowych na wyswietlaczu pojawia sie napis:

gdzie "+", "-" oznaczaja te same pozycje, jak w przypadku modulu dwustanowego. Natomiast "0" oznacza wybor pozycji posredniej.

Jezeli przez pomylke wcisniemy przycisk nie odpowiadajacy zadnemu z istniejacych modulow (np. C), to na gornym wyswietlaczu pojawi sie napis:

Moduly elektryczne moga pracowac w dwoch rodzajach sterowania recznego: pracy ciaglej i pracy z pojedynczymi przyrostami. Zadany tryb pracy wybieramy pokretlem. Pracy ciaglej odpowiada polozenie pokretla w pozycjach "1.5%", "15%", "50%", natomiast praca przyrostowa w pozycji "INKR". Jezeli chcemy poruszyc ktoryms z modulow elektrycznych w sposob ciagly, to ustawiamy pokretlo w pozycji odpowiadajacej zadanej predkosci (wyrzonej w procentach predkosci maksymalnej) i nastepnie wciskamy jeden z przyciskow odpowiadajacych modulom elektrycznym (np. przycisk "II+"). Gasnie

wtedy dioda przycisku modulu pneumatycznego (o ile taki byl wczesniej uzywany) i rozpoczyna sie ruch (w wybranym kierunku), ktory trwa tak dlugo, jak dlugo przycisk jest wcisniety. Zmiana modulu nastepuje automatycznie w przypadku wcisniecia przycisku odpowiadajacego wybranemu modulowi (i wybranemu kierunkowi ruchu). Jezeli przekrecimy pokretlo do pozycji "INKR" to przejdziemy do pracy w trybie przyrostowym. W tym trybie naciśnięcie dowolnego przycisku odpowiadajacego np. modulowi III (tzn. "III+" lub "III-") spowoduje pojawienie sie na gornym wyswietlaczu informacji (pewnie wcisnięcie nie powoduje zmiany pozycji modulu):

MODUL 3 POZYCJA = 16234		
+		-
X		X

gdzie liczba wystepujaca po znaku "=" okresla ~~licz~~ ilosc przyrostow (inkrementow) odpowiadajaca pozycji, w ktorej aktualnie znajduje sie modul. Wcisniecie przycisku oznaczonego przez "+" spowoduje zwiekszenie liczby przyrostow o jeden i odpowiadajacy temu, niewidoczny ruch manipulatora. Wcisniecie przycisku "-" powoduje zmniejszenie liczby przyrostow i ruch manipulatora w druga strone. Jednemu wcisnieciu przycisku zawsze odpowiada zmiana liczby przyrostow o jeden.

Ponowne przejście do sterowania modulami pneumatycznymi następuje po wcisnieciu wybranego przycisku oznaczonego litera. Prace modulami elektrycznymi i pneumatycznymi mozna wykonywac na zmianę. Przejście do poprzedniego stanu (np. pisanie programu) wykonujemy poprzez naciśnięcie przycisku "PRZ". Podczas pracy ręcznej aktywne jest tylko pokretlo, przyciski oznaczone literami (odpowiadajace modulom pneumatycznym), przyciski modulow elektrycznych i przycisk "PRZ".

10. BŁAD (STAN 7).

W trakcie pracy robota moze pojawic sie wiele sytuacji blednych spowodowanych przez operatora lub bedacych wynikiem awarii sprzetu. Wykrycie przez system sytuacji blednej sygnalizowane jest przez wyswietlenie na wyswietlaczu numeru bledu (na panelu operacyjnym zaczyna mrugac lampka BLA (blad)). Numer bledu pozwala

na odszukanie na liście błędów opisu przyczyny, która doprowadziła do jego powstania. Wyjście ze stanu błąd może nastąpić tylko w wyniku interwencji operatora, który przez naciśnięcie przycisku KAS (kasuj) potwierdza przyjęcie komunikatu o błędzie. Po "skasowaniu błędu" następuje powrót do stanu z przed błędem (o ile to możliwe) lub do stanu 4 (praca automatyczna) - po błędach w komunikacji między panelem programowania a sterownikiem lub po błędach podczas pracy automatycznej.

Załóżmy na przykład, że programujemy instrukcje pozycjonowania:

1.

40 POZ JEDNA OS WIECEJ OSI
--

☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------

Po wybraniu jednego modułu (przyciskając "JEDNA OS"), naciskamy przycisk oznaczony literą "H". Wówczas przechodzimy do punktu 2:

2.

452 MODUL NIEZADEKLAROWANY

☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------

Oznacza to, że popełniliśmy błąd polegający na próbie wybrania modułu niezadeklarowanego (nie istniejącego w konfiguracji).

3. Naciśnięcie przycisku KAS (kasuj) spowoduje przywrócenie stanu wyświetlacza sprzed błędu (punkt 1), co pozwoli na dalsze programowanie instrukcji.

10.1. Lista błędów.

Spis błędów sygnalizowanych przez procedury:

- 10 - NIE MOZNA WSTAWIC INSTRUKCJI
- 11 - BRAK MIEJSCA W PAMIĘCI
- 12 - MODUL NIEZADEKLAROWANY
- 21 - BRAK ARGUMENTÓW NUMERYCZNYCH
- 23 - ZŁA MANIPULACJA
- 24 - NIEDOZWOLONY PRZYCIŚNIK
- 25 - ZA DŁUGA LICZBA
- 26 - ZŁE POŁOŻENIE KROPKI
- 27 - LICZBA POZA PRZEDZIAŁEM
- 28 - BŁĘDY W KOMUNIKACJI

- 29 - TIME-OUT PRZY ODBIORZE PRZESYLKI
- 30 - TIME-OUT PRZY NADAWANIU PRZESYLKI
- 31 - INNY NIZ OCZEKIWANY KOD PRZESYLKI
- 40 - W PRZESYLCE WYKRYTO NIEWLASCIFY ZNAK
- 41 - NIEZGODNOSC SUMY KONTROLNEJ
- 42 - BRAK WOLNEGO BUFORA DO ODBIERANIA PRZESYLKI
- 43 - BLAD PODCZAS POBBIERANIA BAJTU
- 44 - NALOZENIE SIE NA SIEBIE DWOCH PRZESYLEK
- 45 - BLEDNY PIERWSZY ZNAK PRZESYLKI
- 46 - W KODZIE PRZESYLKI WYKRYTO NIEWLASCIFY ZNAK
- 47 - NIEZNANY KOD PRZESYLKI
- 50 - ROBOT NIEZSYNCHRONIZOWANY
- 60 - NIE WLACZONE NAPEDY
- 61 - STOP AWARYJNY
- 62 - SPRZET SYGNALIZUJE BLAD
- 63 - ROBOT JEST JUZ ZSYNCHRONIZOWANY
- 90 - BRAK GOTOWOSCI STEROWNIKOW OSI
- 91 - STOP AWARYJNY
- 92 - ZBYT DUZY BLAD POLOZENIA
- 93 - NIE WLACZONE NAPEDY
- 94 - INNE BLEDY WYKONANIA PROGRAMU
- 95 - ZBYT WYSOKA TEMPERATURA WEWNATRZ SZAFY
- 96 - UTRATA SYNCHRONIZACJI
- 97 - BRAK SYGNAU DOJSCIA DO POZYCJI
- 100 - INSTRUKCJA NIEZAIMPLEMENTOWANA
- 101 - BRAK WYWOLANEGO PROGRAMU
- 102 - PROBA REKURSYWNEGO WYWOLANIA PROGRAMU
- 110 - PROBA SKOKU DO NIEISTNIEJACEJ INSTRUKCJI
- 120 - ZA DUZO JEDNOCZESNIE OTWARTYCH PETLI
- 130 - KONEC NIEOTWARTEJ PETLI
- 140 - NIEZDEFINIOWANA PREDKOSC PODSTAWOWA
- 141 - NIEDOZWOLONA ZMIANA KONFIGURACJI
- 142 - PROBA PRZEKROCZENIA OBSZARU ROBOCZEGO
- 143 - INNE BLEDY POZYCJONOWANIA
- 144 - ZA DUZY BLAD POLOZENIA W STEROWNIKU OSI
- 145 - ZA KROTKI CZAS POZYCJONOWANIA
- 146 - PRZEKROCZENIE MAX PREDKOSCI RUCHU TCP
- 147 - NIEOSIAGALNY PUNKT KONCOWY
- 148 - ZA WOLNY RUCH

- 149 - PRZEKROCZENIE MAKSYMALNEJ PRĘDKOŚCI W OSIACH
- 160 - BRAK INSTRUKCJI O WSKAZANYM NUMERZE
- 170 - PROBA PRZEKROCZENIA OBSZARU ROBOCZEGO
- 180 - PROBA POWROTU Z PROGRAMU GŁÓWNEGO
- 190 - BRAK DEFINICJI WEKTORA KOREKCJI
- 200 - PROBA USTAWIENIA WARTOŚCI NATYCHMIASTOWEJ
- 201 - PROBA USTAWIENIA WEJŚCIA
- 210 - BRAK DEFINICJI NARZĘDZIA
- 300 - BŁĄD PRZY PRZEWIJANIU TASMY
- 301 - BŁĄD PRZY ZAPISIE NA TASMIE
- 302 - BŁĄD PRZY PRZEWIJANIU TASMY
- 303 - BŁĄD PRZY ODCZYCIĘ Z TASMY

11. OPEROWANIE ROBOTEM PRZY UŻYCIU PANELU OPERACYJNEGO

Przy użyciu panelu operacyjnego, oprócz czynności związanych ze startem systemu, można wykonać następujące operacje:

- przepisanie programu z pamięci kasetowej do pamięci użytkowej
- start automatycznego wykonywania programu,
- zatrzymanie automatycznego wykonywania programu.

1. Przepisanie programu z pamięci kasetowej do pamięci użytkowej uzyskuje się po naciśnięciu żółtego przycisku-lampki PK. Podczas trwania całego procesu przepisywania lampka ta jest zapalona. Prawidłowe zakończenie przepisywania sygnalizowane jest zgasnięciem lampki PK1. Ewentualne błędy, które wystąpiły w trakcie przepisywania będą sygnalizowane mruganiem lampki BLA (numer i opis błędu wyświetla się na panelu programowania). Przycisk PK może być użyty tylko wtedy, gdy panel programowania znajduje się w stanie od 1 do 5. Gdy tak się stanie panel programowania przechodzi w stan 5 "ręczne operowanie systemem" i zachowuje się tak, jakby to za jego pomocą uruchomiono przepisywanie.

2. Start automatycznego wykonywania programu uzyskuje się przez naciśnięcie zielonego przycisku-lampki STR. Lampka zaczyna świecić światłem ciągłym. Wykonanie programu rozpoczyna się od pierwszej instrukcji programu. Program wykonywany jest cyklicznie tzn. po wykonaniu ostatniej instrukcji programu wykonywana jest instrukcja pierwsza itd. Po naciśnięciu przycisku następuje automatyczne przełączenie się panelu programowania w stan 6 "praca automatyczna".

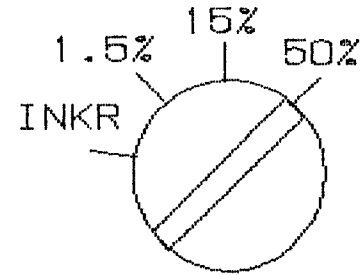
3. Zatrzymanie automatycznego wykonywania programu można uzyskać przez naciśnięcie przycisku STP (gasnie lampka "start"). Panel programowania automatycznie przechodzi w stan 3 tzn. start programu.

UWAGA:

Naciśnięcie przycisku STP (stop) nie zapewnia natychmiastowego zatrzymania ruchu manipulatora. Natychmiastowe zatrzymanie można uzyskać za pomocą przycisku AWA (stop awaryjny).

WYSWIETLACZE

1	PRZYCISKI ZMIENNE	2
3		

MEN^o AUT^o POZ^o 1° 2° 3° A^o B^o C^o D^o E^o

MOD. PNEUMATYCZNE

PRZ^o OPE^o INS^o 4° 5° 6° F^o G^o H^o K^o L^o

SYM^o EDY^o 7° 8° 9° TP TL I^o II° III°
+ + +

TEKST MOD. ELEKTR.

STP SYN 0 . WPI KAS I^o II° III°
- - -

STOP
AWARYJNY

OGOLNY SCHEMAT OPROGRAMOWANIA ROBOTA PR-02E

Oprogramowanie robota PR-02E bedzie w wiekszosci zrealizowane w jezyku C (kompilator MWC86) oraz assemblerze Intela 8086. W celu rozpisania projektu oprogramowania miedzy podwykonawcow caly system sterowania robotem zostal podzielony na nastepujace elementy :

- A) System nadzorujacy wszystkie czynnosci - w tym interpreter polecen oraz program obslugi bledow.
- B) Panel programowania oparty na procesorze Intel 8080 i wszystkie procedury jednostki centralnej komunikujace sie z panelem programowania bezposrednio na styku zlacza. W ich sklad wchodzi procedura obslugi zlacza oraz wszystkie procedury uzywane przy edycji, tworzeniu programu, interpretacji przyciskow.
- C) Procedury obslugi sprzetu - sterowanie modulami elektrycznymi, pneumatycznymi, obsluga przyciskow panelu operacyjnego.

Ad A)

STRUKTURA PROGRAMU GLOWNEGO

Struktura programu bedzie wygladac w nastepujacy sposob :

- 1) Zablokowanie przerwan
- 2) Inicjalizacja zmiennych globalnych
- 4) Konfiguracja i synchronizacja robota (po odblokowaniu przerwan)
- 3) Procedura system

W programie system zostana wykorzystane dwa mechanizmy :

- mechanizm "dlugich skokow" dla obsluzenia sytuacji wyjatkowych
- obsluga przerwan generowanych przez uzycie przyciskow zamieszczonych na panelu operacyjnym.

Mechanizm "dlugich skokow" jest dostepny w wielu jezykach programowania. Umozliwia on powrot z dowolnie zagniezdzonych programow w ustalone wczesniej miejsce. Dzieki temu odpada problem propagacji sytuacji wyjatkowych na kolejne procedury. W

standartowej postaci języka C do obsługi tych mechanizmów służą procedury :

```
int setjmp( jmp_buf env )
void longjmp( jmp_buf env, int value )
```

W momencie wywołania procedury setjmp w buforze env zostaną zachowane niektóre rejestry procesora. Funkcja ta zwraca wtedy wartość zero. Jeżeli w dalszej części wykonywania programu chcemy powrócić do miejsca w którym wywołana została procedura setjmp, to używamy procedury longjmp. Działanie to można zilustrować na następującym przykładzie (opisującym również działanie projektowanego programu) :

```
int main()
{
    switch( setjmp( error_handl ) )
    {
        case 0 : go( 0 ); break;
        case 1 : error(); break;
        default : break;
                /* niemożliwa sytuacja */
    }
}

int go( int val )
{
    if ( val == 0 )
        longjmp( error_handl, 1 );
}
```

Program ten spowoduje wywołanie najpierw procedury (zwrócona przez procedurę setjmp wartość 0) go(0), a następnie powrót do programu głównego (zwrócona przez setjmp wartość 1) i wywołanie procedury error.

Dokładnie taka sama struktura będzie miał program główny sterowania robota. Będzie się on składał z instrukcji case obejmującej obsługę błędów :

- sprzętowych
- braku synchronizacji
- konieczność stopu awaryjnego

- stop interpretera
- zmiana trybu pracy
- pozostałych - których wygoda obsługi w programie głównym wyniknie w trakcie pracy nad oprogramowaniem

Szkielet programu głównego :

```
int main()
{
    switch( setjmp( error_handle ) )
    {
        case HRDW_ERROR :    hrdw_error_handle(); break;
                            /*  utrata  programu,  lub  blad
                               *   pamieci,  lub  dowolny  blad
                               *   sprzetowy,  uniemozliwiajacy
                               *poprawna prace systemu.
                               * W tym miejscu zostanie przeslany
                               * komunikat do panelu programowania
                               * program bedzie czekal na dowolny
                               * klawisz z panelu programowania
                               * lub kasowanie bledu z panelu
                               * operacyjnego. Nastepnie nastapi
                               * przejście do restartu systemu
                               */

        case RESTART :
            initialise(); /* inicjalizacja zmiennych */
            /* Wczytanie standartowej konfiguracji z pamieci
               * EPROM. Funkcja get_config moze byc wolana w
               * dowolnej chwili z panelu, i bedzie miala
               * opcje pomim ( zachowaj ta konfiguracje ktora
               * zostala juz wczytana ) dlatego przedtem
               * trzeba wczytac standartowa konfiguracje.
               * Struktury _EL_CFG i _PN_CFG sa umieszczone w
               * epromach. Ich odpowiedniki ( bez
               * podkreslenia ) beda uzywane w programie i sa
               * w pamieci RAM. Procedura memcopy kopiuje
               * obszary pamieci ( biblioteczna procedura ).
               * Opis struktur opisujacych konfiguracje
```



```

        * robota zostal zawarty w dalszej czesci
        * opisujacej zmienne globalne.
        */
        memcpy( EL_CFG, _EL_CFG, sizeof( EL_CFG ) );
        memcpy( PN_CFG, _PN_CFG, sizeof( PN_CFG ) );
        get_config(); /* konfigurowanie robota */
        /* opis procedury w punkcie b4 */
        /* synchronizacja robota */
    case SYNCHRONIZATION :
        synchronise(); break;
    case EMERGENCY_STOP :
        /* wyslanie do sterownikow sygnalu
        * zatrzymania osi, zapalenie lampék
        * sygnalizujacych stop awaryjny,
        * zacisniecie hamulcow
        */
        emrg_stop_handle(); break;
    case
        ...
    default :
        /* niemozliwa sytuacja oznaczajaca
        * bledne dzialanie programu
        */
}

system();
}

```

Trzy kropki . pomiedzy kolejnymi instrukcjami oznaczaja mozliwe dalsze instrukcje sytuacji blednych. Proponowane sytuacje bledne beda wyszczegolnione w dalszej czesci opisu. Konstrukcja taka umozliwi elastyczna budowe oprogramowania. Dla dowolnych sytuacji moga byc realizowane procedury ich obslugi, lub moga byc tylko ustawiane odpowiednie zmienne globalne wedlug ktorych bedzie postepowala dalej procedura system .

Omowienie tej procedury nastapi po ogolnym omowieniu kolejnych podpunktow (B i C) i przedstawieniu dostepnych globalnych zmiennych.

Ad B)

OPROGRAMOWANIE PANELU PROGRAMOWANIA

Do realizacji tych procedur zostanie wykorzystana pewna czesc istniejacego oprogramowania dla robotow IPR-6/60. Bada to procedury obslugi panelu programowania. Po nizbednych modyfikacjach bada one sluzily do tworzenia i edycji programu, oraz bezposredniego sterowania robotem z wykorzystaniem panelu programowania.

Tak jak w poprzedniej wersji program umieszczony w panelu (procesor Intel 8080) bedzie obslugiwal wszystkie przyciski i dbal o to ktore z nich moga byc aktywne. Wszelkie przewijania MENU, budowa instrukcji, bada sie odbywaly bez komunikacji z programem sterujacym. Komunikacja odbywa sie przez zlacze szeregowo typu RS232C. Informacja przekazywana jest w postaci przesytek. Format przesytki jest nastepujacy:

:	kod	bajty informacyjne	suma kontrolna
---	-----	--------------------	----------------

Wszystkie przesytki rozpoczynaja sie znakiem ":" (dwukropka). Odbior przesytki zaczyna sie wiec dopiero po odebraniu tego znaku. Wszystkie znakipoprzedzajace dwukropek sa ignorowane. Kazda przesytki ma przypisany swoj kod identyfikacyjny. Kod ten pozwala naokreslenie oczekiwanej dlugosci przesytki i na zinterpretowanie jej zawartosci.

Przesytki moze zawierac bajty informacyjne. Ilosc bajtow zalezna jest od typu przesytki. Wiele przesytek zawiera jedynie kod a nie ma bajtow informacyjnych. Kazda przesytki zakonczona jest suma kontrolna. Suma kontrolna jestuzupelnieniem do 0 sumy modulo 256 wartosci (przed zakodowaniem) kodu przesytki wartosci bajtow informacyjnych. Kod przesytki, bajty informacyjne i suma kontrolna przesytki sa w postaci zakodowanej. Zakodowanie bajtu oznacza tu przedstawienie go w postaci dwuchznakow ASCII z ktorych pierwszy jest przedstawiona w postaci znakowej cyfra heksadecymalna odpowiadajaca starszym czterem bitom, a drugi znak jest przedstawiona w postaci znakowej cyfra heksadecymalna odpowiadajaca mlodszy czterem bitom. Np. bajt o wzorcu bitowym 10110111 pozakodowaniu bedzie mial postac znakowa 'B7' tzn. bada to dwa bajty o wzorcach bitowych 01000010 (kod ASCII litery 'B')

to dwa bajty o wzorcach bitowych 01000010 (kod ASCII litery 'B') i 00110111 (kod ASCII cyfry 7).

Obsługa kolejnych przesylek odbywa się oczywiście na poziomie przerwan. Przesyłki są umieszczane w kolejce. Każda z nich ma określony priorytet który mówi czy dana przesyłka może być usunięta, czy też nie. Przesyłki z najwyższym priorytetem są ustawiane na początku kolejki wraz z jednoczesnym usunięciem z niej przesylek o pozwalających na to priorytetach.

Do obsługi przesylek (z punktu widzenia innych programów) wystarcza dwie procedury:

```
typedef parcel *parcelptr;  
void putparcel( parcelptr, mod );
```

Dostępne są trzy mody:

- wait

wyjście z procedury nastąpi dopiero po pomyślnym zakolejkowaniu przesyłki. Oznacza to, że jeśli kolejka przesylek będzie pełna to wyjście z procedury nastąpi dopiero po zwolnieniu miejsca w kolejce i wstawieniu do niej przesyłki.

- immediate

Wszystkie przesyłki z atrybutem "możliwy do usunięcia" są usuwane z kolejki (poczynając od ostatnio wstawionej). Na pierwsze wolne miejsce wstawiana jest aktualna przesyłka.

- lack

Działanie jest podobne jak dla przypadku "wait". Różnica polega na tym, że przesyłka otrzymuje atrybut "niemożliwa do usunięcia", co oznacza, że na pewno będzie zrealizowana.

```
parcelptr getparcel( );
```

Procedura ta zwraca adres pola w którym znajduje się przesyłka. Gdy kolejka przesylek jest pusta to pod tym adresem będzie przesyłka o kodzie równym zero. Działanie tej procedury usuwa odebrana przesyłkę z kolejki przesylek.

```
int getparcelcode( );
```

Funkcja ta zwraca kod przesyłki będącej na początku kolejki bez jej usuwania. Oczywiście brak przesyłki daje kod zero.

Opisane procedura stanowi polaczenie pomiedzy innymi programami, a panelem programowania co zapewnia przyslanianie szczegolow implementacyjnych obslugi zlacza. Dokladny opis kodow poszczegolnych przesylek, ich struktury i dlugosci znajduje sie w Dodatku A.

Na poziomie przesylek obslugiwana jest tez budowa programu. Dzieki temu w duzym stopniu w jego budowie uczestniczy procesor 8080. Budowa programu i jego modyfikacje sa niewidoczne z punktu widzenia glownego programu. Program system czyta kolejne instrukcje programu umieszczone w pamieci w postaci tablicy i interpretuje je. Wszelkie uzupelniania programu i jego modyfikacje powoduja rozsuwanie i sciesnianie obszaru programu. Dokladna charakterystyka obszarow programow zostala zawarta w Dodatku B. Dla ulatwienia pisania pozostalych programow (w tym glownie programu interpretera) przyjmuje sie, ze dla danego programu (zgodnie z zalozeniami zaszyta jest na stale liczba programow rowna jeden) dostepne sa :

```
char *beg_prog;      /* adres pierwszej instrukcji */  
char *actual_instr; /* adres aktualnej instrukcji */
```

Do poruszania sie po tablicy instrukcji sluzzy tablica dlugosci poszczegolnych instrukcji :

```
int instr_size[ INSTRUCTION_TYPES ]
```

Np. przejście do kolejnej instrukcji odbędzie się w następujący sposób :

```
actual_instr += instr_size[ actual_instr->code ];
```

W dodatku C znajdują się wyszczególnione wszystkie typy instrukcji i ich opis w bajtach. W rozdziale poświęconym programowi interpretera zostały przedstawione odpowiadające im typy w języku C.

Ad C)

Programy bezpośredniego styku z modułami robota.

Do programow tych zaliczane sa programy obslugi panelu operacyjnego i poszczegolnych modulow.

a) obsługa panelu operacyjnego :

Sklada sie z trzech podstawowych procedur :

a1)

funkcji odzytujuce kod przycisku . Poniewaz w innych implementacjach kod klawisza moze miec rozna dlugosc, dlatego zdefiniowany zosrtanie typ button_code (w naszej implementacji jest to typ int):

```
button_code read_button()
```

```
{
```

```
    /* odzytaj wejscie pod ktorym znajduje sie kod przycisku i  
    * zwroc znormalizowany kod  
    */
```

```
}
```

a2)

Programu uruchomianego w trakcie wszystkich czynnosci pracy programu system wymagajacych czasu takich jak :

wykonywanie instrukcji pozycjonowania

obsługi pamieci kasetowej

wykonywanie instrukcji czekania warunkowego

w celu sprawdzenia czy, nie nadszedl sygnal przerwania pracy

```
int stop_pressed()
```

```
{
```

```
    switch( read_button() ) /* pobranie kodu przycisku z panelu  
    * operacyjnego  
    */
```

```
{
```

```
    case EMERG_STOP :    EMRG_STOP();
```

```
    case STOP        :    return(1);
```

```
    default : /* Wez kod przesyłki -> usuwajac ja z kolejki,  
    * gdyz w trakcie pracy ignorowane sa wszystkie  
    * klawisze z wyjatkiem klawisza stop  
    */
```

```
    switch( *getparcel() )
```

```
{
```

```

        case ERG_STOP : EMRG_STOP();
        case CSTOP    : return(1);
        default       : break;
    }
}
return( 0 );
}

```

W przewidywanej implementacji procedura EMRG_STOP() jest w rzeczywistości makrem :

```
#define EMRG_STOP()    longjmp( error_handle, EMERGENCY_STOP )
```

Postać ta zachowano dla ewntualnych zmian w koncepcji obsługi stopu awaryjnego.

a3)

Obsługa panelu programowania wolana przez procedure system. program ten interpretuje wszystkie przyciski panelu operacyjnego .

```

void oppanel()
{
    while ( TRUE )
        switch( read_button() )
        {
            case EMERGENCY_STOP : EMRG_STOP(); return;
            case START           : /* uruchom program poczawszy
                                   * od pierwszej instrukcji.
                                   * Wymaga to rowniez pewnych
                                   * pomocniczych dzialan
                                   * zamieszczonych w opisie do
                                   * procedury run()
                                   */
                                   run(); break;
            case READ_PK         :
                                   /* parametrami formalnymi programow
                                   * czytających i piszących z ( na ) taśmie
                                   * magnetyczna są iloczyny logiczne masek
                                   * bitowych . Każda z nich oznacza pozwolenie
                                   * na zapis ( odczyt ) programu robota i

```

```

        * konfiguracji.
        */
        read_pk( PRG : CONFIG );
        break;
    case WRITE_PK      : write_pk( PRG : CONFIG );
        break;
    case STOP          :
    default            : return;
}
}

```

b) sterowanie modulami robota

b1) Moduly pneumatyczne

Zmienna globalna opisujaca konfiguracje modulow pneumatycznych :

```

unsigned pn_max_waiting_time; /* Maksymalny czas oczekiwania na
    * potwierdzenie w przypadku modulow
    * ze sprzezeniem. W przypadku jego
    * uplyniecia sygnalizowany jest blad
    */

```

```
typedef struct {
```

```

    unsigned char out_port; /* numer pierwszego wyjscia pod *
        * którym jest dany modul *
    unsigned char in_port; /* numer wejscia aktywnego w *
        * przypadku istnienia sprzezenia *
    unsigned not_exist : 1; /* modul nie istnieje *
    unsigned two_states: 1; /* czy jest to modul dwustanowy, *
        * czy trojstanowy *
    unsigned back_feed : 1; /* czy istnieje sygnal sprzezenia *
        * zwrotnego *
    pn_pos_dscr pos_synhr: 2; /* pozycja przy synchronizacji : *
        * 0 -> polozenie srodkowe
        * 1 -> polozenie '-'
        * 2 -> polozenie '+'
        */
    unsigned time ; /* czas czekania w przypadku gdy *

```

* modul nie posiada sprzezenia */

```
> pn_module_descriptor;  
pn_module_descriptor PN_CFGI MAX_PN_MODULES I;  
readonly pn_modules_descriptor _PN_CFGI MAX_PN_MODULES I;
```

Oznaczenie literowe poszczegolnych modułow wystepuje tylko w komunikacji z uzytkownikiem. Wewnatrz oprogramowania kolejnym modułow sa przyporzadkowane kolejne liczby od zera do MAX_PN_MODULES - 1.

Na poczatku pracy oprogramowania tablica ta PN_CFG jest wypelniana standartowymi wartosciami umieszczonymi w pamieci EPROM (tablica _PN_CFG). Do zmian w konfiguracji modułow pneumatycznych sluzy procedura get_config() uruchamiana odpowiednim rozkazem z panelu programowania. Zostanie ona opisana po przedstawieniu opisu modułow elektrycznych. Sterowaniem modułow pneumatycznego zajmuje sie procedura pn_handle :

```
int pn_handle( no, direct )  
int no; /* numer modulu  
      */  
int direct; /* 0 -> kierunek '0'  
            * 1 -> kierunek '-'  
            * 2 -> kierunek '+'  
            */
```

<

Program jest za dlugi aby zamiescic go w projekcie .

Dla realizatorow projektu wazna jest jedynie komunikacja z tym programem. Procedura ta zwraca nastepujace wartosci :

- 0 -> brak bledow
- 1 -> numer nie istniejacego modulu
- 2 -> brak sygnalu potwierdzenia -> blad sprzetowy

W obecnej wersji projektu procedura ta nigdy nie zwroci tej wartosci, gdyz w takim przypadku nastapi skok do procedury obslugi bledu. Dla zachowania mozliwosci zmiany tej koncepcji przyjmuje sie we wszystkich procedurach z chwila pojawienia sie bledu sprzetowego wywolanie procedury: .


```
HRDW_ERROR_HANDLEC error_code );
```

W obecnej implementacji jest to rownowazne odpowiedniej funkcji :

```
void HRDW_ERROR_HANDLEC code )  
{  
    ERRORS.hrdw = code;  
    longjmpC error_handle, HRDW_ERROR );  
}
```

```
all_pn_handleC synhr, pos )
```

```
int synhr; /* czy jest to proces synchronizacji */  
unsigned pos[]; /* jest to tablica opisujaca docelowe pozycje *  
                * Kazde jej slowo opisuje cztery moduly, poniewaz  
                * pozycje kazdego modulu opisuja dwa bity  
                */
```

```
{  
    procedura ta przeglada tylko istniejace moduly i ustawia ich  
    pozycje zgodnie z zadana. Przy okazji ustawiania modulow bez  
    sprzezenia wyznaczany jest maksymalny czas po ktorym mozemy  
    uznac ze wszystkie moduly bez sprzezenia uzyskaly zadane  
    polozenie. Dla modulow ze sprzezeniem brak sygnalu  
    potwierdzenia w zadanym maksymalnym czasie powoduje  
    zgloszenie wyjatku bledu sprzetowego. Opisane bledy nie beda  
    sygnalizowane w przypadku synchronizacji. Nastapi wtedy  
    wypisanie tekstu "popraw modul nazwa_modulu". Tekst ten  
    bedzie sie pojawial na wyswietlaczu dopoki nie nadejcie sygnal  
    potwierdzenia od modulu, lub uzytkownik nacisnie stop (   
    funkcja stop_pressed jest testowana za kazdym obiegiem petli  
    po poszczegolnych modulach).  
}
```

b2) Moduly elektryczne

Struktury opisujace moduly elektryczne maja nastepujaca postac :

```
unsigned el_max_waiting_time;  
readonly unsigned EL_LIN_MAX_SPEED;
```

```

unsigned el_lin_max_speed;    /* Maksymalna predkosc dla modulow
                               * liniowych.
                               */
unsigned el_lin_base_speed;  /* Podstawowa predkosc, dla ktorej
                               * realizowane sa instrukcje poz.
                               */

readonly unsigned EL_ROT_MAX_SPEED;
unsigned el_rot_max_speed;    /* analogicznie jak poprzednio */
unsigned el_rot_base_speed;

typedef
struct {
    unsigned not_exist : 1;    /* modul nie istniejacy */
    unsigned linear : 1;      /* czy jest to modul liniowy */
} el_module_descriptor;

el_module_descriptor EL_CFG[ MAX_EL_MODULES ];
readonly el_module_descriptor _EL_CFG[ MAX_EL_MODULES ];

```

Do sterowania modulami elektrycznymi robota beda sluzily dwie glowne procedury :

```

el_handle( data_descriptor )
struct {
    unsigned no : 2; /* numer modulu */
    unsigned dummy : 3; /* atrapa */
    unsigned adapt : 1; /* czy pozycjonowanie adaptacyjne */
    unsigned speed : 1; /* czy zadana predkosc, czy czas */
    unsigned rough : 1; /* czy pozycjonowanie zgrubne */
    unsigned data ; /* wartosc predkosci lub czasu */
    unsigned n_incr ; /* pozycja docelowa */
} *data_descriptor;

```

Zwracana wartosc : 0 - brak bledow
1 - modul nie istnieje

W przypadku napotkania ograniczen ustawiana jest globalna flaga bledu ERRORS.hrdwr i nastepuje skok do procedury obslugi

bledow sprzetowych. Kroki te nie sa wykonywane w przypadku gdy robot jest w trakcie synchronizacji (synchro_work == TRUE).

>

```
all_el_handle( int synchr, unsigned pos[] )
```

Analogicznie jak w przypadku modulow pneumatycznych procedura ta moze synchronizowac moduly elektryczne robota, lub dokonywac pozycjonowania modulow. Typy parametrow sa takie same jak i dla modulow pneumatycznych, rozna jest ich wewnetrzna interpretacja, gdyz dla modulow elektrycznych parametrem pozycjonowania jest jedno slowo (dwa bajty).

<

W trakcie synchronizacji sprawdzane jest żądanie panelu programowania przelaczenia w tryb pracy ręcznej. Wyswietlane jest wtedy ostrzezenie o braku synchronizacji i nie sprawdzane sa ograniczenia. Dla ulatwienia przyjmowany jest jednolity okres calkowania dla wszystkich modulow. W przypadku braku potwierdzenia gotowosci odzytu nowych danych (w zadanym maksymalnym czasie) przez ktorykolwiek modul, lub braku synchronizacji (patrz procedura stop zamieszczona przy opisie interpretera) nastepuje przekazanie sterowania do programu obsługi bledow sprzetowych .

>

b3) Praca ręczna

Do sterowania ręcznego robotem sluzzy bezparametrowa procedura:

```
void hand_work()
```

<

Interpretuje tylko i wylocznie klawisze stopu z panelu operacyjnego oraz klawisze opisane w zalozeniach oprogramowania. Zakonczenie pracy ręcznej odbywa sie poprzez naciśnięcie przycisku "przelacz" lub naciśnięcie klawisza "stop". Dzieki temu do sprawdzania kryterium stopu wystarczy testowac procedure stop_pressed, testujac przedtem naciśnięcie klawisza "przelacz" (procedura getparcelcode).

>

b4) Konfiguracja robota

Do konfiguracji sluzzy procedura:

```
void get_config()
```

Zaklada ona, ze jest juz wczytana standartowa tablica z epromow.

Proponuje rozne opcje :

czytanie konfiguracji z tasmu

wprowadzanie z panelu

czytanie z epromow

Podanie konfiguracji wszystkich modulow, lub dowolny przycisk stopu konczy dzialanie tej procedury. W jej trakcie wywoływany jest program oppanel, w celu interpretacji klawiszy panelu operacyjnego.

```
}
```

PROCEDURA SYSTEM

Jest to program glowny sterowania robotem. Jego szkic wyglada w nastepujacy sposob :

```
void system ()
```

```
{
```

```
    "wypisz aktualna instrukcje"
```

```
    while ( TRUE )
```

```
    {
```

```
        oppanel();
```

```
        switch( "kod przesyłki z panelu programowania " ){
```

```
            case EMERGENCY_STOP : EMRG_STOP(); break;
```

```
            case PR_RECZNA       : auto_work(); break;
```

```
            case PRZELACZ        : hand_work(); break;
```

```
            case EDIT            : edit();      break;
```

```
            default              :
```

```
                break;
```

```
        }
```

```
    }
```

```
}
```

Kazda z procedur pisanych malymi literami ma za zadanie interpretacje tylko aktywnych klawiszy (i wolanie procedury oppanel). Dla kazdej z nich inne klawisze funkcyjne powoduja

zakonczenie jej dzialania i powrot do procedury system. Dlatego wewnatrz ich nie powinny byc uzywane procedury getparcel, lecz getparcelcode() i w przypadku odpowiedniego kodu nastapi dopiero wtedy odebranie przesyłki.

Zaklada sie, ze w procedurach auto_work i edit mozliwe jest przelaczenie sie na prace reczna. Dlatego z pracy recznej wywołanie innych stanów spowoduje zakonczenie dzialania tej procedury (kod przesyłki zostaje tylko sprawdzony ale bez odebrania).

Procedura pracy recznej wola interpreter z parametrami zaleznymi od trybu pracy. W przypadku uruchomienia interpretera poczawszy od pierwszej instrukcji nalezy najpierw wywołac program resetintrpr(). Program ten i program interpretera zostaly opisane w nastepnym rozdziale.

PROJEKT PROGRAMU INTERPRETERA.

Ponieważ przewidziana w założeniach liczba instrukcji jest mała, każdej instrukcji będzie odpowiadała jedna procedura. W celu przyspieszenia znalezienia odpowiedniej funkcji dla każdej z instrukcji zostanie wprowadzona tablica wskaźników na poszczególne procedury. Będzie ona zmienna widoczna tylko przez program interpretera (atrybut STATIC). Postać tej tablicy będzie następująca:

```
int (*instr_service[])(C) = {  
  
    empty,  
    pose,  
    posp,  
    posa,  
    defvl,  
    defva,  
    set,  
    wait,  
    waitco,  
    jump,  
    jumpco,  
    loop,  
    lpend,  
    patt,  
    modify  
  
};
```

Parametrem formalnym interpretera będą dwie zmienne :

```
step_work :  
    1 - wykonaj tylko jedna instrukcje  
    0 - praca ciągła  
  
• period :  
    0 - praca bez zatrzymywania  
    n - liczba cykli
```

Liczba n_period zostanie podstawiona pod statyczna C widoczna, tylko dla interpretera zmienna :

```
static int n_periods
```

Procedura nie zwraca zadnych wartosci. Ustawiana jest globalna struktura ERRORS. Zostala ona opisana w poprzednich rozdzialach. Jest to struktura (czterobajtowa) ktorej pierwsza skladowa oznacza bledy (programu), a druga bledy sprzetowe.

```
struct ERRORS {  
    unsigned prog ;  
    unsigned hrdwr;  
}
```

Taki zapis bledow jest spojny i umozliwia przypisywanie bledow o tym samym numerze innym sytuacjom. W rzeczywistosci wiekszosc bledow sprzetowych spowoduje bezwzglyedny skok do procedury obslugi bledow (bedacej w programie glownym).

Inne zmienne z ktorych korzysta interpreter to :

- opis parametrow programu :

```
extern char *actual_instr -> adres aktualnej instrukcji  
extern char *first_instr  -> adres pierwszej instrukcji  
extern int  instr_size[]  -> tablica rozmiarow instrukcji
```

- opis konfiguracji modulow robota

- flaga stop_signal;

Zmienne statyczne

Zmienne statyczne dla obslugi petli, wzoru i modyfikacji opisane zostaly w realizujacych je procedurach.

Interpreter jak i wszystkie programy korzystajace z procedur sterujacych ruchem robota korzystaja z opisanej procedury stop_pressed() sprawdzajacej nadejscie sygnalu stopu. Z procedury tej korzysta funkcja stop(). Bedzie ona sprawdzala poszczegolne urzadzenia zewnetrzne. W przypadku napotkania bledow sprzetowych sygnalizowanych przez procedure sprawdzajaca stan osi takich jak :

brak synchronizacji

limit bledow

nastapi "dlugi skok" do procedury obslugi bledu. Przedsiebrane wtedy kroki zostaly opisane przy procedurze obslugi bledow. Taki

sam skok (tylko inna obsluga bledu) nastapi w wypadku nacisniecia na dowolnym z paneli (operacyjnym lub programowania) sygnalu natychmiastowego stopu (EMERGENCY_STOP). W przypadku zadania zatrzymania programu zostanie tylko ustawiona flaga stop, ktorej kod bedzie zwrócony. Szkic programu bedzie wygladal nastepujaco

```
int stop()
{
    axis_controler();    /* wola procedure obslugi bledow */
    check_memory();     /* sprawdza pamiec */

    if ( stop_pressed() )
        stop_signal = TRUE;

    return( stop_signal );
}
```

Procedura stop bedzie wolana w petli glownej programu interpretera oraz we wszystkich procedurach ktore wykonuja sie przez dlugi okres czasu :

- instrukcji czekania
- instrukcjach pozycjonowania

Program glowny interpretera bedzie sie skladal z jednej petli . Bedzie ona wykonywana dopoki nie nastapi sygnal przerywajacy dzialanie interpretera. Z petli tej nastapi wyjscie rowniez w przypadku pracy krokowej (zmienna step_work). Ponizej przedstawiono shemat programu interpretera:

```
void intrprt( int step_work, period )
{
    n_periods = period;
    ERRORS.intrpr = NO_ERRORS ;
    stop_signal = FALSE;
    /* Jezeli aktualna instrukcja jest pierwsza instrukcja
    * programu do dokonaj restartu interpretera polegajacego na
    * usunieciu zawartosci stosu petli i zainicjalizowaniu
```



```

    * zmiennych globalnych z ktorych korzysta interpreter.
    * Zaklada sie, ze czynnosci te bedzie wykonywac funkcja :
    * resetintrpr()
    */

while ( TRUE )
{
    instr_code = get_code(actual_instr);
    ((*instr_service[instr_code])(actual_instr))
    /* actual_instr jest adresem poczatku instrukcji
    */
    wyswietl aktualnie wykonywana instrukcje
    if( ERRORS.prog )<
        wypisz komunikat o bledzie
        i zakoncz dzialanie petli
    >
    if( stop_signal !=stop() || step_work )
        break;
}
}

```

Procedury obsluqujace poszczegolne instrukcje.

Dla zwiekszenia czytelnosci programu i efektywnosci kodu wynikowego do przekazywania informacji o instrukcji zostanie uzyty mechnizm jezyka C - rzutowania typow. Do wszystkich procedur jako parametr aktualny przekazywany jest adres poczatku instrukcji (wskaxnik na znak - char*). W kazdej z procedur wskaxnik ten podlega rzutowaniu (zamianie typow) na wskaxnik do struktury zawierajacej opis biezacej instrukcji. Struktury te zostana opisane dla kazdej z procedur. Opis kazdej z procedur bedzie sie skladal z naglowka procedury w standardzie jezyka C oraz krotkiego opisu dzialania procedury.

1. Procedury obsluqi petli

a) poczatek petli programowej

```

void loop(instruction) /* sposob wywołania procedury */
struct loopinstr { char code; /* kod instrukcji */
                  int no_instr; /* numer instrukcji */
                  int n_period; /* liczba powtorzen petli */
                } *instruction;

```

Dla potrzeb obsługi petli wprowadzone zostały następujące zmienne statyczne (widoczne w całym interpreterze) :

```

stos obsługiwanych petli :
struct { loopinstr *begin_loop; /* adres początku petli */
        int counter; /* licznik powtorzen */
      } loop_stck;

```

wskaznik stosu:

```
int lstck_ptr; /* wskaxnik bieżacej petli */
```

Każde wywołanie procedury loop będzie powodowało sprawdzenie czy liczba otwartych petli nie przekracza maksymalnej liczby petli. Tzn. czy lstck_ptr jest mniejszy od stałej N_LOOP. Jeżeli tak, to wskaznik ten jest zwiększany i dla tej nowej petli są ustawiane jej składowe:

```

loop_stck[lstck_ptr].begin_loop = instruction + 1;
loop_stck[lstck_ptr].counter = instruction->n_period;
oraz adres bieżacej instrukcji jest ustawiany na początek
kolejnej instrukcji :

```

```
actual_instr = (char*)(instruction + 1);
```

w przeciwnym razie ustawiana jest flaga błędu:

```
ERRORS.prog = LOOP_OVERFLOW;
```

b) koniec petli programowej

```

void lpend(instruction) /* sposob wywołania procedury */
struct lpndinstr { char code; /* kod instrukcji */
                  int no_instr; /* numer instrukcji */
                } *instruction;

```

Jezeli wskaznik biezacej petli jest mniejszy lub rowny zero, to:

```
ERRORS.prog = NO_OPEN_LOOP;
```

w przeciwnym razie zmniejszony jest licznik cykli dla danej petli. Gdy jest on wiekszy od zera, to wskaznik biezacej instrukcji bedzie ustawiony na adres poczatku petli:

```
actual_instr = (char*)loop_stck[lstck_ptr].begin_loop;
```

w przeciwnym razie actual_instr staje sie adresem poczatku nastenej instrukcji po instrukcji konca petli:

```
actual_instr = (char*)(instruction + 1);
```

i wskaznik biezacej petli jest zmniejszany. Jest to rownowazne z zamknieciem tej petli.

2. Procedury obslugi wzoru i modyfikacji.

Procedury te uzywaja trzech zmiennych statycznych (lokalnych, ale widocznych w calym interpreterze)

```
char *patt_addr; /* pierwsza instrukcja po instrukcji wzor */
char *end_patt; /* adres ostatniej instrukcji wzoru */
char *modf_addr; /* pierwsza instrukcja po ostatniej
                  * instrukcji modify
                  */
```

a) Definiowanie wzoru

```
void patt(instruction)
struct { char code;
        int no_instr;
} *instruction;
```

Pod zmienna patt_addr podstawiany jest adres nastepnej instrukcji po instrukcji wzoru:

```
patt_addr = (char *) (instruction + 1);
```

Pod ostatnia instrukcje wzoru podstawiany jest zerowy wskaznik. Ma to na celu wychwycenie pierwszej instrukcji modyfikacji. Wskaznik biezacej instrukcji staje sie rowny patt_addr.

b) Definiowanie modyfikacji

```
void modify(instruction)
struct { char code;
        int no_instr;
} *instruction;
```

Jezeli patt_addr jest zerowym wskaxnikiem (przy uruchamianiu programow w jezyku C wszystkie zmienne statyczne i globalne sa inicjalizowane jako zerowe) to ustawiana jest globalna flaga bledu

```
ERRORS.prog = NO_PATTERN_FOUND;
```

tnzn. przed instrukcja modyfikacji nie wystapila instrukcja wzoru.

W przeciwnym razie jezeli end_patt jest wskaxnikiem zerowym, to staje sie on rowny adresowi poczatku biezacej instrukcji:

```
end_patt = actual_instr;
```

,a aktualna instrukcja staje sie nastepna instrukcja po biezacej:

```
actual_instr = (char*)(instruction + 1);
```

Natomiast gdy end_patt jest wskaxnikiem niezerowym to:

- sprawdzamy czy biezaca instrukcja jest instrukcja konca wzoru. Jezeli tak, to wskaznik biezacej instrukcji jest ustawiany na modf_addr.

- w przeciwnym wypadku modf_addr = (char*)(instruction + 1), a adresem biezacej instrukcji bedzie pierwsza instrukcja wzoru:

```
actual_instr = patt_addr;
```

Podsumowujac procedura mialaby nastepujaca budowe:

```
if (patt_addr == NULL)
then {
    ERRORS.prog = NO_PATTERN_FOUND;
}
else if (end_patt == NULL)
then {
    end_patt = actual_instr;
    actual_instr = (char*)(instruction + 1);
}
else if (actual_instr == end_patt)
then
    actual_instr = modf_addr;
else {
```

```

        modf_addr = (char*)(instruction + 1);
        actual_instr = patt_addr;
    }

```

3. Instrukcje skokow.

a) skok bezwarunkowy

```

void jump(instruction)
struct { char code;
        int no_instr;
        int dest_instr; /* numer instrukcji docelowej */
    } *instruction;

```

Funkcja korzysta z pomocniczej procedury find_instr, ktorej parametrem jest numer programu i numer instrukcji:

```
char *find_instr( int no_instr ).
```

Zwraca ona adres poczatk instrukcji lub zerowy wskaznik (NULL) w przypadku gdy nie ma instrukcji o takim numerze. Glowna czescia tej procedury jest petla przedstawiona ponizej, w ktorej zmienna ptr jest wskaznikiem na znak (char *ptr).

```

for (ptr = first_instr;
     no_instr != *((int *) (ptr + 1));
     ptr += size_instruction[ *ptr ] )
{
    if( *ptr == EMPTY ) /* koniec programu */
    then {
        ERRORS.prog = JUMP_NOT_FOUND;
        return(NULL);
    }
}
return ( ptr );

```

W petli tej zmienna ptr staje sie rowna poczatkom kolejnych instrukcji. Adres poczatk kolejnej instrukcji jest wyliczany za pomoca globalnej tablicy okreslajacej rozmiary poszczegolnych

instrukcji (*ptr określa kod instrukcji). Warunkiem zakończenia wykonywania petli jest znalezienie adresu początku instrukcji o szukanym numerze. W przypadku napotkania instrukcji końca programu zwracany jest zerowy wskaźnik i ustawiana jest globalna flaga błędu. W przeciwnym razie zwracany jest adres początku znalezionej instrukcji (zmienna ptr).

Procedura jump sprawdza czy znaleziony przez funkcję find_instr adres jest zerowym wskaźnikiem:

- Jeżeli tak to następuje wyjście z procedury. Wskaźnik aktualnej instrukcji pozostaje niezmienny.
- Jeżeli nie to wartość globalnej zmiennej określającej bieżącą instrukcję (actual_instr) staje się równy adresowi znalezionej instrukcji:

```
actual_instr = ptr;
```

b) skok warunkowy

jumpco(instruction)

```
struct { char code;
        int no_instr;
        int dest_instr; /* numer instrukcji docelowej */
        char relation; /* kod relacji */
        char l_arg; /* 1-bitowy lewy argument */
        char r_arg; /* 1-bitowy prawy argument */
} *instruction;
```

Procedura wykonuje te same czynności co procedura jump. Jedyną różnicą polega na tym, że ostatnia instrukcja (przypisanie aktualnemu adresowi instrukcji zmiennej ptr) będzie wykonana tylko i wyłącznie w przypadku bezbłędnego sprawdzenia relacji zachodzącej między obiektami jednobitowymi (sprawdzanej przez funkcję comp_1bval). W przypadku zasygnalizowania przez funkcję błędnych argumentów ustawiana jest flaga błędu:

```
ERRORS.prog = INVALID_1BVAL;
```

c) funkcja porównująca obiekty jednobitowe

```
int comp_1bval( char l_arg, char r_arg, int *relation )
```

Funkcja ta zwraca wartosc:

- 0 - poprawne argumenty
- 1 - nieistniejacy lewy argument
- 1 - nieistniejacy prawy argument

W przypadku sprawdzenia zaleznosci argument relation przyjmuje wartosci:

- 0 - l_arg == r_arg;
- 1 - l_arg < r_arg;
- 1 - l_arg > r_arg;

Funkcja bedzie korzystac ze zmiennych globalnych (FLAGS[], N_FLAGS - tablica flag oraz ich liczba) oraz z procedur obslugujacych wejscia i wyjscia.

4. Instrukcje czekania.

a) czekanie bezwarunkowe

```
void wait(instruction)
struct { char code;
        int no_instr;
        int time_wait;
} *instruction;
```

Funkcja bedzie korzystac ze zrealizowanej dla potrzeb poprzednich wersji robota (IRp 10) procedury zegara. Skladac sie bedzie z jednej petli wykonywanej dopoki odczytana wartosc czasu nie bedzie wieksza lub rowna wartosci czasu w chwili rozpoczecia petli powiekszonej o instruction->time_wait. Po zakonczeniu dzialania petli zwiekszany jest wskaxnik biezacej instrukcji:

```
actual_instr = (char*)(instruction + 1);
```

W petli tej bedzie takze wolana procedura stop() dla sprawdzenia istnienia sygnalow z panelu programowania i operacyjnego.

```
for (t0 = gettime; gettime < t0 + instruction->time_wait; )
<
    if( stop() )
```

```

        return;
    }

```

b) czekanie warunkowe

```

void waitco(instruction)
struct { char code;
        int no_instr;
        char relation; /* kod relacji */
        char l_arg;    /* 1-bitowy lewy argument */
        char r_arg;    /* 1-bitowy prawy argument */
    } *instruction;

```

Procedura wywołuje w petli funkcje comp_1bval porównująca jednobitowe argumenty. Petla ta może się zakończyć w dwóch przypadkach:

- jeden z argumentów jest błędny co spowoduje ustawienie flagi błędu:


```
ERRORS.prog = INVALID_1BVAL;
```
- spełnienia relacji co spowoduje przejście do kolejnej instrukcji:

Ponieważ w petli tejwołana jest każdorazowo procedura stop. Spełnienie relacji może być

zasymulowane z panelu programowania przysiskiem simul. :

```

while ( !condition )
{
    if( stop() )
        return;
    if( parcelcode() == CSYM )
        break;
}

```

```
actual_instr = (char*)(instruction + 1);
```

5. Instrukcja ustawiania flag lub wyjśc.


```

void set(instruction)
struct { char code;
        int no_instr;
        char l_arg;    /* 1-bitowy lewy argument */
        char r_arg;    /* 1-bitowy prawy argument */
    } *instruction;

```

Procedura korzystac bedzie z procedury comp_1bval ignorujac zwracana przez nia wartosc relacji pomiedzy argumentami, w celu ustalenia dopuszczalnosci argumentow. W przypadku wystapienia bledu ustawiana jest flaga:

```
ERRORS.prog = INVALID_1BVAL;
```

w przeciwnym razie wartosc prawego argumentu bedzie podstawiona pod lewy argument.

6) Instrukcja konczaca program

```

void empty(instruction)
struct { char code;
        int no_instr;
    } *instruction;

```

Funkcja ta ustawia zmienna globalna actual_instr na pierwsza instrukcje w danym programie. Sprawdzany bedzie stos petli. Niepusty stos spowoduje ustawienie flagi bledu :

```
ERRORS.prog = NO_CLOSE_LOOP;
```

Nastepnie wolana jest procedura resetintrpr dla zainicjalizowania zmiennych i struktur uzywanych przez interpreter. Funkcja ta nie niszczy zawartosci stosu petli. lecz zmienia tylko wskaznik do poczatku stosu. Dzieki temu mozliwe jest przy podaniu komunikatu o bledzie wskazanie numeru niezamknietej petli.

W przypadku gdy n_periods jest rozne od zera sprawdzany jest licznik cykli. W przypadku gdy jest on mniejszy lub rowny zero ustawiana jest zmienna stop_intrpr na wartosc TRUE.

Licznik cykli jest ustawiany standartowo na wartosc jeden. Zmiana trybu pracy spowoduje zatrzymanie interpretera zgodnie, ze schematem programu zamieszczonym na poczatku tego rozdzialu.

Gdy zaden z powyzej opisanych wariantow nie zachodzi, procedura

nie wykonuje zadnych dalszych czynnosci.

7) Instrukcje ustawiania predkosci

a) Ustawianie predkosci liniowej

```
void defvl( instruction )
struct { char code;
        int no_instr;
        int base_speed;
        int max_speed;
    } *instruction;
```

Procedura ta ustawia dwie globalne zmienne (opisane w poprzednim rozdziale) :

```
el_lin_base_speed = instruction->base_speed;
el_lin_max_speed  = instruction->max_speed;
```

Sprawdzane sa dwie mozliwe sytuacje bledne :

```
el_lin_base_speed > el_lin_max_speed;
el_lin_max_speed > EL_LIN_MAX_SPEED;
```

obie sytuacje spowoduja ustawienie flagi bledu na wartosc

```
ERRORS.prog = INVALID_SPEED;
```

a) Ustawianie predkosci katowej

```
void defvl( instruction )
struct { char code;
        int no_instr;
        int base_speed;
        int max_speed;
    } *instruction;
```

Procedura ta ustawia dwie globalne zmienne (opisane w poprzednim rozdziale) :

```
el_rot_base_speed = instruction->base_speed;
el_rot_max_speed  = instruction->max_speed;
```

Sprawdzane sa dwie mozliwe sytuacje bledne :

```
el_rot_base_speed > el_rot_max_speed;
el_rot_max_speed > EL_ROT_MAX_SPEED;
```

```
el_rot_max_speed > EL_ROT_MAX_SPEED;
```

obie sytuacje spowoduja ustawienie flagi bledu na wartosc

```
ERRORS.prog = INVALID_SPEED;
```

8) Instrukcje pozycjonowania

Instrukcje te beda korzystaly z procedur nadzorujacych ruch robota opisanych w poprzednich rozdzialach przy opisie procedur obslugi modulow.

Procedury tamte wymagaja podania predkosci w m/s. Dlatego predkosc ta bedzie obliczona jako procent wielkosci podstawowej zaleznej od modulu (liniowego lub obrotowego). Gdy predkosc ta bedzie wieksza od maksymalnej dopuszczalnej to nastapi sygnalizacja tego samego bledu co w przypadku procedury ustawiania predkosci. Ten sam blad bedzie ustawiany w przypadku zwrocenia przez procedure pozycjonowania sygnalu niemoznosci zrealizowania zadanego polozenia w wyznaczonym czasie.

UWAGA !

Proponujemy w wypadku za duzych wartosci predkosci, lub zlego czasu nie sygnalizowac sytuacji blednych, lecz przyjmowac najblizsze dopuszczalne wartosci. Predkosc podstawowa przy kazdym restarcie programu interpretera bedzie ustawiana na 50% predkosci maksymalnej.

Protokół komunikacji między panelem programowania a sterownikiem.

Zestawienie formatów przesyłek z panelu programowania do sterownika.

W zestawieniu podano mnemonik przesyłki i opis bajtów informacyjnych (jesli takie występują).

CSTINS - wpisz do programu zaprogramowana instrukcja

byte 0: kod typu instrukcji

1: młodszy 1 - numer instrukcji

2: starszy 1

3: 1

. 1 - n bajtów parametrów instrukcji (n zależy od typu

2+n: 1 instrukcji)

CINSDE - usun instrukcje w podanym zakresie

byte 0: młodszy 1 - numeru pierwszej instrukcji do usunięcia

1: starszy 1

2: młodszy 1 - numeru ostatniej instrukcji do usunięcia

3: starszy 1

CTHISI - przyslij parametry instrukcji o wskazanym numerze

byte 0: młodszy 1 - bajt numeru instrukcji

1: starszy 1

CNEXTI - przyslij numer i parametry nastepnej instrukcji

byte 0: młodszy 1 - bajt numeru instrukcji

1: starszy 1

CPREVI - przyslij numer i parametry poprzedniej instrukcji

byte 0: młodszy 1 - bajt numeru instrukcji

1: starszy 1

CLASTI - przyslij numer i parametry ostatniej instrukcji programu
brak bajtów informacyjnych

CFRSTI - przyslij numer i parametry pierwszej instrukcji programu
brak bajtów informacyjnych

- CMIDNU - przyslij numer instrukcji miedzy biezaca a nastepna
 byte 0: 1 numer biezacej instrukcji
 1: 1
- CSTART - wystartuj program glowny od pierwszej instrukcji
 brak bajtow informacyjnych
- CSTAIN - wystartuj (kontynuuj) wykonywanie programu od aktualnie
 ,
 wyswietlanej instr.
 brak bajtow informacyjnych
- CSTEP - wykonaj aktualnie wyswietlana instrukcje (praca krokowa
 do przodu)
 brak bajtow informacyjnych
- CCYCLE - wykonaj program okreslona ilosc razy
 byte 0: liczba cykli
- CSTOP - zatrzymaj automatyczne wykonywanie programu ("stop")
 brak bajtow informacyjnych
- CSYMUL - symuluj spelnienie warunku
 brak bajtow informacyjnych
- CFRRAM - przepiszesz program z RAM do PK1
 brak bajtow informacyjnych
- CTORAM - przepiszesz program z PK1 do RAM
 brak bajtow informacyjnych
- CTAPHO - wstrzymanie zapisu z/do pamieci kasetowej
 brak bajtow informacyjnych
- CISERR - sygnalizuj blad (kasuj lampke "blad" na panelu
 operacyjnym)
 brak bajtow informacyjnych
- CNOERR - kasuj blad (zgas lampke "blad" na panelu operacyjnym)
 brak bajtow informacyjnych
- CMEMOC - przyslij informacje o zajetosci pamieci programow
 brak bajtow informacyjnych
- CMANP - zmien polozenie modulu pneumatycznego
 bajt 0: bity 0-3 numer modulu pneumatycznego

modul	A	B	C	D	E	F	G	H	K	L
numer	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

bity 4-5 kod polozenia

- 0 - wybranie modulu
- 1 - polozenie "-" (minus)
- 2 - polozenie "0" (centralne)
- 3 - polozenie "+" (plus)

CMANE - zmien polozenie modulu elektrycznego

bajt 0: bity 0-1 numer modulu elektrycznego (1-3)

bity 2-3 kod predkosci ruchu

- 0 - ruch inkrementalny
- 1 - 1.5% predkosci maksymalnej
- 2 - 15% predkosci maksymalnej
- 3 - 50% predkosci maksymalnej

CGETCO - przyslij konfiguracje robota

brak bajtow informacyjnych

CSETCO - pamietaj konfiguracje robota

bajt 0: typ modulu pneumatycznego A

1: typ modulu pneumatycznego B

2: typ modulu pneumatycznego C

3: typ modulu pneumatycznego D

4: typ modulu pneumatycznego E

5: typ modulu pneumatycznego F

6: typ modulu pneumatycznego G

7: typ modulu pneumatycznego H

8: typ modulu pneumatycznego K

9: typ modulu pneumatycznego L

10: typ modulu elektrycznego nr 1

11: typ modulu elektrycznego nr 2

12: typ modulu elektrycznego nr 3

gdzie: typ modulu pneumatycznego

- 0 - brak modulu w konfiguracji
- 1 - modul dwupolozeniowy ze sprzezeniem
- 2 - modul dwupolozeniowy bez sprzezenia
- 3 - modul trójpolozeniowy

typ modulu elektrycznego

0 - brak modulu w konfiguracji

1 - modul katowy

2 - modul liniowy

CSYNCH - synchronizuj modul

byte 0: bity 0-3, gdy bit 7 = 0, to numer modulu
pneumatycznego,
gdy bit 7 = 1, to numer modulu
elektrycznego

bity 4-5 kod polozenia modulu (wazne tylko dla
modulow dwupolozeniowych bez sprzezenia)

1 - polozenie "-" (minus)

3 - polozenie "+" (plus)

CSTPSY - stop synchronizacji (wazne tylko dla modulow
elektrycznych)

brak bajtow informacyjnych

Zestawienie formatow przesylek ze sterownika do panelu programowania.
--

W zestawieniu podano mnemonik przesyłki i opis bajtow informacyjnych (jesli takie wystepuja).

PTHISI - parametry instrukcji o wskazanym numerze

byte 0: kod typu instrukcji

1: mlodszy bajt numeru instrukcji

2: starszy bajt

3: bajt

... bajt - n bajtow parametrow instrukcji

2+n: bajt

PNEXTI - numer i parametry nastepnej instrukcji

byte 0: kod typu instrukcji

1: mlodszy bajt numeru instrukcji

2: starszy bajt

3: bajt

... bajt - n bajtow parametrow instrukcji

2+n: bajt

PPREVI - numer i parametry poprzedniej instrukcji

byte 0: kod typu instrukcji

1: mlodszy bajt numeru instrukcji

2: starszy bajt

3: 1
 . 1 - n bajtow parametrow instrukcji
 2+n: 1

PLASTI - numer i parametry ostatniej instrukcji programu
 byte 0: kod typu instrukcji
 1: mlodszy 1 - bajt numeru instrukcji
 2: starszy 1
 3: 1
 . 1 - n bajtow parametrow instrukcji
 2+n: 1

PFRSTI - numer i parametry pierwszej instrukcji programu
 byte 0: kod typu instrukcji
 1: mlodszy 1 - bajt numeru instrukcji
 2: starszy 1
 3: 1
 . 1 - n bajtow parametrow instrukcji
 2+n: 1

PMIDNU - numer instrukcji miedzy biezaca a nastepna
 byte 0: 1 nowy numer instrukcji
 1: 1

PINSDE - potwierdzenie usuniecia instrukcji
 brak bajtow informacyjnych

PMEMOC - informacje o zajetosci pamieci programow
 byte 0: zajetosc pamieci (w procentach)

PCONIN - informacja o konfiguracji robota
 bajt 0: typ modulu pneumatycznego A
 1: typ modulu pneumatycznego B
 2: typ modulu pneumatycznego C
 3: typ modulu pneumatycznego D
 4: typ modulu pneumatycznego E
 5: typ modulu pneumatycznego F
 6: typ modulu pneumatycznego G
 7: typ modulu pneumatycznego H
 8: typ modulu pneumatycznego K
 9: typ modulu pneumatycznego L
 10: typ modulu elektrycznego nr 1
 11: typ modulu elektrycznego nr 2

12: typ modulu elektrycznego nr 3
gdzie: typ modulu pneumatycznego
0 - brak modulu w konfiguracji
1 - modul dwupolozeniowy ze sprzezeniem
2 - modul dwupolozeniowy bez sprzezenia
3 - modul trojpolozeniowy
typ modulu elektrycznego
0 - brak modulu w konfiguracji
1 - modul katowy
2 - modul liniowy

PSTART - start programu
brak bajtow informacyjnych

PSTOP - stop programu
bajt 0:] numer nastepnej instrukcji
1:]

PSYNST - stop synchronizacji
brak bajtow informacyjnych

PTAPRE - wspolpraca z pamiecia kasetowa
byte 0: = 0 - stop zapisu/odczytu
= 1 - odczyt z PK1
= 2 - zapis do PK1

PERROR - sygnalizuj blad (wyswietl numer bledu)
byte 0: mlodszy] - bajt numeru bledu
1: starszy]

PRESER - kasowanie bledu na panelu programowania
brak bajtow informacyjnych

PDOINS - numer aktualnie wykonywanej instrukcji w pracy automatycznej
byte 0: kod instrukcji
1: mlodszy] bajt numeru instrukcji
2: starszy]

PAXISP - potwierdzenie zmiany polozenia modulu pneumatycznego
bajt 0: bity 0-3 numer modulu pneumatycznego

modul	A	B	C	D	E	F	G	H	K	L
numer	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

bity 4-5 kod położenia

0 - brak modulu

1 - położenie "-" (minus)

2 - położenie "0" (centralne)

3 - położenie "+" (plus)

PAXISE - potwierdzenie zmiany położenia modulu elektrycznego

bajt 0: bity 0-1 numer modulu elektrycznego (1-3)

bity 2-3 kod stanu modulu

0 - brak modulu

1 - położenie zostało zmienione

2 - modul doszedł do ograniczenia

1: młodszy bajt - bajt współrzędnej położenia modulu

(ważne, gdy

2: starszy bajt bity 2-3 mają wartość 1)

Zestawienie kodów i długości przesylek.

Długość przesyłki obliczana jest w następujący sposób:

1 bajt ze znakiem dwukropka (:)	1
2 bajty z zakodowanego kodu przesyłki	2
2*n bajtów zakodowanych n bajtów informacyjnych	2*n
2 bajty zakodowanej sumy kontrolnej	2

razem: $5+2*n$

a więc minimalna długość przesyłki jest 5.

Przesyłki z panelu programowania do sterownika.

Mnemonik	Kod	Długość	Uwagi
	0	5	rezerwa
CSTINS	1	35	maksymalna długość instrukcji jest 15 bajtów
CINSDE	2	13	
CTHISI	3	9	
CNEXTI	4	9	
CPREVI	5	9	
CLASTI	6	5	
CFRSTI	7	5	
CMIDNU	8	9	
CSTART	9	5	
CSTAIN	10	5	
CSTEP	11	5	
CCYCLE	12	7	
CSTOP	13	5	
CSYMUL	14	5	
CFRRAM	15	5	
CTORAM	16	5	
CTAPHO	17	5	
CI SERR	18	5	
CNOERR	19	5	
CMEMOC	20	5	
CMANP	21	7	
CMANE	22	7	
CGETCO	23	5	
CSETCO	24	31	
CSYNCH	25	7	
CSTPSY	26	5	

MNEMONIK	KOD	DLUGOSC	UWAGI
	0	5	rezerwa
PTHISI	1	35	max. dl. instrukcji - 15 bajtow
PNEXTI	2	35	max. dl. instrukcji - 15 bajtow
PPREVI	3	35	max. dl. instrukcji - 15 bajtow
PLASTI	4	35	max. dl. instrukcji - 15 bajtow
PFRSTI	5	35	max. dl. instrukcji - 15 bajtow
PMIDNU	6	9	
PINSDE	7	5	
PMEMOC	8	7	
PCONIN	9	31	
	10	5	rezerwa
	11	5	rezerwa
	12	5	rezerwa
	13	5	rezerwa
	14	5	rezerwa
	15	5	rezerwa
PSTART	16	5	
PSTOP	17	9	
PSYNST	18	5	
PTAPRE	19	7	
PERROR	20	9	
PRESER	21	5	
PDOINS	22	11	
PAXISP	23	7	
PAXISE	24	7	

DODATEK B

Postac obszaru programow uzytkowych.

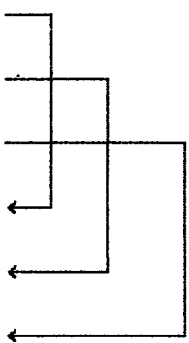
Obszar programow uzytkowych jest tak zaprojektowany, aby pozniejsze modyfikacje programu sterujacego nie powodowaly koniecznosci modyfikowania procedurwykorzystujacych dane zawarte w obszarze programow uzytkowych. W strukturze obszaru przewidziane sa takie modyfikacje jak:

- dodawanie nowych parametrow,
- dodanie mozliwosci przechowywanie w pamieci wielu programow,
- dodanie mechanizmu wywoływania podprogramow.

Przy opisie kazdego pola podana jest dlugosc tego pola w bajtach.

Znak ? zamiast dlugosci oznacza, ze pole ma zmienna dlugosc.

obszar uzytkowy (OU)

indeks (wzgleciem OU) obszaru parametrow	(2)	
indeks (wzgleciem OU) obszaru programow	(2)	
indeks (wzgleciem OU) obszaru wolnego	(2)	
obszar parametrow	(?)	
obszar programow	(?)	
obszar wolny	(?)	

obszar parametrow (PAR)

indeks (wzgleciem PAR) stalych parametrow	(2)	
stale parametry	(13)	

stale parametry

typ modulu pneumatycznego:

- 0 - brak modulu w konfiguracji
- 1 - modul dwupolozeniowy ze sprzezeniem
- 2 - modul dwupolozeniowy bez sprzezenia
- 3 - modul trojpolozeniowy

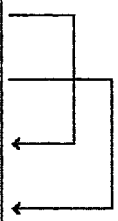
typ modulu elektrycznego:

- 0 - brak modulu w konfiguracji
- 1 - modul katowy
- 2 - modul liniowy

typ modulu pneumatycznego A	(1)
typ modulu pneumatycznego B	(1)
typ modulu pneumatycznego C	(1)
typ modulu pneumatycznego D	(1)
typ modulu pneumatycznego E	(1)
typ modulu pneumatycznego F	(1)
typ modulu pneumatycznego G	(1)
typ modulu pneumatycznego H	(1)
typ modulu pneumatycznego K	(1)
typ modulu pneumatycznego L	(1)
typ modulu elektrycznego nr 1	(1)
typ modulu elektrycznego nr 2	(1)
typ modulu elektrycznego nr 3	(1)

obszar programow (PRG)

indeks (wzgleciem PRG) tablicy opisow programow	(2)
indeks (wzgleciem PRG) obszaru cial programow	(2)
tablica opisow programow	(?)
obszar cial programow	(?)

tablica opisow programow

ilosc	(2)
opis programu	(8)
.....	
opis programu	(8)

opis programu

numer programu	(2)
indeks (wzgleciem PRG) poczatku programu	(2)
indeks (wzgleciem PRG) (programu wywolujacego	(2)
indeks (wzgleciem PRG) kolejnej instrukcji	(2)

obszar cial programow

cialo programu	(?)
.....	
cialo programu	(?)

cialo programu

instrukcja	(?)
.....	
instrukcja	(?)
instrukcja konczaca	(3)

instrukcja konczaca

0	(1)
10000	(2)

instrukcja

Dowolna instrukcja.

obszar wolny

	(?)
--	-----

MM

Kody i dlugosci instrukcji.

Mnemonic	Kod	Dlugosc	Opis
EMPTY	0	3	Instrukcja pusta
POSE	1	8	Poz. jednego modulu elektrycznego
POSP	2	4	Poz. jednego modulu pneumatycznego
POSA	3	15	Pozycjonowanie wszystkich modulow
DEFVL	4	7	Okreslenie predkosci liniowej
DEFVA	5	7	Okreslenie predkosci katowej
SET	6	5	Ustawienie flagi lub wyjścia
WAIT	7	5	Czekanie
WAITCO	8	6	Czekanie warunkowe
JUMP	9	5	Skok
JUMPCO	10	8	Skok warunkowy
LOOP	11	5	Poczatek petli programowej
LPEND	12	3	Koniec petli programowej
PATT	13	3	Poczatek wzoru
MODIFY	14	3	Poczatek modyfikacji

Forma przechowywania instrukcji.

1. Instrukcja pozycjonowania jednego modulu elektrycznego.

bajt 0 - POSE (kod instrukcji)

bajty 1-2 - numer instrukcji (liczba calkowita)

bajt 3

bity 0-1: numer modulu elektrycznego, ktory ma byc
pozycjonowany (liczba od 1 do 3)

bit 5: 0 - pozycjonowanie bez szukania
1 - pozycjonowanie z szukaniem

bit 6: 0 - w bajtach 4-5 zapamietana jest predkosc ruchu
1 - w bajtach 4-5 zapamietany jest czas ruchu

- bit 7: 0 - pozycjonowanie zgrubne
- 1 - pozycjonowanie dokladne (nastepna instrukcja ruchu zostaje rozpoczeta po pojawieniu sie sygnalu INPOS poprzedniej instrukcji)
- bajty 4-5 - predkosc lub czas pozycjonowania (decyduje o tym bit 5 bajtu 3)
- predkosc jest wyrazona w dziesiatych czesciach % wartosci predkosci podstawowej
- czas ruchu jest w dziesiatych czesciach sekundy
- bajty 6-7 - wspolrzeczna polozenia docelowego modulu (w inkrementach)

2. Instrukcja pozycjonowania jednego modulu pneumatycznego.

- bajt 0 - POSP (kod instrukcji)
- bajty 1-2 - numer instrukcji (liczba calkowita)
- bajt 3
- bity 0-3: numer modulu pneumatycznego, ktory ma byc pozycjonowany (liczba od 1 do 3)
- bity 4-5: kod polozenia docelowego modulu
- 1 - polozenie "-" (minus)
- 2 - polozenie "0" (centralne).
- 3 - polozenie "+" (plus)

3. Instrukcja jednoczesnego pozycjonowania wszystkich modulow:

- bajt 0 - POSA (kod instrukcji)
- bajty 1-2 - numer instrukcji (liczba calkowita)
- bajt 3
- bit 5: 0 - pozycjonowanie bez szukania
- 1 - pozycjonowanie z szukaniem
- bit 6: 0 - w bajtach 4-5 zapamietana jest predkosc ruchu
- 1 - w bajtach 4-5 zapamietany jest czas ruchu
- bit 7: 0 - pozycjonowanie zgrubne
- 1 - pozycjonowanie dokladne (nastepna instrukcja ruchu zostaje rozpoczeta po pojawieniu sie sygnalu INPOS poprzedniej instrukcji)
- bajty 4-5 - predkosc lub czas pozycjonowania (decyduje o tym bit 5 bajtu 3)
- predkosc jest wyrazona w dziesiatych czesciach % wartosci predkosci podstawowej

- czas ruchu jest w dziesiątych częściach sekundy
- bajty 6-7 - współrzędna położenia docelowego modulu elektrycznego nr 1 (w inkrementach)
- bajty 8-9 - współrzędna położenia docelowego modulu elektrycznego nr 2 (w inkrementach)
- bajty 10-11 - współrzędna położenia docelowego modulu elektrycznego nr 3 (w inkrementach)
- bajt 12
 - bity 6-7: kod położenia docelowego modulu pneumatycznego A
 - bity 4-5: kod położenia docelowego modulu pneumatycznego B
 - bity 2-3: kod położenia docelowego modulu pneumatycznego C
 - bity 0-1: kod położenia docelowego modulu pneumatycznego D
- bajt 13
 - bity 6-7: kod położenia docelowego modulu pneumatycznego E
 - bity 4-5: kod położenia docelowego modulu pneumatycznego F
 - bity 2-3: kod położenia docelowego modulu pneumatycznego G
 - bity 0-1: kod położenia docelowego modulu pneumatycznego H
- bajt 14
 - bity 6-7: kod położenia docelowego modulu pneumatycznego K
 - bity 4-5: kod położenia docelowego modulu pneumatycznego L

gdzie kod położenia docelowego modulu pneumatycznego:

- 1 - położenie "-" (minus)
- 2 - położenie "0" (centralne)
- 3 - położenie "+" (plus)

4. Instrukcja deklaracji predkosci liniowej ruchu modulu elektrycznego:
 - bajt 0 - DEFVL (kod instrukcji)
 - bajty 1-2 - numer instrukcji
 - bajty 3-4 - predkosc podstawowa (w mm/s)
 - bajty 5-6 - predkosc maksymalna (w mm/s)
5. Instrukcja deklaracji predkosci katowej ruchu modulu elektrycznego:
 - bajt 0 - DEFVA (kod instrukcji)
 - bajty 1-2 - numer instrukcji
 - bajty 3-4 - predkosc podstawowa (w deg/s)
 - bajty 5-6 - predkosc maksymalna (w deg/s)

6. Instrukcja ustawiania flagi lub wyjścia:

bajt 0 - SET (kod instrukcji)
bajty 1-2 - numer instrukcji
bajt 3 - ustawiany obiekt 1-bitowy
bajt 4 - obiekt 1-bitowy, którego wartość podstawiamy pod obiekt w bajcie 3

UWAGA: Obiekt 1-bitowy jest określony następująco:

bity 0-5 - numer obiektu (numer flagi, wejścia lub wyjścia)
lub wartość natychmiastowa (0 lub 1)

bity 6-7 - typ obiektu, a mianowicie:

0 - wartość natychmiastowa

1 - flaga

2 - wejście

3 - wyjście

7. Instrukcja czekania bezwarunkowego:

bajt 0 - WAIT (kod instrukcji)
bajty 1-2 - numer instrukcji
bajty 3-4 - czas czekania (w dziesiątych częściach sekundy)

8. Instrukcja czekania warunkowego:

bajt 0 - WAITCO (kod instrukcji)
bajty 1-2 - numer instrukcji
bajt 3 - kod relacji, która ma być spełniona
0 - równość
1 - nierówność
bajt 4 - lewy argument relacji (obiekt 1-bitowy)
bajt 5 - prawy argument relacji (obiekt 1-bitowy)

9. Instrukcja skoku bezwarunkowego:

bajt 0 - JUMP (kod instrukcji)
bajty 1-2 - numer instrukcji
bajty 3-4 - numer instrukcji, do której ma nastąpić skok

10. Instrukcja skoku warunkowego:

bajt 0 - JUMPCO (kod instrukcji)
bajty 1-2 - numer instrukcji
bajty 3-4 - numer instrukcji, do której ma nastąpić skok

bajt 5 - kod relacji, która ma być spełniona
0 - równość
1 - nierówność
bajt 6 - lewy argument relacji (obiekt 1-bitowy)
bajt 7 - prawy argument relacji (obiekt 1-bitowy)

11. Instrukcja programowania początku petli:

bajt 0 - LOOP (kod instrukcji)
bajty 1-2 - numer instrukcji
bajty 3-4 - liczba powtórzeń

12. Instrukcja programowania końca petli:

bajt 0 - LPEND (kod instrukcji)
bajty 1-2 - numer instrukcji

13. Instrukcja programowania wzoru:

bajt 0 - PATT (kod instrukcji)
bajty 1-2 - numer instrukcji

14. Instrukcja programowania modyfikacji:

bajt 0 - MODIFY (kod instrukcji)
bajty 1-2 - numer instrukcji

Kody przyciskow na panelu programowania.

Program obsługi klawiatury panelu programowania ma możliwość wybrania grupy przycisków i odczytania stanu przycisków wchodzących w skład tej grupy. Przyporządkowanie przycisków grupom i pozycjom w grupie jest następujące:

Kod grupy	Numer bitu w grupie	Znaczenie przycisku	Nr diody związanej z przyc.
0	0 .. 7	niewykorzystane	
1	0 1 2 3 4 5 6 .. 7	niewykorzystany programowanie innych instrukcji programowanie instr. pozycjonowania edycja programu praca auto praca ręczna niewykorzystane	5 4 3 2 1
2	0 1 2 3 4 5 6 7	stop programu przycisk funkcyjny nr 1 przycisk funkcyjny nr 2 przycisk funkcyjny nr 3 synchronizacja uaktywnia przyciski manipulacyjne (przełącz) przeoglądanie menu niewykorzystane	
3	0 1 2 3 4 5 6 7	cyfra 0 cyfra 1 cyfra 2 cyfra 3 cyfra 4 cyfra 5 cyfra 6 cyfra 7	
4	0 1 2 3 4 5 .. 7	cyfra 8 cyfra 9 znak kropki kasowanie wpis niewykorzystane	

Kod grupy	Numer bitu w grupie	Znaczenie przycisku	Nr diody związanej z przyc.
5	0	modul pneumatyczny A	15
	1	modul pneumatyczny B	14
	2	modul pneumatyczny C	13
	3	modul pneumatyczny D	12
	4	modul pneumatyczny E	11
	5	modul pneumatyczny F	10
	6	modul pneumatyczny G	9
	7	modul pneumatyczny H	8
6	0	modul pneumatyczny K	7
	1	modul pneumatyczny L	6
	2	ruch modulu elektr. nr 1 na "+"	
	3	ruch modulu elektr. nr 1 na "-"	
	4	ruch modulu elektr. nr 2 na "+"	
	5	ruch modulu elektr. nr 2 na "-"	
	6	ruch modulu elektr. nr 3 na "+"	
	7	ruch modulu elektr. nr 3 na "-"	
7	0	przesuwanie okienka w lewo	
	1	przesuwanie okienka w prawo	
	2 .. 7	niewykorzystane	

Pokretło ustawiania predkosci ruchu moduluw elektrycznych widziane jest przez program jako stan czterech najstarszych bitow odczytywanych z portu B ukladu U121. Jednoczesnie moze byc ustawiony tylko jeden z bitow. Przyporzadkowanie wartosciom odczytanym z portu B kodow predkosci jest nastepujace:

Wartosc odczytana z portu (x oznacza bit nieistotny)	Przyporzadkowanie kodow predkosci
0000xxxx	predkosc 0 (nie mozna sterowac modulami elektrycznymi)
1000xxxx	ruch w inkrementach
0100xxxx	predkosc 1.5%
0010xxxx	predkosc 15%
0001xxxx	predkosc 50%

Zestawienie znaków wyświetlanych na panelu programowania.

Tablica kodów znaków.

Kod(dec)	Symbol	Uwagi	Kod(dec)	Symbol
0		spacja	31	C
1	-		32	C'
2	%		33	D
3	->	strzałka prawa	34	E
4	<-	strzałka lewa	35	E,
5	+		36	F
6	,		37	G
7	-		38	H
8	.		39	I
9	/		40	J
10	:		41	K
11	<		42	L
12	=		43	L/
13	roźny	przekreślony znak równości	44	M
14	>		45	N
15	?		46	N'
16	[47	O
17]		48	O'
18	0		49	P
19	1		50	Q
20	2		51	R
21	3		52	S
22	4		53	S'
23	5		54	T
24	6		55	U
25	7		56	V
26	8		57	W
27	9		58	X
28	A		59	Y
29	A,		60	Z
30	B		61	Z-
			62	Z'

Wzorce znakow i odpowiadajace im sekwencje kodow.

.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
.	xxx11111B, 1FH	o o o o o	xxx00000B, 00H
spacja	(0)	-	(1)
o o . . o	xxx00110B, 06H	xxx11111B, 1FH
o o . . o	xxx00110B, 06H	. . o . .	xxx11011B, 1BH
. . . o .	xxx11101B, 1DH	. . o o .	xxx11001B, 19H
. . o . .	xxx11011B, 1BH	o o o o o	xxx00000B, 00H
. o . . .	xxx10111B, 17H	. . o o .	xxx11001B, 19H
o . . o o	xxx01100B, 0CH	. . o . .	xxx11011B, 1BH
o . . o o	xxx01100B, 0CH	xxx11111B, 1FH
%	(2)	->	(3)
.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
. . o . .	xxx11011B, 1BH	. . o . .	xxx11011B, 1BH
. o o . .	xxx10011B, 13H	. . o . .	xxx11011B, 1BH
o o o o o	xxx00000B, 00H	o o o o o	xxx00000B, 00H
. o o . .	xxx10011B, 13H	. . o . .	xxx11011B, 1BH
. . o . .	xxx11011B, 1BH	. . o . .	xxx11011B, 1BH
.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
<-	(4)	+	(5)
.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
.	xxx11111B, 1FH	xxx11111B, 1FH
. . o o .	xxx11001B, 19H	o o o o o	xxx00000B, 00H
. . o o .	xxx11001B, 19H	xxx11111B, 1FH
. . . o .	xxx11101B, 1DH	xxx11111B, 1FH
. . o . .	xxx11011B, 1BH	xxx11111B, 1FH
,	(6)	-	(7)

.	xxd11111B, 1FH	o	xxd11110B, 1EH
.	xxd11111B, 1FH	o	xxd11110B, 1EH
.	xxd11111B, 1FH	o .	xxd11101B, 1DH
.	xxd11111B, 1FH	o . .	xxd11011B, 1BH
.	xxd11111B, 1FH	o . . .	xxd10111B, 17H
.	xxd11001B, 19H	o	xxx01111B, 0FH
.	xxd11001B, 19H	o	xxx01111B, 0FH
.	(8)	/		(9)
.	xxd11111B, 1FH		xxd11111B, 1FH
.	xxd11111B, 1FH	o .	xxd11101B, 1DH
.	xxd11001B, 19H	o . .	xxd11011B, 1BH
.	xxd11001B, 19H	o . . .	xxd10111B, 17H
.	xxd11111B, 1FH	o . . .	xxd11011B, 1BH
.	xxd11001B, 19H	o . . .	xxd11101B, 1DH
.	xxd11001B, 19H		xxd11111B, 1FH
:	(10)	<		(11)
.	xxd11111B, 1FH		xxd11111B, 1FH
.	xxd11111B, 1FH	o	xxd11110B, 1EH
o o o o o	xxx00000B, 00H	o o o o o	o o o o o	xxx00000B, 00H
.	xxd11111B, 1FH	o . . .	xxd11011B, 1BH
o o o o o	xxx00000B, 00H	o o o o o	o o o o o	xxx00000B, 00H
.	xxd11111B, 1FH	o	xxx01111B, 0FH
.	xxd11111B, 1FH		xxd11111B, 1FH
=	(12)	rozny		(13)
.	xxd11111B, 1FH	o o .	xxd11001B, 19H
.	xxd10111B, 17H	o . . .	xxd10110B, 16H
.	xxd11011B, 1BH	o . . .	xxx11110B, 1EH
.	xxd11101B, 1DH	o . . .	xxd11101B, 1DH
.	xxd11011B, 1BH	o . . .	xxx11011B, 1BH
.	xxd10111B, 17H		xxd11111B, 1FH
.	xxd11111B, 1FH	o . . .	xxx11011B, 1BH
>	(14)	?		(15)

. 0 0 0 . xxxd10001B, 11H
. 0 . . . xxxd10111B, 17H
. 0 . . . xxxd10111B, 17H
. 0 . . . xxxd10111B, 17H
. 0 . . . xxxd10111B, 17H
. 0 . . . xxxd10111B, 17H
. 0 0 0 . xxxd10001B, 11H
[(1 6)

. 0 0 0 . xxxd10001B, 11H
. . . 0 . xxxd11101B, 1DH
. . . 0 . xxxd11101B, 1DH
. . . 0 . xxxd11101B, 1DH
. . . 0 . xxxd11101B, 1DH
. . . 0 . xxxd11101B, 1DH
. 0 0 0 . xxxd10001B, 11H
] (1 7)

. 0 0 0 . xxxd10001B, 11H
0 . . . 0 xxx01110B, 0EH
0 . . . 0 xxx01100B, 0CH
0 . 0 . 0 xxx01010B, 0AH
0 0 . . 0 xxx00110B, 06H
0 . . . 0 xxx01110B, 0EH
. 0 0 0 . xxxd10001B, 11H
0 (1 8)

. . 0 . . xxxd1011B, 1BH
. 0 0 . . xxxd10011B, 13H
. . 0 . . xxxd1011B, 1BH
. . 0 . . xxxd1011B, 1BH
. . 0 . . xxxd1011B, 1BH
. . 0 . . xxxd1011B, 1BH
. 0 0 0 . xxxd10001B, 11H
1 (1 9)

. 0 0 0 . xxxd10001B, 11H
0 . . . 0 xxx01110B, 0EH
. . . . 0 xxxd11110B, 1EH
. . . 0 . xxxd11101B, 1DH
. . 0 . . xxxd1011B, 1BH
. 0 . . . xxxd10111B, 17H
0 0 0 0 0 xxx00000B, 00H
2 (2 0)

0 0 0 0 0 xxx00000B, 00H
. . . . 0 xxxd11110B, 1EH
. . . 0 . xxxd11101B, 1DH
. . 0 0 . xxxd1001B, 19H
. . . . 0 xxxd11110B, 1EH
0 . . . 0 xxx01110B, 0EH
. 0 0 0 . xxxd10001B, 11H
3 (2 1)

0 . . . 0 xxx01110B, 0EH
0 . . . 0 xxx01110B, 0EH
0 . . . 0 xxx01110B, 0EH
0 0 0 0 0 xxx00000B, 00H
. . . . 0 xxxd11110B, 1EH
. . . . 0 xxxd11110B, 1EH
. . . . 0 xxxd11110B, 1EH
4 (2 2)

0 0 0 0 0 xxx00000B, 00H
0 xxx01111B, 0FH
0 0 0 0 . xxx00001B, 01H
. . . . 0 xxxd11110B, 1EH
. . . . 0 xxxd11110B, 1EH
0 . . . 0 xxx01110B, 0EH
. 0 0 0 . xxxd10001B, 11H
5 (2 3)

. . . o .	xxx11101B,	1DH	o o o o o	xxx00000B,	00H
. . o . .	xxx11011B,	1BH o	xxx11110B,	1EH
. o . . .	xxx10111B,	17H o	xxx11110B,	1EH
o o o o .	xxx00001B,	01H o .	xxx11101B,	1DH
o . . . o	xxx01110B,	0EH	. . o . .	xxx11011B,	1BH
o . . . o	xxx01110B,	0EH	. o . . .	xxx10111B,	17H
. o o o .	xxx10001B,	11H	o	xxx01111B,	0FH
6	(24)		7	(25)	

. o o o .	xxx10001B,	11H	. o o o .	xxx10001B,	11H
o . . . o	xxx01110B,	0EH	o . . . o	xxx01110B,	0EH
o . . . o	xxx011110,	0EH	o . . . o	xxx01110B,	0EH
. o o o .	xxx10001B,	11H	. o o o o	xxx10000B,	10H
o . . . o	xxx01110B,	0EH o .	xxx11101B,	1DH
o . . . o	xxx01110B,	0EH	. . . o . .	xxx11011B,	1BH
. o o o .	xxx10001B,	11H	. o . . .	xxx10111B,	17H
8	(26)		9	(27)	

. o o o .	xxx10001B,	11H	. o o o .	xxx10001B,	11H
o . . . o	xxx01110B,	0EH	o . . . o	xxx01110B,	0EH
o . . . o	xxx01110B,	0EH	o . . . o	xxx01110B,	0EH
o o o o o	xxx00000B,	00H	o o o o o	xxx00000B,	00H
o . . . o	xxx01110B,	0EH	o . . . o	xxx01110B,	0EH
o . . . o	xxx01110B,	0EH	o . . . o	xxx01110B,	0EH
o . . . o	xxx01110B,	0EH	o . . o .	xxx01101B,	0DH
A	(28)		A,	(29)	

o o o o .	xxx00001B,	01H	. o o o .	xxx10001B,	11H
o . . . o	xxx01110B,	0EH	o . . . o	xxx01110B,	0EH
o . . . o	xxx01110B,	0EH	o	xxx01111B,	0FH
o o o o .	xxx00001B,	01H	o	xxx01111B,	0FH
o . . . o	xxx01110B,	0EH	o	xxx01111B,	0FH
o . . . o	xxx01110B,	0EH	o . . . o	xxx01110B,	0EH
o o o o .	xxx00001B,	01H	. o o o .	xxx10001B,	11H
B	(30)		C	(31)	

. 0 0 0 0 xxx10000B, 10H
 0 . . . 0 xxx01101B, 0DH
 0 xxx01111B, OFH
 0 xxx01111B, OFH
 0 xxx01111B, OFH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 . 0 0 0 . xxx10001B, 11H
 C' (32)

0 0 0 0 . xxx00001B, 01H
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 0 0 0 . xxx00001B, 01H
 D (33)

0 0 0 0 0 xxx00000B, 00H
 0 xxx01111B, OFH
 0 xxx01111B, OFH
 0 0 0 . . xxx00011B, 03H
 0 xxx01111B, OFH
 0 xxx01111B, OFH
 0 0 0 0 0 xxx00000B, 00H
 E (34)

0 0 0 0 0 xxx00000B, 00H
 0 xxx01111B, OFH
 0 xxx01111B, OFH
 0 0 0 . . xxx00011B, 03H
 0 xxx01111B, OFH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 0 0 0 . xxx00001B, 01H
 E, (35)

0 0 0 0 0 xxx00000B, 00H
 0 xxx01111B, OFH
 0 xxx01111B, OFH
 0 0 0 . . xxx00011B, 03H
 0 xxx01111B, OFH
 0 xxx01111B, OFH
 0 xxx01111B, OFH
 F (36)

. 0 0 0 . xxx10001B, 11H
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 xxx01111B, OFH
 0 xxx01111B, OFH
 0 . . 0 0 xxx01100B, 0CH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 . 0 0 0 . xxx10001B, 11H
 G (37)

0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 0 0 0 0 xxx00000B, 00H
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 0 . . . 0 xxx01110B, OEH
 H (38)

. 0 0 0 . xxx10001B, 11H
 . . 0 . . xxx11011B, 19H
 . . 0 . . xxx11011B, 19H
 . . 0 . . xxx11011B, 19H
 . . 0 . . xxx11011B, 19H
 . . 0 . . xxx11011B, 19H
 . 0 0 0 . xxx10001B, 11H
 I (39)

.	o	xxx11110B,	1EH	o	o	xxx01110B,	0EH
.	o	xxx11110B,	1EH	o	o	xxx01101B,	0DH
.	o	xxx11110B,	1EH	o	o	xxx01011B,	09H
.	o	xxx11110B,	1EH	o o . . .	o	xxx00111B,	07H
.	o	xxx11110B,	1EH	o	o	xxx01011B,	09H
o	o	xxx01110B,	0FH	o	o	xxx01101B,	0DH
. o o o .		xxx10001B,	11H	o	o	xxx01110B,	1EH
	J	(40)			K	(41)	

o		xxx01111B,	0FH	o		xxx01111B,	0FH
o		xxx01111B,	0FH	o		xxx01111B,	0FH
o		xxx01111B,	0FH	o		xxx01011B,	09H
o		xxx01111B,	0FH	o o . . .		xxx00111B,	07H
o		xxx01111B,	0FH	o		xxx01111B,	0FH
o		xxx01111B,	0FH	o		xxx01111B,	0FH
o o o o o		xxx00000B,	00H	o o o o o		xxx00000B,	00H
	L	(42)			L/	(43)	

o	o	xxx01110B,	0EH	o	o	xxx01110B,	0EH
o o . . .	o	xxx00100B,	04H	o	o	xxx01110B,	0EH
o	o	xxx01010B,	0AH	o o . . .	o	xxx00110B,	06H
o	o	xxx01110B,	0EH	o	o	xxx01010B,	0AH
o	o	xxx01110B,	0EH	o	o	xxx01100B,	0CH
o	o	xxx01110B,	0EH	o	o	xxx01110B,	0EH
o	o	xxx01110B,	0EH	o	o	xxx01110B,	0EH
	M	(44)			N	(45)	

. o . . .	o	xxx10110B,	16H	. o o o .		xxx10001B,	11H
o	o	xxx01110B,	0EH	o	o	xxx01110B,	0EH
o o . . .	o	xxx00110B,	06H	o	o	xxx01110B,	0EH
o	o	xxx01010B,	0AH	o	o	xxx01110B,	0EH
o	o	xxx01100B,	0CH	o	o	xxx01110B,	0EH
o	o	xxx01110B,	0EH	o	o	xxx01110B,	0EH
o	o	xxx01110B,	0EH	. o o o .		xxx10001B,	11H
	N'	(46)			O	(47)	

. o o . o xxxd10010B, 12H
o . . o . xxxo01101B, 0DH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
. o o o . xxxd10001B, 11H
O' (48)

o o o o . xxxo00001B, 01H
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o o o o . xxxo00001B, 01H
o xxxo01111B, 0FH
o xxxo01111B, 0FH
o xxxo01111B, 0FH
P (49)

. o o o . xxxd10001B, 11H
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01101B, 0DH
. o o . o xxxd10010B, 12H
Q (50)

o o o o . xxxo00001B, 01H
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o o o o . xxxo00001B, 01H
o . o . . xxxo01011B, 09H
o . . . o xxxo01101B, 0DH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
R (51)

. o o o . xxxd10001B, 11H
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o xxxo01111B, 0FH
. o o o . xxxd10001B, 11H
. . . . o xxxd11110B, 1EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
. o o o . xxxd10001B, 11H
S (52)

. o o o o xxxd10000B, 10H
o . . . o xxxo01101B, 0DH
o xxxo01111B, 0FH
. o o o . xxxd10001B, 11H
. . . . o xxxd11110B, 1EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
. o o o . xxxd10001B, 11H
S' (53)

o o o o o xxxo00000B, 00H
. xxxd11011B, 1BH
. xxxd11011B, 1BH
. xxxd11011B, 1BH
. xxxd11011B, 1BH
. xxxd11011B, 1BH
. xxxd11011B, 1BH
T (54)

o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
o . . . o xxxo01110B, 0EH
. o o o . xxxd10001B, 11H
U (55)

1216

o . . . o xxx01110B, OEH
 o . . . o xxx01110B, OEH
 o . . . o xxx01110B, OEH
 o . . . o xxx01110B, OEH
 o . . . o xxx01110B, OEH
 . o . o . xxx10101B, 15H
 . . o . . xxx11011B, 19H
 V (56)

o . . . o xxx01110B, OEH
 o . . . o xxx01110B, OEH
 o . . . o xxx01110B, OEH
 o . . . o xxx01110B, OEH
 o . o . o xxx01010B, 0AH
 o o . o o xxx00100B, 04H
 o . . . o xxx01110B, OEH
 W (57)

o . . . o xxx01110B, OEH
 o . . . o xxx01110B, OEH
 . o . o . xxx10101B, 15H
 . . o . . xxx11011B, 1BH
 . o . o . xxx10101B, 15H
 o . . . o xxx01110B, OEH
 o . . . o xxx01110B, OEH
 X (58)

o . . . o xxx01110B, OEH
 o . . . o xxx01110B, OEH
 . o . o . xxx10101B, 15H
 . . o . . xxx11011B, 1BH
 . . o . . xxx11011B, 1BH
 . . o . . xxx11011B, 1BH
 . . o . . xxx11011B, 1BH
 Y (59)

o o o o o xxx00000B, 00H
 o xxx11110B, 1EH
 o . xxx11101B, 1DH
 . . o . . xxx11011B, 1BH
 . o . . . xxx10111B, 17H
 o xxx01111B, OFH
 o o o o o xxx00000B, 00H
 Z (60)

o o o o o xxx00000B, 00H
 o xxx11110B, 1EH
 o . xxx11101B, 1DH
 . o o o . xxx10001B, 11H
 . o . . . xxx10111B, 17H
 o xxx01111B, OFH
 o o o o o xxx00000B, 00H
 Z- (61)

. o o o o xxx10000B, 10H
 o . . . o xxx01110B, OEH
 o . xxx11101B, 1DH
 . . o . . xxx11011B, 1BH
 . o . . . xxx10111B, 17H
 o xxx01111B, OFH
 o o o o o xxx00000B, 00H
 Z' (62)

127